

ታሪክ ዘመነ ጽጌ

(ጽጌ=አበባ)

ማንኛውም የማሕላት አገልግሎት የሚቀርበው የዘመኑንና የዕለቱን ታሪክ መሠረት በማድረግ ስለሆነ ታሪኩን አውቀን ለማመስገን እንድንችል፤ ስለ ዘመነ ጽጌ የተለያዩ ምሁራን የጻፉት ታሪክ እንደሚከተለው በሁለት ክፍል ቀርቧል።

ክፍል አንድ

ዘመነ ጽጌ የተዘሩ አዝርዕት በቅለው፤ የተተከሉ አትክልት ጸድቀው፤ አብበውና አፍርተው የሚታዩበት የልምላሜ ጊዜ ነው። “አሠርዝኮ ለሰማይ በከዋክብት ወለምድርኒ በሰነ ጽጌያት ግብረ እደዊክ አዳም እግዚእ፤ ሰማይን በከዋክብት አስጌጥኸው፤ ምድርንም በአበቦች አስጌጥኸት፤ አቤቱ የእጅህ ሥራ ያማረ ነው።” እያልን ጌታን የምናመስግንበት ጊዜ ነው። በተጨማሪም የእመቤታችንን ስደት የምናስብበት ጊዜ ነው። የእመቤታችን የስደቷ ታሪክም እንደሚከተለው ነው። ጌታ በተወለደ ጊዜ ቤተ ልሔም በእሳት ተቀጽራ(ተከብባ) አጋንንት ለማየት ሄደው አቅቷቸው ላለቃቸው(ለዲያብሎስ) ነግረውት እሱም በኪሩቤል አምሳል አራት ተሸካሚዎች አዘጋጅቶ ተሸክመው ቢወስዱት፤ መላእክት በሐጸ እሳት እየነደፉ አላስቀርብ አሉት። ከዚያም ለሄሮድስ “የኔን ሥልጣን፤ ያንተን መንግሥት የሚነጥቅ ንጉሥ ተወልዷልና፤ ልብስህ ቀለብ ስለምስጥ ዓመት ከመንፈቅና ሁለት ዓመት የሆናቸውን ሕፃናት ሰብስቡልኝ ብለህ ፍጆቸው፤ ከእነርሱ አንዱ ይሆናል” ብሎ

ላከበት። በዚህ ጊዜ መልአኩ የሴፍን “ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ ወደ ግብጽ ሀገር ሸሽ” ብሎት ወጥተው ሄደዋል። ሄሮድስም አዋጁን አስነግሮ ያላቸው ልጆቻቸውን፤ የሌላቸው ደግሞ እየተዋሱ ሲሰበስቡ እየተቀበለ ዐሥራ አራት እልፍ ከአራት ሺህ(144000) ሕፃናት አስፈጅቷል።(ማቴ. 2:16) ከዚህ በኋላ “ወደ ግብጽ ወረዱ” ብለውት፤ ጭፍራዎቹን “ይዛችሁ ያመጣችሁልኝ እንደሆነ ሙሉ ሽልማት እሸልማችኋለሁ” ብሎ ሰደደ። እነርሱም በጌጋር(መስፍነ ሶሪያ) ቤት ሰንበተው ሄደዋል። የየሴፍ ልጅ የሳ ታሞ ወደኋላ ቀረት ብሎ ነበርና የጌጋር ብላቴናዎች “ይዛችሁ አምጡልኝ ብሎ ጭፍራ ሰደደ” ሲሉ ሰምቶ ወጥቶ እየሮጠ ሲሄድ፤ ሰይጣን ከመንገድ ቆይቶ “አ አዛል ምንት ያረውጸክ ከመዝ፤ አንተ ጎልማሳ ምን ያስሮጥህል?” አለው። “ሄሮድስ ዘመዶቼን ያዙ፤ ብሎ ጭፍራ ሰደደ ሲሉ ሰምቼ ይህን ልነግራቸው ነው” አለው። ያዘነለት መስሎ እነርሱማ ቀድመውህ ሄደዋል እስካሁንም ገድለዋቸው ይሆናልና አትድከም፤ ተመለስ አለው። እርሱም “ከሞቱም እቀብራቸዋለሁ፤ ካሉም እነግራቸዋለሁ” ብሎ ትቶት ሮጠ። እመቤታችንና የሴፍ ደክሟቸው አረፍ ብለው፤ ሰሎሜ ደግሞ ጌታን ስታጣጥበው አግኝቷቸው “እናንተ! ሄሮድስ ይዛችሁ አምጡልኝ ብሎ ጭፍራ ልኮ ከዚህ ተቀምጣችኋል?” አላቸው። እመቤታችን ደንግጣ ጌታን ከሰሎሜ ተቀብላ እንባዋ በፊቱ ላይ እስኪወርድ ድረስ አለቀሰች። ጌታም የሳን “እመጣጥህ መልካም ዋጋ የሚያሰጥ ነበር፤ ነገር ግን እናቱን ስላስደነገጥኻት በዳግም ምጽአቴ አስነሥቼ ዋጋህን እስከምከፍልህ ድረስ ይህን ድንጋይ ተንተርሰህ ተኛ” ብሎት ከዚያው ድንጋይ ተንተርሶ፤ ድንጋይ መስሎ ቀርቷል። ከዚያ ተነሥተው ሲሄዱ ደረሱባቸው። አንዲት የሾላ እንጨታ ተከፍታ ከነጓዛቸው ከነአህያቸው ሠውራቸዋለች። እነዚያንም አህያች ከውስጥ ሆነው ሲያናፉ እየሰሙ ሲፈልጓቸው

በሰንብተው አጥተዋቸው ተመልሰዋል። ከዚያ ወጥተው መንገድ ጀመሩ። አህዮቹ ለመንገዱ የማይመቹ ቢሆኑ፤ ፩ቱንም ድንጋይ አድርጓቸዋል።(ሕፃኑ ኢየሱስ) ወደ ግብጽም በገቡ ጊዜ ተራሮችና ኮረብቶች ሰግደውለታል።(ለሕፃኑ ኢየሱስ) እመቤታችንም ልመና ሄዳ ሰይጣን እየተከታተለ የሰውን ልብ አጽንቶባት የሚዘከራት አጥታ እያዘነች ብትመለስ፤ ሰብአ ሰገል ያመጡለት የወርቅ ጫማው በሌባ ተወስዶ አግኝታ “ኼጄም ላላገኝ የልጄን ጫማ አስወሰድሁ” ብላ አምርራ አለቀሰች። ጌታም ጎዘኗን አይቶ ከዐለት ውሃ አፍልቆ አጠጥቷቸዋል። የዚያች ሀገር ሰዎች ቢጠጧት እንደሬት የምትመር፤ ለነጋድያንና ለፈላስፆን ግን እንደ ማር የምትጣፍጥ፤ ፈውስ ሥጋ የምትሰጥ አድርጓታል። ከዚህ በኋላ ቁራሽ ሊለምኑ ከትዕማር ቤት ኼዱ። ትዕማር የእመቤታችንን ደምግባት አይታ “ከወዴት መጣሽ?” አለቻት። “ከይሁዳ ምድር የተሰደደሁ ነኝ” አለቻት። “አመለ ክፉ ብትሆኗ ነው እንጂ እንዳንቺ ያለች ቆንጆ ከመጋረጃም አትወጣም ነበር” አለቻት። ዮሴፍ “ካለሽ ልትሰጪን፤ ከሌለሽም ካለበት ያድርሳችሁ ልትዩን ሲገባ እንዲህ ያለ ስድብ ምን ያደርግልሻል?” አላት። ኮቲባ የምትባል ወደል ባሪያ ነበረቻት፤ ቁንጥር ቁንጥር እያለች ወጥታ እርሱን በጥፊ ቃጥታ፤ ጌታን ከእመቤታችን ነጥቃ ከምድር ጣለችው። እመቤታችን እያለቀሰች ልታነሣው ስትል፤ ተይው አምላክነቱን ይግለጽ አላት። ትዕማርንና ኮቲባን ምድር ተከፍታ ውጣቸዋለች። ቤተ ሰባቱም ጦጣና ዝንጀሮ እየሆኑ ውሾቻቸው እያባረሯቸው ወጥተው ኼደዋል። ጎረቤቶቿም እንዲሁ። እነርሱ ከቤቷ ገብተው መንፈቅ ያህል ተቀምጠዋል። ከመንፈቅ በኋላ መልአኩ መጥቶ “ወጥታችሁ ኼዱ” አላቸው። በረሀ በረሀውን ሲኼዱ ጥጦስና ዳክርስ (ፈያታይ ዘየማንና ፈያታይ ዘጸጋም)

የተባሉ ሽፍቶች አግኝተዋቸው፤ ሰብአ ሰገል ያመጡለትን ቀሚስ ገፊው ወሰዱት። ጥቂት አልፍ ብለው ጥጦስ “እነዚህ ሰዎች የቤተ መንግሥት ሰዎች ይመስላሉ፤ አሳዘኑኝ እንመልስላቸው” አለ። ዳክርስ ግን፤ ስድስት ቀን ያህል ጠፍተውባቸው በሰባተኛው አግኝተዋቸው ነበርና “ይህን ያህል ደክመን? ደግሞም ተራው የኔ ነው አይሆንም” አለ። ጥጦስም ከቤተ ልሔም ጀምሮ በነጠቀው ቀይሮ መልሰላቸዋል። እመቤታችን ይህን ሲመካከሩ አይታ “ሌባ ነጥቆ ቶሎ ይሠወራል እንጂ ቆሞ ይማከራልን? ልጄን ሊገድሉብኝ ነው” ብላ አምርራ አለቀሰች። ከዕለተ ዓርብ አስቀድሞ ደሜ አይፈስምና አታልቅሺ፤ እነዚህም ሁለቱ ሽፍቶች በዕለተ ዐርብ በግራና በቀኝ ከእኔ ጋር ይሰቀላሉ፤ አንዱ የኔ፤ አንዱም የዲያብሎስ እድል ፈንታ ጽዋ ተርታ ነው” ብሎ አጽናንቷታል። ጥጦስም ጌታን አቅፎ ሰይፉን እየተመረኮዘ ሲሸኛቸው ሰይፉ ተሰብሮበት አዘነ። ጌታም “ጥጦስ የሰይፍህን ስባሪ አገናኘው።” አለው። ሰይፉም ተመልሶ እንደነበረው ሆኗል። ከዚያም ጌታ “እንተ አዳምን ቀድመህ ገነት ትገባለህ” አለው። ዳክርስም “እውነትም ከነቢያት ወገን ቢሆን አይደል አንተን ቀማኛውን ገነት ትገባለህ ማለቱ?” ብሎ ዘበተበት። ወሮታውም እንዳይቀርበት ጌታን የታቀፈበት ልብሱን ቢያጥበው ከወዙ 300 ወቄት የሚያወጣ ሽቶ አግኝቷል። ማርያም እንተ ዕረፍት በ300 ወቄት ገዝታ የቀባቸው ይህንኑ ነው። ከዚህ በኋላ መንደር መንደሩን ሲኼዱ አትኩሮ ያያት ሁሉ ልጅዋን የሚጣሏባት፤ በረሀ በረሀውንም ሲኼዱ ሽፍታ የመጣባት እየመሰላት፤ “የልጄ ደም ሲፈስ ከሚይ እኔን ባስቀደመኝ” እያለች ዋዕየ ፀሐዩን ቀኒ ሌሊቱን፤ ረሀቡን፤ ጥሙን ታግሳ ሦስት ዓመት ከመንፈቅ በስደት ቆይታለች።(ራእ 12፡ 1-17) ጌታ ዓለሙ ሁሉ በእጁ የተያዘ ሲሆን፤ መሰደዱ ለምንድን ነው? ቢሉ ትንቢቱና ምሳሌው ሊፈጸም

ነው። ትንቢቱ “እነሆ እግዚአብሔር በፈጣን ደመና እየበረረ ወደ ግብጽ ይመጣል፤ የግብጽም ጣዖታት በፊቱ ይርዳሉ።” (ኢሳ 19፡1) ያለው ነው። ምሳሌውም፡- የሴፍን ወንድሞቹ “ሊጅምብንና ሊገዛን ነው” ብለው በምቀኝነት ሸጠውት ወደ ግብጽ ወርዷል። (ዘፍ 37፡1-36) ጌታም ንጉሥ ሲባል ሄሮድስ መንግሥቱን የሚነጥቀው መስሎት አሳድዶቷል። አንድም “በአንዲቱ ከተማም መከራ ቢያሳዩአችሁ ወደ ሌላይቱ ሸሹ።” (ማቴ 10፡23) ተብሎ ስለተነገረ ነው። (መምህር ኅሩይ ኤርምያስ ከጻፉት “መዝገበ ታሪክ ክፍል ፩” ከተሰኘው መጽሐፍ ላይ የተወሰደ)

ክፍል ሁለት

ዘመነ ጽጌ የዘመነ መፀው ንዑስ ክፍል መጀመሪያ ነው። ጊዜውም ከመስከረም 26 እስከ ኅዳር 5 ቀን ያለው 40 ዕለት ሲሆን፤ ትርጉሙ የአበባ ጊዜ ማለት ነው።

ሁሉን የማስደሰት ፍላጎት ያለው ጌታ በአርአያውና በምሳሌው የፈጠረው ሰው ሰማይን እያየ በከዋክብት፤ ምድርን እያየ በአበቦች እንዲደሰት በመውደዱ ኮከብን ለሰማይ ውበት፤ አበባን ለምድር ጌጥና ሽልማት አድርጎ ሰጠ። ከዚህ የተነሳ ኮከብ ሰማይን፤ አበባ ምድርን ያስጌጣሉ። በዚህም ኮከብ ሰማይን፤ አበባ ምድርን በባሕርያቸው እንደሚያስውቧት ሁሉ እራሳቸውንና ገንዘባቸውን የተወደደና ያማረ መሥዋዕት አድርገው ለአምላካቸው የሚሰጡ ምእመናን ገድልም እንዲሁ ለቤተክርስቲያን የመወደድ ጌጥን ይሰጧታል።

አበቦች ከዕንቡጣቸው ፈንድተው፤ ከአቃፊያቸው ወጥተው የየራሳቸውን ፍሬ ይዘው ለመጀመሪያ ጊዜ በምድር ላይ መታየት

የጀመሩት ዓለም በተፈጠረችበት በሦስተኛው ዕለት ማለትም ማክሰኞ ሚያዝያ አንድ ቀን ነው።

ስለዚህ ጉዳይ ቅዱስ ያሬድ ከሙሴ ቃል በመነሳት “በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ፤ ፀሐይን በጠፈር ላይ አሰለጠነው የሠራው ሁሉ መልካም እንደሆነ እግዚአብሔር አየ፤ ዳግመኛም ምድር አበቦችን በየአጽቁ(በየጫፉ) ፍሬዎችን በየዓይነቱ ታውጣ አለ።” በማለት እሑድ፤ ማክሰኞና ረቡዕ የተፈጠሩትን ድንቅ ፍጥረታት በአንድ ላይ በማጣመር ገልጿል።(ዘፍ.1፡1-31)

የጽጌ ምሳሌዎች

ጽጌ(አበባ) የዐይን አምሮት መዳኛ፤ የመልካም ፍሬ መገኛ በመሆን የጌታችን፤ የእመቤታችን፤ የመስቀልና የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ይሆናል።

ሀ. ጽጌ የጌታ ምሳሌ ነው

ጽጌ የእመቤታችን ምሳሌ መሆኑ እውነተኛው ፍሬ ክርስቶስ ከእርሷ መገኘቱን ለማመልከት ነው። ሌላው ደግሞ በፍሬ የተመሰለው ጌታ ሥጋውንና ደሙን እውነተኛ መብልና መጠጥ አድርጎ በመስጠቱ የፍሬ መገኛ በሆነው አበባ ተመስሏል። ስለዚህ ሁኔታ ሊቁ ቅዱስ ያሬድ ከኢሳይያስ ቃል በመነሳት “ትወፅእ በትር እምሥርወ እሴይ ወየዐርግ ጽጌ ይእቲ በትር አምሳለ ማርያም ቅድስት ይእቲ ወጽጌ ዘወፅእ እምኔሃ አምሳሉ ለወልድ፤ ከእሴይ ሥር በትር ትወጣለች፤ ከእርሷም አበባ ይወጣል፤ ይህችም በትር የማርያም አምሳል ናት፤ ከእርሷ የተገኘው አበባም የወልድ አምሳል ነው” ብሏል።(ኢሳ. 11፡1)(ድጓ ዘጽጌ)

ለ. የእመቤታችን ምሳሌ

አበባን ተወዳጅነት የሚያድለው ማራኪ የሆነው ውጫዊ ገጽታው ብቻ ሳይሆን ለሰውም ሆነ ለእንስሳት ሕይወት በተስፋነት የሚጠበቀው ፍሬ መገኛ ጭምር ስለሆነ ነው።

እመቤታችንም የእውነተኛው ፍሬ መገኛ በመሆኗ በአበባ ትመሰላለች፤ በፍጡራን አንደበትም ልዩ በሆነ ስጦታዋ ትደነቃለች፤ ወደፊት ለሚገኘው ዘለዓለማዊ የክብር ሥራ የመረጣት ኅይልም እጅግ ድንቅ ነው። ከዚህ የተነሳ ሕይወትና ድኅነት በእርሷ ሥጋና በዘለዓለማዊ አምላክ ውሕደት ሆኗልና፤ ከትውልድ ወደትውልድ በሚያልፈው በአዳም ዘር ውስጥ ታትማ ትኖራለች፤ ለዘለዓለምም ያመሰግናታል። የመዳን ምክንያት ናትና።

“እስመ ርእየ ሕማማ ለአመቱ ወገብረ ኅይለ በመዘራዕቱ መዝገቡ ሊቃል ጽጌ እንተ ኢትትነገፍ መድኅኒተ ሕዝብ፤ የአገልጋዩን መዋረድ አይቷልና በክንዱ ታላቅ ሥራን አደረገ፤ የቃል ማደሪያ /የፍሬ ሙዳይ/ የሆነችው አበባ ለዘላለም አትረግፍም፤ የሕዝብ መድኅኒትም ናት።”(ሉቃ፤48) (ድጓ ዘጽጌ) ስለዚህ በመዐዛዋ የቅዱሳን የኅሊና ዕረፍት ናት። በእናታችን በሔዋን አማካኝነት የመጣው ውርደትና ስደት ከሔዋን ልጆች ሁሉ ያልደረሰበት ያለ እመቤታችን ማንም የለም። በመሆኑም ከሔዋን ዘር በተገኘችው በድንግል ማርያም ልዕልና የተነሣ የሔዋንና የልጆቿ ውርደት ተወግዶ ጸሎታቸው ተቀባይነትን አግኝቷል።

ስለዚህ እመቤታችን ዓለም ለዘላለም በየዕለቱ ወደድኅነት የሚገባባት በር ናትና ለማብብና ለማፍራት ወንዝ ዳር ተተክላ እንዳለች እንደማትረግፍ አበባና እንደማትጠወልግ ለምለም ተክል ለዘላለም ያለመለወጥ ትኖራለች። /መዝ፤3/

እናም እመቤታችን ደካማው ኅይለኛ፣ ኅይለኛው ደግሞ ደካማ የሆነባት ማለትም እሳትና እንጨት ያልተጠፋፋባት፣ ሙሴ ያያት የለመለመች የጳጦስ እንጨትና ስለዘላለም መንግሥት ዕውቀት ከዘሩ መንግሥት እንዳይጠፋ ቃል የተገባለት የይሁዳ መንግሥት በትር ናት፡፡

“ዕፀ ጳጦስ እንተ በአማን ፅጌ ደንጎላት ሐረገ ወይን ዘእምነገደ ይሁዳ እንተ ሠረጸት ለሕይወት፣ እመቤታችን ከይሁዳ ነገድ ለዘላለም መንግሥት ሕይወት የወጣች የወይን ሐረግ፤ በደብረ ሲና በጳጦስ ዕንጨት ላይ የታየውን ምሳሌ በእውነት ያሳየች ጳጦስ ናት፡፡”/ዘፍ49፤10/(ድጓ ዘጥቅምት ማርያም)

ሐ. የመስቀል ምሳሌ

በማር ሥራ ላይ የተሰማሩ በራሪ ነፍሳት(ንቦች) አንድ ሆነው በአበባ ላይ እንደሚሰፍሩ ሁሉ ቅዱስ ጳውሎስ “እርሱ ሰላማችን ነው፤ ሁለቱን ያዋሐደ በአዋጅ የተነገሩትን የትእዛዛት ሕግ ሽሮ በመካከል ያለውን የጥል ግድግዳ በሥጋው ያፈረሰ ይህም ከሁለታቸው አንድን አዲስን ሰው በራሱ ይፈጥር ዘንድ፣ ጥልንም በመስቀሉ ገድሎ በእርሱ ሁለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው፡፡”(ኤፌ 2፤14-17) እንዳለ፣ ሕዝብና አሕዛብ በአንድነት የተሰበሰቡበት አበባ፣ የዕለተ ዐርቡ የክርስቶስ መስቀል በመሆኑ መስቀል አበባ ይባላል፡፡ ቅዱስ ያፌድ “በከመ ይቤ ሰሎሞን በእንተ ማርያም ንዑ ንትፈጋዕ ወኢይኅልፈነ ጽጌ ደመና መስቀል ዘዮም አብርሀ በሥነ ማርያም ፣ሰሎሞን ስለማርያም ሲናገር “እነሆ ከረምቱ አልፎ በረከት ተተካ፤ የክርስቶስ መስቀል በማርያም ባሕርይ ዛሬ አብቧልና የበረከት አበባ ሳያልፈን

ኑ እንደሰት”(ድን ዘጽጌ) እንዲል፡፡ በመሆኑም በባሕርይ መወሰን የማይስማማውን አምላክ ማርያም በባሕርይዋ ስለወሰነችው በተመረጠችው የማዳን ሰዓት /ዕለተ ዓርብ/ መስቀል ያለ ባሕርይ በማርያም ባሕርይ ተሸከመው፡፡

መ. የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ

የክርስቶስ ስጦታ ወይም ፍሬ ሁል ጊዜ እስከ ዕለተ ምጽአት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲሰጥ ይኖራል፡፡ ስለዚህ ጌታ “አንትሙ አዕጹቂሁ ወአሕሩጊሁ አቡየ ገባሪሁ ለዝንቱ ኩሉ፤ ሠሪው አባቴ፤ ተካዩ እናንተ ቅርንጫፎቹ የሆናችሁ የወይን ግንድ እኔ ነኝ”(ዮሐ. 15፡1) አለ፡፡ የተናገረበት ምክንያትም አንደኛው በእመቤታችን ጽጌነት(አበባነት) ስለተገኘው ፍሬ ወይን ሰው ስለመሆኑ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ሊቁ ቅዱስ ያፌድ በዝማሬው ገጽ 125 ላይ “ዘአጸርዎ ሲቃልያን በጎልጎታ መካን ሰትዩ ሕዝበ ክርስቲያን ስቴ ዘበአማን፤ ሲቃልያን አይሁድ በጎልጎታ አውድማ ከጨመቁት ወይን ሕዝበ ክርስቲያን እውነተኛ መጠጥን ጠጡ” እንዳለ እርሱ ለቤዛ ዓለም በዕለተ ዐርብ በቀራንዮ አደባባይ በመልዕልተ መስቀል በተሰቀለ ጊዜ ስለቆረሰው ሥጋና ስላፈሰሰው ደም እንዲሁም በዚች ዕለት ለዓለም ሁሉ ስለተሰጠው ልጅነት ነው፡፡ ስለዚህ ቤተክርስቲያን በየጊዜው እንደ አዲስ ሁኖ ሲፈነዳ የሚኖረው አበባ ምሳሌ ናት፡፡ “ልዑል ረሰዮ ለመሠረትኪ አረፋትኪ ዘመረግድ ደቂቅኪ ምሁራን በጎበ እግዚአብሔር፤ ቆዐ ትፃኑ ቆዐ ጽጌ ወይን ወታፊሪ ለነ አስካለ በረከት ጽዮን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ጽጌ

ደንጎላት ዘውስተ ቆላት፤ የተለየሽ ጽዮን ቤተ ክርስቲያን ሆይ መሠረትሽን ከፍ ከፍ አደረገው፤ ግድግዳዎችሽንም በመረግድ ደመደማቸው። ልጆችሽ በእግዚአብሔር ዘንድ የሰለጠኑ ናቸው፤ በምድረ በዳ እንዳለች የሱፍ አበባ ለጋ የሆነ የወይን አበባ ሽታን ትሽቻለሽ፤ የበረከትንም ፍሬ ታፈሪያለሽ።”(ኢሳ 54፤ 13፤--ድጓ ዘጽጌ) በማለት በኢየሩሳሌም ለእስራኤል ዘሥጋ የተነገረው በቤተ ክርስቲያን ለእስራኤል ዘነፍስ የተፈጸመ መሆኑን ተርጉሞ ሊቁ ቤተ ክርስቲያን እውነተኛ ፍሬ የሚገኝባት አበባ መሆኗን አስረድቶናል። በሌላም ቦታ በዝማሬው (ገጽ23) ላይ “ወልድ እኑየ ጸዐዳ ወቀይህ ጸዐዳ ትብሎ በእንተ ሥጋሁ ለክርስቶስ፤ ልጅ ወንድሜ መልከ መልካም ደመ ግቡ ቀይ ነው ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስን ስለ ለበሰው ሥጋ ቀይ ጎልማሳ አለችው” እንዳለው የክርስቶስ ሥጋ የሚያፈራባት የአበባ እንጨት የሆነችው ቤተ ክርስቲያን አበባ ትባላለች።

ማጠቃለያ

በዘመነ ጽጌ ውስጥ ገነት ወይም ምድረ ገነት የሚል ቃል በተደጋጋሚ ይነገራል ለመሆኑ በዚህ ርእስ ውስጥ ገነት የምትባለዋ ቦታ ማን ናት?

ገነት አጸደ ነፍስ መሆኗ ቢታመንም በዚህ ርእስ ውስጥ ግን ገነት ተብላ የምትጠራዋ ቦታ በመጀመሪያ አዳም የተፈጠረበት አፈር የተገኘባት ከዚያም በላይዋ ያማረች ምድር የተባለች እመቤታችን የተገኘችባት፤ ከዚያም በኋላ አስራ አምስት ነቢያትና አስራ ሁለት

ሐዋርያት፣ ሰባ ሁለት፣ ሦስት መቶ አስራ ስምንት ሊቃውንት፣ አርድዕት፣ ርትዕት ሃይማኖትን የወሰኑባት፣ የአራቱን ድንኳን የሠራው ሙሴና መጀመሪያይቱን ሥርዐተ መሥዋዕት በታላቁ ተራራ ላይ ያሳየው አብርሃም የተገኙባት፣ እንዲሁም ሰው ሁሉ ልጅነትን አግኝቶ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት የሚዘጋጅባት ይህቺ ዓለም ናት እንጂ አዳም የነበረባት ገነት /የተክል ቦታ/ የተባለችው ስፍራ አይደለችም፡፡

አንደኛ ይህች ዓለም መልካም ለማያደርጉ ሰዎች የኋላ ኋላ ጨለማና ጥርስ ማፋጨት ያለባት ሰፊዋ የሲኦል በር ናት፡፡ በቅንነትናና በየዋህነት ለሚመላለሱ ሰማያዊ ተስፋ ሰናቂዎች ደግሞ ለጊዜው ጠባቢና አስጨናቂ መንገድ ብትሆንም ለዘላለም ግን እውነተኛዋ የገነት በር ናት፡፡ /ማቴ፡፯፡፲፭/ በመሆኗም ይህች ቦታ ለእግዚአብሔር ክብር የምታበቃ የጻድቃን ዕድል ፈንታ ትባላለች፡፡

ሁለተኛም እርሱ ሰማያዊ ሲሆን የእርሱ የሆኑት እርሱን ይመስሉ ዘንድ በልዩ ማኅተም እነርሱን ለማተም በሥጋና በደም ሰውነትን ተካፍሏልና በተክሉ ቦታ ውስጥ የሚመላለሰውና ልጅ ወንድሜ እየተባለ የሚጠራው ባለ ሞገስ ጎልማሳ ሥጋ በመልበስ ወደዚህ ዓለም የመጣው ወልድ ነው፡፡ “ቆዕ ወሮማን ዕቁረ ማየ ልብን ዘወልድ እኑየ ሊተ ወልድ እኑየ ወረደ ውስተ ገነተ ትፍሥሕት ኀበ አበው ቀደምት ኀበ ይሁብሙ ዕረፍተ ወያወርሶሙ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ቆዕና ሮማን እንዲሁም የሸቱ እምቡጥ ሁሉ የውዴ

ናቸው፤ ውይይት ውይይት አባቶች ወደሚኖሩበት ቦታ ወረደ፤ የዘላለም ሕይወትን ወደሚሰጣቸውና ዕረፍትን ወደሚያድላቸው ቦታ/ዓለም/ ወረደ።”(ድን ዘጽጌ) እንዲል ሊቁ። የቤተክርስቲያኗን እምነት የሚጠብቁና በሕገ የሚጸኑ ሁሉ በዚህ ዐይነት መንገድ ተስፋን ተላብሰው ቢኖሩ ዘላለማዊ ደስታን ያገኛሉ። እናም እውነተኛው ሰላምና ፍጹም ደስታ እንዳያመልጠን ለእኛ ይሆነናል ያልነውን ከመፈለግ ይልቅ እርሱ የሚሆነንን ሁሉ ያውቃልና “ነፍሳችንንና ሥጋችንን በአደራ ተቀበል፤ ሕይወታችንን ተቆጣጠር፤ ሰውነታችንን ጠብቅ” ብለን እራሳችንን ለእርሱ አደራ መስጠት አማራጭ የሌለው ታላቅ እምነት ነው።

ጽጌ በተሰኘው ዘመን ውስጥ አምስትም ስድስትም ሰንበታት እንደዘመኑ ይገኛሉ። በእነዚህ የጽጌ ሳምንቶች ሁሉ፡- ጊዜው ሁሉ ኅልፈት የሚጠበቅበት ስለመሆኑ ስለክርስቶስ ሙሽራነትና ስለቤተክርስቲያን ሙሽሪነት፤ አምላክ በቃሉ የሚቆም ታማኝና ወደር የሌለው ይቅር ባይ ዳኛ፤ ሰማይን በከዋክብት ምድርን በጽጌ(በአበባ) በማስገኘት ሁሉን የሚያከናውን ጥበበኛ መሆኑን የሚገልጹ መዝሙራት ይባላሉ። (መምህር በሙሉ አስፋው ከጻፉት “ማሕተም ዘመን” ከተሰኘው መጽሐፍ ላይ የተወሰደ)

ሥርዐተ ማሕሌት

ከሁሉ አስቀድሞ ፲፮(15) ጊዜ ደወል ይደወላል። ቤተክርስቲያኑ ከተከፈተ በኋላ ካህኑ/ቄሱ “በስመ አብ” ብሎ ሥርዐተ አሥርቆት ያደርሳል።

ካህኑ አቡነ ዘበሰማያት ይሰጣል። ከዚያ የዕለት ውዳሴ ማርያም ይደርሳል። ሲያልቅ አቡነ ዘበሰማያት ይሰጣል /ይደግማል። ከዚያ በመሪ ወገን ሚካኤል ሊቀ መላእክት ሰአል በአንቲኣነ ወቅዱስ ገብርኤል አዕርግ ጸሎተነ፤ በተመሪ ወገን ደግሞ አርባዕቱ እንስሳ በል፤ እንደዚህ እያፈራረቅህ ዝለቅ።

የነግሥ ዜማ ምልክት ተዛምዶ

ምሳጸረ ቃል

ሙሉ ቃል

ደ--ሳ.....ደመና ልብሳ

ሐን.....እምንጽሐን

ገጾ.....ወያርኢ ገጾ

ደደ.....ዘእንበለ እሳት አንደደ

ዋቱ.....ዋካ ውበርሃን ቁርጥ

ዙ.....ዙር

ኑ.....ንዜኑ ንዜኑ ንዜኑ

ግፍ.....ግፍአሙ እግዚአ

ፈርሐ.....ፈርሐ ወደንገፀ

ጋዳ--ውኡ--ባኒ.....ጋዳ ያበውኡ ቁርባን

ና--ኑ.....ናሁ ንዜኑ

ተከ.....ሰማዕኩ ጸሎተከ

ዝና--ወን.....ዝናመ ተወን

ንሃ.....በርባንሃ

ዒኖ.....ተጽዒኖ

ዕዎ.....ሞዕዎ

ዛብ.....በውስተ አሕዛብ

ቤ.....በቅድመ ቤተ እግዚአብሔር

ገብ--ሎሙ.....ገብሩ ሎሙ

ነግሥ

(በመሪ) ሚካኤል ሊቀ መላእክት ሰአል በእንቲኣነ
 ወቅቱ ስ ገብርኤል አዕርግ ጸሎተነ።

(በተመሪ) አርባዕቱ እንስሳ መንፈሳውን ሰባሕያን
 ወመዘምራን ሰአሉ በእንቲኣነ ዕሥራ ወአርባዕቱ
 ካህናተ ሰማይኒ አዕርጉ ጸሎተነ።

(በመሪ) ነቢያት ወሐዋርያት ጻድቃን ወሰማዕት
 ሰአሉ በእንቲኣነ ምስሌክሙ ከመ ይክፍለነ
 መክፈልተ ወርስተ ለኩልነ።

(በተመሪ) ማኅበረ ቅዱሳን ወሰማዕት ሰአሉ በእንቲኣነ
 መላእክተ ሰማይኒ አዕርጉ ጸሎተነ።

(በመሪ) ማርያም እግዝእትነ ወላዲተ አምላክ ሰአሊ
 በእንቲኣነ እስመ ረከብኪ ሞገሰ በኅብ እግዚአብሔር።

(በተመሪ) ረከብኪ ሞገሰ መንፈሰ ቅዱሰ ወኅይለ ሰአሊ
 (ወ)አስተምሕሪ ለነ ማርያም ወልድኪ ሣህሎ ይክፍለነ።

(በመሪ) **ኀበ ተርኅወ** ገኝት ወኀበ ተነ ጽፈ ዕረፍት

ይክፍለኒ ነ ሀ ሉ ውስተ በኣቶሙ ለቅዱሳን (በመሪና በተመሪ ወገን ፫ ጊዜ በል)

(መሪና ተመሪ) **ስምዐኒ** እግዚአ ጸሎትየ ሃሌ ሉያ ሃ ሌ ሉያ ወይብጸሕ ቅድሜ ከ ገዐርየ ሃ ሌ ሉያ ሃሌ ሉያ ወኢትሚጥ ገጸክ እምኔየ።

(አንሺ) **ስምዐ** ኒ እግዚአ ጸሎትየ (በዚያው ዘንብረት) ሃሌ ሉያ ሃ ሌ ሉያ (በመሪ ወገን) ወይብጸሕ ቅድሜ ከ ገዐርየ ሃሌ ሉያ ሃሌ ሉያ (በአንሽ ወገን) ወኢትሚጥ ገጸክ እምኔየ።

(ተመሪ) **በዕለተ ምንዳቤ የ** አጽምእ ዕዝነከ

ኀቤየ። (በመሪ ወገን) ሃሌ ሉያ ሃ ሌ ሉያ (በአንሽ ወገን) አመ ዕለተ እጼውዑከ ፍጡነ ስምዐኒ ሃሌ ሉያ ሃሌ ሉያ (ዘንብረት) ለዓለም ወለዓለመ ዓለም።

ሃሌ ሉያ ዘውእቱ ብሂል ንወድሶ ለዘሀሎ

እግዚአብሔር ልዑል። ስቡሕ ወውዱስ ዘሣረረ ከሎ ዓለመ በኣሐቲ ቃል።

ወታድኅነኒ እምእደ ገፋእየ ሃሌ ሉያ በስብሐት
እጼውዐከ ንጉሥየ ወአምላኪየ።

ሚካኤል መልአክ ሰአል ወጸሊ በእንቲአነ
ወበእንተ ነፍሰ ከፈነ መልአኪየ ይቤሎ
እመላእክት ሠምሮ መልአክ ኪዳነ ለክርስቶስ።

ሰላም ለክሙ ማኅበረ መላእክት ትጉሃን።
ሰላም ለክሙ ማኅበረ ነቢያት ቅዱሳን። ሰላም
ለክሙ ማኅበረ ሐዋርያት ፍንዋን። ሰላም
ለክሙ ማኅበረ ሰማዕት ወጸድቃን። ሰላም
ለክሙ ማኅበረ ሥላሴ ጉቡዓን። (ወ)ሰላም
ለማርያም ዘእሳት ክዳን።

ማኅበረ መላእክት ወሰብእ ተዐይነ ክርስቶስ
ወእሙ። ሰላም ለክሙ። ሰባ እከሥት አፉየ
ለውዳሴክሙ። ፍሬ ማኅሌት እምልሳንየ
ትቅስሙ። ምስሌየ ሀፈወ ወምስሌየ ቁሙ።
(ይ.ካ) ሰላም ለአብ ወለወልድ ቃሉ።

(ወ)ለመንፈስ ቅዱስ ሰላም ዘአካሎም አካሉ።
 ለማርያም ሰላም እንተ ተሳተፈት ስብሐተ እሉ።
 ሰላም ለመላእክት ወለማኅበረ በኩር ኩሉ።
 ጽሑፋን መልክእ ወስም በሰማይ ዘላዕሉ።
 ሰላም ለአብ ገባሬ ኩሉ ዓለም። ለወልድ
 ሰላም ወለመንፈስ ቅዱስ ሰላም። ለማርያም
 ሰላም ወለመላእክት ሰላም። ሰላም ለነቢያት
 ወለሐዋርያት ሰላም። ለሰማዕታት ሰላም
 ወለጳውሎስ ሰላም።
 ሰላም ለአብ ዘእምቅድመ ዓለም ነጋሢ።
 ለወልድ ሰላም ሥጋ ማርያም ለባሲ።
 ወለመንፈስ ቅዱስ ሰላም ኅጢአተ ዓለም
 ደምሳሲ። ኅልዩ ሥላሴ ወጸወንዩ ሥላሴ።
 በስመ ሥላሴ እቀጠቅጥ ከይሴ።

ማብራሪያ ፪

ከዚህ ላይ ለበዓሉ የታዘዘውን "መልክእ ሥላሴ" በል። ለምሳሌ ለማርያም በዓል፤ "ሰላም ለኩልያቲክሙ እለ ዕሩያን በአካል። ዓለመክሙ ሥላሴ አመ ሐወጸ ለሣህል። እምኔክሙ አሐዱ እግዚአብሔር ቃል። ተፈጸመ ተስፋ አበው በማርያም ድንግል። ወበቀራንዮ ተተክለ መድኅኒት መስቀል።" ያለው ነው። የመረግዱ አባባል እንደሚከተለው ይሆናል።

፩ኛ ማንሻ፡

"ተፈጸመ ተስፋ አበው" ብለህ ያለጸናጽልና ያለከበሮ በጉሮሮ ብቻ ዝለቅ። መልሰህ በቁም ተፈጸመ ተስፋ አበው በማርያም ድንግል። ፪ ጊዜ፤ ወበቀራንዮ ተተክለ መድኅኒት መስቀል። ፪ ጊዜ፤ እንደገና በመረግድ፡- ተፈጸመ ተስፋ አበው በማርያም ድንግል። ፪ ጊዜ፤ ወበቀራንዮ ተተክለ መድኅኒት መስቀል። ፩ ጊዜ በል።

፪ኛ ማንሻ፡

በቁም እምኔክሙ አሐዱ እግዚአብሔር ቃል። ብለህ ፩ ጊዜ ዝለቅ። በመረግድ፡- እምኔክሙ አሐዱ እግዚአብሔር ቃል። ፪ ጊዜ ብለህ ተፈጸመ ተስፋ አበው ብለህ በነጠላ ዝለቅ። ከዚያ ከሥር ሰላም ለኩልያቲክሙ ብለህ በቁም ፩ ጊዜ ዝለቅ። መልሰህ በመረግድ ሰላም ለኩልያቲክሙ እለ ዕሩያን በአካል፤ ፪ ጊዜ፤ ዓለመክሙ ሥላሴ አመ ሐወጸ ለሣህል ፪ ጊዜ ብለህ ዝለቅ። ከዚያ በዕለቱ የታዘዘለትን ዚቅ በቁም ፩ ጊዜ ዝለቅ። መልሰህ በመረግድ ፩ ጊዜ ዝለቅ። (ጊዜው የሚበቃ ከሆነ ሊደረብ ይችላል)፤ ማንኛውም መለክእም ሆነ ማሕሌተ ጽጌ በዚህ መልኩ ይባላል።

ዘማርያም፡

፡ ለኪ ገባ ኩሉ ለም
ሰላም ለኩልያቲክሙ እለ ዕሩያን በአካል።

፡ ነድ ሥላሴ አመ ሐወጸ ለሣህል።

፡ ነድ ሥላሴ አመ ሐወጸ ለሣህል። እምኔክሙ አሐዱ እግዚአብሔር ቃል። ተፈጸመ

ሥረ ፡ ዩ ኩሉ ለም ሥረ ፔር
ተስፋ አበው በማርያም ድንግል። ወበቀራንዮ

፡ ነድ ረዩ ር
ተተክለ መድኅኒት መስቀል።

ዘዮሐንስ፡

ሰላም ለገበዋቲክሙ እለ ዕሩቃን እምልብሰ
 ወርቅ፡፡ ሥሉስ ቅዱስ ሥርግዋን መፍርህ
 መብረቅ፡፡ መንገለ ፍኖቱ ምጽዋት ለቆርኔሌዎስ
 ጸድቅ፡፡ ይምርሐኒ ወንጌልክሙ እግዚአ ፍኖት
 ረቂቅ፡፡ ዘጸያሒሁ ዮሐንስ መጥምቅ፡፡

ዘዘመነ ጽጌ፡

ሰላም ለአፉክሙ ዘማዕጾሁ ሰላም፡፡ ጽጌያቲሁ
 ሥላሴ ለተዋሕዶ ገዳም፡፡ መንገለ አሐዱ አምላክ
 ንዋየ መጻኢት ዓለም፡፡ ወልጡ አምልኮትየ
 በጸጋክሙ ፍጹም፡፡ እምአምልኮ ጣዖት ግሉፍ
 አሐዱ ድርህም፡፡

ዘ፬ቱ እንስሳ፣ ወሩፋኤል፣ ወካህናተ ሰማይ፡

ሰላም ለመታከፍቲክሙ መሠረተ ዓለም እለ
 ያሩ፡፡ ኖትያተ ኖኅ ሥላሴ ወዕፀወ ዐባይ
 ሐመሩ፡፡ ዲበ መንበርክሙ ሰብአ ሶበ አምላክ
 ነጸሩ፡፡ ኪሩቤል ወሱራፌል ታሕተ እገሪሁ

ለም ወብ ንዮ . ከለ ኃኒ . ር
ገረሩ። እስመ ለሊሁ አዘዘ ወእሉ ተፈጥሩ።

ዘሚካኤል ወገብርኤል፡

ለላም ለጉርዔክሙ ስቴ አንብዐ ሰብእ ዘኀሠሠ።

ብዑላነ ሞገስ ሥላሴ ኢታንድዩኒ ሞገስ። ከመ

ትትኅዩዩኒሲ ወትኅድጉኒ ጽኑሰ። ሚካኤልኑ

ለአውፅአ ሥጋዩ ጌሠ። ወእመ አኮ ገብርኤል

ወሀባኒ ነፍሰ።

ዘጻድቃን፡

ለላም ለሕፅንክሙ ምርፋቀ ጻድቃን

አግብርቲሁ። ማያተ ኢያሱ ሥላሴ እለ ትውሕዙ

እምሳሊናሁ። እንዘ በአፍኣሁ አንትሙ

ወአንትሙ በውሣጤሁ። ኢነጸረ ኀብ ኀይመት

ከመ አብርሃም አቡሁ። ወመስኮተ ነቢይ

ዳንኤል ኢፈቀደ ያርኑ።

ዘልደት፡

ለላም ለአጸብዒክሙ እለ እምአጽፋር

ኢይትሌለዩ። ለቤትክሙ ሥላሴ ዘኢየጋልቅ

ንዋይ። ኣመ ኣብዐልክሙ ሰብኣ ድጎረ ኣንደዮ
 ጌጋዮ። ዘኢርእዩ እምቅድመ ዮም መላእክተ
 ሰማይ ርእዮ። ወኣግብርተ ሰብእ መላእክት
 ተሰምዮ።

ዘጥምቀት፡

ሰላም ለኣዕዛኒክሙ ኣናቅጸ ጸሎት ሠናይ።
 ምሥጢራተ ሰሚዕ ሥላሴ ዘይተፈዎ ርእይ።
 በኣብትረ ያዕቆብ በርህ ሥላሴክሙ ፀሐይ።
 ወተመሰሉ ሰብኣ ዐይን ኣባግዐ ላባ ወማይ።
 ለጎበ ኣባግዕ ዘዮም ወትምቀት ዐባይ።

ዘሆሣዕና፡

ሰላም እብል ለዘዚኣክሙ ቆም። ዓለማተ ዓለም
 ሥላሴ ዘኣልብክሙ ዓለም። እምኒክሙ ኣሐዱ
 በእንተ ኣሐዱ ኣዳም። እመኒ በምድር ተወክፎ
 ለነግደ ጲላጦስ ሕማም። ሆሣዕና በኣርያም
 ሆሣዕና በ ኣርያም ሆሣዕና በኣርያም።

ዘጳጥሮስ ወጳውሎስ፡

ሰላም ለቃልክሙ መታፊ እሳት ነዳዲ። ሥሉስ
ቅዱስ ንዋያተ ዕፁብ ነጋዲ። አመ በንስሐ
ተወልዱ እምጸጋክሙ ወላዲ። ተወፈየ መርኖ
ሰማይ የማነ ጳጥሮስ ከሐዲ። ወመምህረ
ወንጌል ኮነ ጳውሎስ ሰዳዲ።

ዘደብረ ታቦር፡

ሥላሴክሙ ሥላሴ ይረስየኔ መካነ። ድኅረ
ተዋሐድኩስ ዘሥላሴሁ ብርሃነ። ዮርዳኖስክሙ
ዝየ እስመ ኩለንታየ ኮነ። ኢየህሥሥ እምዮርዳኖስ
ሰማዕተክሙ ምእመነ። ወኢይትሜነዮ ለታቦር
እስመ ታቦር አነ።

ዘዘወትር

ሰላም ለክሙ ሚካ ኤል ወገብርኤል ሱራፌል
ወኪሩቤል ዑራኤል ወሩፋኤል ሱርያል
ወፋኑኤል። አፍኒን ወራጉኤል ወሳቁኤል።
ወሰላም ለቅዱሴክሙ። ትጉሐነ ሰማይ ዝክሩነ

ገጽ ር
በጸሎትክሙ::

ሰላም ለክሙ ሚካኤል ወገብርኤል ሱራፌል
ወኪሩቤል ዑራኤል ወሩፋኤል ሱርያል
ወፋኑኤል:: አፍኒን ወራጉኤል ወሳቁኤል::
ሊቃናተ ነድ ዘሰማያዊት ማኅፌድ:: በእንተ
በግዑ ዕቀብዋ ለዛቲ ዐጸድ::

ሰላም ለክሙ ሚካኤል ወገብርኤል ሱራፌል
ወኪሩቤል ዑራኤል ወሩፋኤል ሱርያል
ወፋኑኤል:: አፍኒን ወራጉኤል ወሳቁኤል::
ወሰላም ለከናፍሪክሙ ከመ ትዕቀቡኑ ተማኅፀኒ
ለክርስቶስ በደሙ::

ሚካኤል ወገብር ኤል ሱራፌ ል ወኪሩቤል እለ
ትሴብሕዎ መላእክተ ሰማይ ሰአሉ ለነ አስተምሕሩ
ለነ:: ቅድመ መንበሩ ለእግዚእነ::

ሰላም ለክ ሊቀ መላእክት ሚካኤል:: ወዲበ
ሠናይቲክ ዓዲ ለሰብእ ሣህል:: አሐዱ እምእለ

ይባርኩ ቃል። እዙዝ ዲበ ሕዝብ ከመ
 ትተንብል። በእንተ ሥጋሁ ነበልባል ርእሰ ከልል።
 ሰላም ለከ ንሥረ እሳት ዘራማ። ማሕሌታይ
 ሚካኤል መኣርዲረ ዜማ። ለረድኤትከ ዲቤነ
 ሢማ። ለማንበርነ ከዋላሃ ዕቀብ ወፍጽማ።
 እመራደ ነኪር አጽንዕ ኑጋ ወግድማ።
 ሰላም ለሚካኤል ዘነድ ሠራሐ። ይትከሃን
 ወትረ በበምሥዋዒሁ። እምቅዱሳን አሐዱ
 እምእለ ይተግሐ። ሐዋዝ በኣርያም መሐልይሁ።
 ነጐድጓደ ስብሐት ግሩመ ይደምፅ ጉህናሁ።
 (ከዚህ ላይ እንደየበዓላቱ ከሚከተሉት ከሦስቱ አንዱን በል፡፡)
 በሚካኤልና በማርያም፡
 ሰላም ለልሳንከ መዝሙረ ቅዱሴ ዘነበልባል።
 ወለድምፀ ቃልከ ሐዋዝ ቀርነ መንግሥቱ
 ለቃል። ሞገሰ ከብሩ ሚካኤል ለተላፊኖስ
 ባዕል። አልቦ ዘይትማሰለከ በልማደ ምሕረት
 ወሣህል። እንበለ ባሕቲታ እኅትከ ማርያም ድንግል።

በሩፋኤልና በ፬ቱ እንስሳ፡

ሰላም ለአእናፊከ መዐዛ አርያም እለ ተመልሱ።
 ሱራፌል ምስሌከ ጊዜ ይሠውዱ። ሚካኤል አንተ
 ለያዕቆብ ኖላዌ ዘርዱ። በሎሙ ለአብያጺከ
 ለሐውጾ አርከየ ንዑ። እስመ በአሐዱ ፍቁር
 ይሰሐብ ካልኡ።

በጌታችን በዓላት፡

ሰላም ለአጽፋረ እግርከ ፍናዋተ ረድኤት
 በተነልፎ። ዘኢተዳደቆን እብነ አዕቅፎ።
 ሚካኤል ቀዳሲ ትሥልስተ አካላት በኢያእርፎ።
 ኢትነድገኒ በዓለም እስመ ኪያከ እሴፎ። አልቦ
 ብእሲ ዘየነድግ ሱታፎ።

ዘኅዳር ሚካኤል፡

ጐሥዐ ልብየ ጥበበ ወልቡና። ለውዳሴከ
 ጥዑመ ዜና። ቅዱስ ሚካኤል ልማድከ ግብረ
 ትሕትና። አንተኑ ዘመራሕመሩ ፍና። ወአንተኑ
 ለእስራኤል ዘአውረድከ መና።

ዘታኅሣሥ ገብርኤል፡

ሚካኤል ስትቀውም በየማና ለማርያም

ድንግል፡፡ ወበጸጋማ ገብርኤል አብሣሬ ትስብእቱ

ለቃል፡፡ ዕቀቡነ ዘልፈ ለሊ መዋዕል፡፡ እንዘ

ትሰፍሐ አክናፊክሙ ዘነበልባል፡፡

ወረድኤትክሙ አድኅኖ ዘይክል፡፡

ዘደቅስዮስ፡

ተዘከረኒ ሚካኤል ቅድመ ገጸ ንጉሥ ፈጣሪ፡፡

ለሊ ትገብር ጸሎተ ጌጋየ ኅጥአን ታስተሰሪ፡፡

ለኩሉ ዐግዓዚ ወለኩሉ ነባሪ፡፡ ምስለ ማርያም

እግዝእትከ ትምክህተ ቤቱ ለኔሪ፡፡ ወአምጸኤ

ትስብእት ሐዲስ ገብርኤል አብሣሪ፡፡

ዘዘወትር

ንዌጥን ዝክረ ውዳሴሆሙ ለነቢያት

ወሐዋርያት፡፡ ለጸድቃን ወሰማዕት፡፡ ለአእላፍ

መላእክት ዘራማ ኅይላት፡፡ ለምልእተ ጸጋ

ማርያም ቡርክት፡፡ ወለሥግወ ወልዳ ነባቢ እሳት፡፡

ነድ ሰዎ ገባ ከሉ ለም
ንዌጥን ዝክረ ወደሶታ ለመንፈሳዊት ርግብ፡፡
 ዘመና ልሁብ፡፡ እምከናፍሪ ሃ ይውሕዝ ሐሊብ፡፡
 ተጸውረ በማኅፀና እሳት ዘኮፊብ፡፡ ወኢያውዐያ
 ነድ ወላሕብ፡፡

ነድ ፡ ትጉ ለኪ ምኪ
ማኅፀንኪ እግዝእትየ **ማርያም** ይከብር
 ምስብዒተ፡፡ እምጽርሐ አርያም ዘላዕሉ
 ወእምኪሩቤል ትርብዒተ፡፡ ተስዓተ አውራጎ
 ወጎምስተ ዕለተ፡፡ ጸረ ዘኢይጸወር መለኮተ፡፡
 አግመረ ዘኢይትገመር እሳተ፡፡

ነድ ፡ ትጉ ለኪ ለዝ ምኪ
 (በላይ ቤት)ይትባረክ ሰምኪ **ማርያም** ዘአውፃእክኒ
 እምጸድፍ፡፡ በርኅራኄኪ ትሩፍ፡፡ ይዌድሱኪ
 ኪሩቤል በከናፍር አፍ፡፡ ሐራ ሰማይ
 ትጉሐን እጉዛነ ሰይፍ፡፡ ጉላቋሆሙ አእላፍ፡፡
 አምሳ ለ ደመና ይኬልሉኪ በክንፍ፡፡

ነድ ሰዎ ዘእ ዓለ ፡ ጋሢ
ምንተ አዐሥዮ **ለግእዚአብሔር** አሐተ፡፡
 በእንተ ከሉ ዘገብረ ሊተ፡፡ ረሰዬኒ እሙ

አሥምሮ ግብተ። ማርያም እግዝእትየ ዘሜጥኪ
 እሳተ። ድኅረ በጽሐ ልሳኑ ዘለኪ ቤተ።
 (ከዚህ ላይ ለበዓሉ የሚሰማማ ከመልክእ ኪዳነ ምሕረት አንድ መልክእ
 አሰገባ። ከበዓሉ ጋር የሚሰማማ ካልተገኘ ለአፉኪን በል።)
 ሰላም ለአፉኪ አፈ በረከት ትሩፍ። ወአንቀጸ
 ቅዱስ መጽሐፍ። አማኅፅንኒ ድንግል በኪዳንኪ
 ውኩፍ። ኢይትኅፈር ቅድመ ወልድኪ
 ወመላእክቲሁ አእላፍ። አመ ሥርወ ልሳን
 ይትገዘም ወይትኅተም አፍ።
 በበዓለ ወልድ።
 እግዚአብሔር ወሃቤ ብርሃን ዘይሢሊስ
 በአካሉ። እንዘ ተዋሕዶ ያጸንዕ በመለኮቱ
 ወንይሉ። ዐይነ ልቡናየ ያብርህ ለማኅቶተ
 ጥበብ ሥነ ጸዳሉ። ከመ እርአይ መነገለ ጽድቅ
 ለኪዳንኪ ዘይደሉ። ማርያም እግዝእተ ኩሉ
 ዘታሕቱ ወላዕሉ።
 ሰላም ለዝክረ ስምኪ ዘመንክር ጣዕሙ።
 ለወልድኪ አምሳለ ደሙ። መሠረተ ሕይወት

ነድ

ሥ የኒ

ባሉ

ማርያም ወጥንተ መድኅኒት ዘእምቀዲሙ፡፡

ሥዓይ

ሥ በብ

፡ በው

ሥረ ዓይ

፡ ዩ

ኪያኪ ሠናይተ ዘፈጠረ ለቤዛ ዓለሙ፡፡

ወበ

ንዮ

ክለ

ሥረሰ

ያሱ

እግዚአብሔር ይትባረክ ወይትአኩት ስሙ፡፡

ማብራሪያ ፫

- **ከዘመንክር ጣዕሙ** ቀጥሎ **ባለ ተራ** የማሕሌተ ጽጌ መግቢያ የሆነውን **ጎለፈ ከረምት** ይበል። **ቀጥሎ** ካህኑ **ጽጌ አስተርአየ** ብሎ ማሕሌተ ጽጌውን ይጀምር፤ ፫፻፱ውን በሙሉ አድርሰ፤ ሲያልቅ ካህኑ **አቡነ ዘበሰማይት** ይበል። **ቀጥሎ ባለተራ** የሰቆቃው **ድንድል** መግቢያ የሆነውን **በከመ ትቤ በወንጌል** ይበል፤ ከዚያ **ካህኑ በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ** ሕጻጻ ግጻዌ ዘአልቦ ብሎ ይጀምር። **ሰቆቃው ድንድል** ሲያበቃ ካህኑ **አቡነ ዘበሰማይት** ይበል። **ከዚያ ቀጥሎ ባለ ተራ** የመልክአ **ኢየሱስን** መግቢያ **ተንሥኦ ወእንሥኦ** ይበል። ካህኑም **ሰላም ለዝክረ ሰምካ** ብሎ ይጀምር። ሲያልቅ ካህኑ **አቡነ ዘበሰማይት** ይበል።
- **ይህ አባባል** በአምስቱ ወይም በስድስቱ የጽጌ እሑዶች ሳይቋረጥ ሁልጊዜ **ማሕሌተ ጽጌ** ሲቆም የሚባል ነው። ማሕሌታቸው በየወሩ የሚቆም **የእመቤታችንና** የጌታ ነክ(የጌታ ነክ በዓላት፡- **መድኃኔ ዓለም፣ ሥላሴ፣ በዓለ እግዚእና** የመሳሰሉት...) የሆኑ ወርኅ በዓላት በእነዚህ በጽጌ እሑዶች ላይ ሲውሉ መልኮቹን ከሰቆቃው ድንግል በኋላ ማድረስ ነው። **መልክአ ኢየሱስ** ግን በእሑድ ቀን ምንጊዜም አይቀርም።
- **የመላእክት፣ የጻድቃን** ወይም የሰማዕታት መልክአ የጽጌ ቁመት በማይታገዝበት ቤተ ክርስቲያን ሲቆም መጀመሪያ መልክአ፣ ቀጥሎ ማሕሌተ ጽጌ፣ ቀጥሎ ሰቆቃው ድንግል ከዚያ መልክአ **ኢየሱስን** አድርስ።
- **በየሳምንቱ** እሑድ ማሕሌተ ጽጌ በማይቆምበት ቤተ ክርስቲያን ወርቃዊ በዓል ገጥሞ እሑድ ማሕሌት ሲቆም ግን **እንደ ዘወትሩ** ወርቃዊ በዓሉ **የእመቤታችን** ወይም የጌታ ነክ ከሆነ፣ **መጀመሪያ ሰቆቃው ድንግል፣ ቀጥሎ ፶ ማሕሌተ ጽጌ ከዚያ መልክአ** በል። ወርቃዊ በዓሉ የመላእክት፣ የጻድቃን ወይም የሰማዕታት ከሆነ ደግሞ **መጀመሪያ መልክአ፣ ቀጥሎ ሰቆቃው ድንግል፣ ከዚያ ፶ ማሕሌተ ጽጌ** በል።

የመልክእ ዜማ ምልክት ተዛምዶ

<u>ምሳሌ-ቃል</u>	<u>ሙሉ-ቃል</u>
ለኪ.....	ሰላም ለኪ
ረዩ.....	ሥረዩ
ምኪ--ዋዝ.....	ለዝክረ ስምኪ ሐዋዝ
ኩሉ--ለም.....	ገባሬ ኩሉዓለም
ለተ--ስተ--ዕተ.....	ዕለተ ሣልስተ ወራብዕተ
ቤዛ--ለሙ.....	ለቤዛ ዓለሙ
በኒ--ናሒ.....	ኢይርከበኒ ጸናሒ
ክር--ዕሙ.....	ዘመንክር ጣዕሙ
ዘእ-ዓለ--ጋሢ.....	ዘእምቅድሙ ዓለም ነጋሢ
ሕኮ--ፍና.....	ዘመራህኮሙ ፍና
ዳሴ--ባል.....	መዝሙረ ቅዳሴ ዘነበልባል
ቡረ--ብራ.....	ጽቡረ እለ ገብራ
በበ--ቡና.....	ጥበበ ወልቡና
ኢያ--ለዳ.....	ኢያቄም ወለዳ
ጸመ--በው.....	ተፈጸመ ተሥፋ አበው
እመ--ገደ--ሐቀ.....	እመ ነገደ ርሐቀ
የኒ--ባሐ.....	ይስቅየኒ ለለጽባሐ
ማሃ--ኀዘ--ሰዶ.....	ከማሃ ኀዘን ወተሰዶ
ኀይ--ልዩ--ላሴ.....	ኀይልዩ ሥላሴ
አክ--ምከ.....	አክሊለ ስምከ
ሬዒ--ያተ.....	ዘተሬዒ ቀላያተ
ንዮ--ክለ--ኃኒ.....	ወበቀራንዮ ተተክለ መድኃኒት መስቀል
ዓኒ--እላ--ርዮ--ኩሎ.....	ያጽምዓኒ እላ ነገርዮ ኩሎ
ኩኪ--ርኒ.....	አፍቀርኩኪ አፍቅርኒ እምይዜ ለግሙራ
እዮ--ብኪ.....	ርእዮ ለይብኪ ዐይነ ልብ ዘበ
ፀር--ረሰ--ያሱ.....	አህጉረ ፀር ወረሰ ኢያሱ
እስ--ብዩ.....	እስመ ለልብዩ ኀዘኑ ብዙኀ
ዚዮ--ራፊ.....	አዝዚዮ ለሱራፊ ዘሰማይ ቀሲስ
ድድ.....	አውድድ
ነጺ.....	ተሐነጺ በጽድቅ
ዒ.....	ዓዒም
ነድ.....	ነድ ለማየ ባሕር ከበበ
በማ--ጽኔ.....	በማሕሌተ ጽኔ
አዕ-ያቁ-ለዝ.....	አዕማድ ያቁም ወበለዝ

ማሕሌተ ጽጌ

መግቢያ፡- ላኪ ምክር ቤቱ ገዢ ጽንዖት ቤት
 ምድር በሥነ ጽጌያት፡፡ ለመርዓዊ ጥቅም መርዓት፡፡
 ወልድ እሱን ወረደ ውስተ ገዢ፡፡
 ጽጌ አስተርክቶ ሠሪጾ እምዐሰሙ፡፡ ለዘላለም ጽጌ
 ለገብርኤል ምስለ ሰላሙ፡፡ ወበእንተዝ ማርያም ሰብ
 ሐወዘኒ መዓዛ ጣዕሙ፡፡ ለተአምርኪ አሐሊ እሙ፡፡
 ማሕሌተ ጽጌ ዘይሰመይ ስሙ፡፡
 ሰላምኪ ማርያም አብቆለት ዕፀ ትእምርት፡፡
 ወአውፅአት ጽጌ በአፈ ምዕራ፡፡ መሀርኪያ ፍቅረ ዚአክሊ
 ለአሐቷ ብእሲት፡፡ እንዘ ትብሊ ኢታጐጉኳ አንብብተ
 ዛቲ ጸሎት፡፡ እስመ ትኤድመኒ ሊተ እምኩሉ ስብሐት፡፡
 አሐዱ ብእሲ ገዳመ ዘወፈረ፡፡ ጊዜ ያነብብ
 ሰላምኪ በከመ ያለምድ ወትረ፡፡ ንግሥተ ሰማይ
 ማርያም ወሪዲኪ ምድረ፡፡ እንዘ ትነሥኢ እምአፉሁ
 ጽጌ ፊዳ ስብሐት ሥሙረ፡፡ ተአምረኪ ዘርእየ አንከረ፡፡
 አእሚርየ ማርያም ከመ ዘልፈ ታፈቅሪ፡፡ ሰላም

መልአክ ለኪ እንተ ጽጌ ረዳ ትፈጅ። ለለአማኅኩኪ ባቲ
 ከመ ገብርኤል አብሣሪ። አፈዋተ ጽጌ እምልሳንየ
 ትእርሪ። ትእምርቶ ለሠናይትኪ ምስሌየ ግበሪ።
 ኢየንፍር ቀዊመ ቅድመ ሥዕልኪ ወርኅ ጽጌ ረዳ
 አመ ኀልቀ። ዘኢየንፈቅ ስብሐተ(ስብሐተኪ) እንዘ
 እሴብሐኪ ጥቀ። ተአምርኪ ማርያም ከመ አጠየቀ።
 ጸውዖ ስምኪ ያነሥእ ዘወድቀ። ኃጥኣኒ ይፊሲ ጸድቀ።
 ዕለተ ፍቅርኪ ማርያም ውስተ ልብየ አስተንፈሰ።
 ወጽላሎተ ሥንኪ ጽጌ በኅሊናየ ተሐውሰ። ተአምረኪ
 እዜኑ ወስብሐተኪ ሐዲሰ። እምከናፍርኪ እለ ተመልአ
 መንፈሰ። በከናፍርየ ከዐዊ ሞገሰ።
 ከመ ፍሕሶ ቀይሕ ከናፍርኪ ጽጌ። ስውጦ
 ሥርናይ ከርሥኪ ወሕጹር በጽጌ። ትእምርተ
 ሕይወትየ ድንግል ወዘጉንደ መንግሥት ጽጌ።
 ሥቡበ ረ ፣ ዩ ነድ አይ፣ በኒ ፣ናሒ አህ ፣ ፀር ፣ ረሰ
 በማሕሌተ ጽጌ እዌድሰኪ ለጽጌ። ተቀጺልየ ዘንጽሕኪ
 ያሱ
 ጽጌ።።

ይውሕዝ ሐሊበ ትእምርት እምአስናንኪ

ኢድ ፡ ለኪ ፡ ለተ ፡ ወራ ፡ ዕተ

አብኡኒ ቤተ ወይን ገብሩ ላዕሌየ ፍቅረ።

ተአምርኪ ድንግል ወስብሐትኪ ኅቡረ። ዓባለ ጽጌኪ
መርዓት እንዝ ትገብር ተዝካረ። ትቤ አጽንዑኒ
በዕፍረት ምዕረ። ወሰደቁኒ በአክዋል ድኅረ።

ተንሥኢ ሦፊ ገነት እምአድባረ ከርቤ ወዓልው።

ወሐውጺ ቤተ ክርስቲያን እንተ መሳክው። ርግብ
ተነብዮ **ማርያም** ተአምርኪ ፍትው። ክንፍኪ ርሠይ
በጽጌ ብሩር ጽዕድው። ወበጽጌ ወርቅ ሐመልሚል
ገብኪ ሥርግው።

ከመ ይትፌሢክ መርዓዊ ውስተ ገነቱ ዘወረደ።

ጽጌያተ ይርአይ በጊዜ ፈቀደ። በተአምርኪ ድንግል
እትፌሢክ ፈድፋደ። ዘያቀልል እምኃጥኣን ጾረ ኅዘን
ከቡደ። እስመ እምኔኪ ፍሥሐ ተወልደ።

አ ሰላመ ሰጣዊት ዘትሔውጺ እምርሐቅ።

ወትትረአዩ ለኩሉ በደብረ ምጥማቅ። ተፈሥሐ
ድንግል ዘገዳመ ጽጌ ማዕነቅ። እስመ ተሰምዐ በምድርካ
ቃለ ተአምርኪ ጽድቅ። ለአድኅኖ ኃጥእ ዘይበቁሳዕ

ኃኒ ር
እምብሩር ወወርቅ፡፡

በጌጋየ አዳም ወሔ ዋን ሱራፊ ዘዐፀዋ። እንበለ
በጽድቅኪ (ጽጌኪ) መኑ ለአንቀጸ ገነት ዘአርጎዋ።

ተፈሥሒ ድንግል መያጢተ አዳም እምጾዋ።
በተአምርኪ ውስተ ምድረ ጽጌ አቲዋ። ከመ ጣዕዋ
አንፈርዓፀት ሔዋ።

ተፈሥሒ ድንግል (ማርያም) ዘኢተአምሪ ብእሴ።
ዘጸገይኪ ለነ አሐደ እምነ ሥላሴ። እንዘ ትዙብጥ ከበር
ቅድመ አእላፊ ኤፍሬም ወምናሴ። ለተአምርኪ ትነግር
ውዳሴ። ማርያም እኅቱ ለሙሴ።

ተፈሥሒ ባሕታዊት እንተ ኅጣእኪ መምሰለ።
እስመ ተአምርኪ ኮነ ለነፍሰ ኃጥኣን ሣህለ። ሰማይ
ለኪ ማርያም ይዌድሰኪ ልዑለ። ምድርኒ ትገብር
በዓለ። ጽጌ ከርሥኪ (ፍቅርኪ) ረስያ አክሊለ።

ቀስተ ደመና ማርያም ትእምርተ ኪዳኑ ለኖኅ።
ዘእግዚአብሔር ሤመኪ ለተዝካረ ምሕረት ወፍትሕ።
ህዩንተ ቀሠፋ ለምድር ወአማሰና በአይኅ። በእንቲአኪ

ከሰላም ገባ ከሰላም ለም ለም ይሄ
አሠርገዋ በጽጌ ኩሉ አቅማሕ። ከመ በከዋክብት

አሠርገዋ ለሰማይ ስፋሕ።

ዘብኪ ተባረኩ ወተቀደሱ አሕዛብ። ትእምርተ
ግዝረቱ ወዘርዕ ለአብርሃም አብ። ጽጌ ድንግልናኪ
በግዕ ለቤዛ ይስሐቅ ውሁብ። **ማርያም** ዕፀ ሳቤቅ
ወምሥራቅ ዘያዕቆብ። ወላዲቱ ለሥርግው ኮከብ።

በከመ ይቤ መጽሐፍ ማእከለ ፈጣሪ ወፍጡራን።
ለዕረፍት ዘኮንኪ ትእምርተ ኪዳን። (ጽላተ ኪዳን።)
ሰንበተ ሰንበታት **ማርያም** ዕለተ ብርሃን። ብኪ
ይትፌሥሐ ዘገነተ ጽጌ ጻድቃን። ወብኪ ይወፅኦ
ኃጥኣን እምደይን።

ሰመዩኪ ነቢያት እለ ርእዩ ኅቡዓተ። ገነተ ጽጌ
ዕፁተ ውኅዓተ ምሥራቅ ኅትምተ። **እግዚአብሔር**
ወሀበ(እግዚአብሔር ወሀበ እንዝ ይብል) ለቤተ ዳዊት
ትእምርተ። ከመ ትፀንሲ ድንግል ወትወፊዲ ሕይወተ።
ኢሳይያስኒ ነገረ ከሡተ።

ተአምርኪ ማርያም ተሰብከ በኦሪት። አመ

፡ ህ ነድ ህ ር ነድ
ተሰንዐውኪ ጳጦስ ምስለ መለኮት። ዘርእየኪ ሙሴ
፡ ር ሕመ ፡ በው ከሉ
ሊቀ ነቢያት። ጸልልኒ በአዕፁቅኪ ሐመልሚል
ለም ወበ ንዮ ፡ ፊ ነድ ር
(ሐመልማላዊት) ዕፀት። ሦከ ኃጢአትየ ያውዒ ጽጌኪ እሳት።
፡ ነድ ፡ ለኪ ፡ በረ ፡ በራ
በትረ አሮን ማርያም ዘሠረጽኪ እንበለ ተክል።
ወጸገይኪ ጽጌ ተአምር (ወጸገይኪ ጽጌ) በኢተሰቅዮ
፡ ር ፡ ነድ ህ ር
ማይ ወጠል። ወበእንተዝ ያፊድ መዓርዒረ ቃል።
እከ ፡ ምከ ፡ ምኪ ፡ ዋዝ ፡ ቦት ፡ ምሰ
ምስለ ሱራፌል ይዌድሰኪ ወይብል። ሐጽር የዐውዳ
፡ ህ ፡ ህ ፡ ቤ ፡ ህ ር
ወጽጌ ረዳ በትእምርተ መስቀል።
፡ ፡ ለኪ ለዝ ፡ ምኪ ፡ ዋዝ ፡ ነድ
ሥንኪ ጸገየ በልብሰ አሮን ካህን። ወፈረየ ወርቅ
፡ ህ ር ፡ ነድ ፡ ህ ር
አምሳለ ሮማን። በተአምርኪ ድንግል ዘጸገየቶ መካን።
ቡብ ነድ ፡ ምኪ ፡ ዋዝ ፡ አህ ፡ ፀር ፡ ረሰ
ወርቅሰ ጸናጽልኪ አማን። ጥዑመ ገድል ፊቅጦር
፡ ህ
እምወይን።
፡ ፡ ለኪ ፡ ዳሴ ፡ ፡ ሃሐ
ማእረረ ትንቢት ማርያም ዘመነ ጽጌ እንግዳ።
፡ ፡ ነድ ፡ ህ ፡ ህ ር ፡ ሕኪ ፡ ህ ር
ወዘመነ ፍሬ ጽጋብ ዘዓመተ ረኃብ ፍዳ። ብኪ ተአምረ
፡ ባሐ ፡ ህ ር ፡ ህ ር
ዘይቤ ኢዩኤል ነቢያ ኤልዳ። ያንጸፈጽፍ እምአድባሪሁ
፡ ነድ ፡ ፡ ፔር ፡ ከመ ፡ ቅዮ ፡ ውሐ ዝ
ወእምአውግሪሁ ለይሁዳ። ጸቃውዐ መዓር ቅድው
፡ ሃይ ህ ር
ወሐሊብ ጸዐዳ።

ገባ ከሉ ለም ሆነ ቅዱ ከመ
አስተጥረዋልን ንባብ። ጽጌ አጥባቅኪ (እምጽጌ
ቅዱ ውሒዝ ረሰ ር
አጥባቅኪ) እመ ቅብረዋልን ሐሊብ።

፡ ለኪ መዝ ዳሴ
ሐዋዝ በቤተ ስታይ መዝሙረ ማሕሌት
፡ ርኪ ነድ
ወመሰንቆ። ወእምኔሆመ አዳም ሰሚዐ ውዳሴኪ
ር ነድ ር
ለዘተዓውቆ። **ማርያም** ለኃጥእ ዘጸገይኪ ጽድቆ።
፡ ጸመ ፡ በው ፡ ገጸ ፡ ፔር
መንከር ተአምርኪ ወነፍስየ ጥቂ ትጤይቆ።
፡ ከኪ ርኒ እዜ መራ
መብዝንቶሰ ለጽሒፍ ኢይክል ጥልቆ።
፡ ለኪ ፡ ገጸ ፡ ርኪ ነድ
ለዘኢይሰቲ ወይን ምንትኑ ሕይወቱ። ሲራክ ይቤ
፡ ር ነድ ር ነድ
እስመ ትፍሥሕተ ልብ ውእቱ። ለተአምርኪ **ማርያም**
፡ ነድ ር ሱባ ነድ
ዘይጥዕም እምነ ዝንቱ። ወስብሐተ ፍቅርኪ ጽጌ
ኢይ ፡ በኒ ፡ ርኪ ፡ ፔር ፡ ዘይ
ዘያስተፈሥሕ ርእየቱ(ሥነ ርእየቱ)። ለዘያስተሐቅር
ራፊ ሳማይ ር
በመንኖ ሕይወት አልቦቱ።

፡ ነድ ፡ ጽድ መዝ ዳሴ
እስከ መነነቶ ሜል ኮል ቅድመ ታቦተ ሕግ ከመ
፡ ባል ፡ ነድ ር
ዘፈነ። ንጉሠ ጄኤል ኪያኪ ዘጸገየ ሥነ። ቅድመ ገጸ
፡ ነድ ር ፡ ጸመ ፡ በው
ሥዕልኪ ድንግል እዘፍን አነ። ዘይሜንን ተአምርኪ
ለዝ ፡ ምኪ ፡ ዋዝ ከመ ቅዱ
ወስብሐተኪ ቊርባነ። በአፈ መላእክት(በኀብ መላእክት)
ውሒ ዝ ፡ ረሰ ር
ወስብእ ለይኩን ምኑነ።

በኩናተ እሳት ዘይነ ድድ ዘየዐቅበኪ ሱራፊ።
 ወአጸነወ መዐዛኪ ንኖክ ጸሓፊ። ጽጌ ዕፀ ንነት
 ማርያም ዘኢትትነገፊ። እሰብሕ ተአምረኪ በእደ መልአክ
 ንይል ሰያፊ። አርእስተ ፀርየ ከመ ጽጌ ፍጡነ ግድፊ። (ገግፊ)
 ከመ ይትፌሣሕ ጸድቅ ሶበ ይፊኢ በቀለ።
 በተበቅሎ ፀር አርእዩ ዘተአምርኪ ንይለ። እፎ የሐዩ
 እመ አምላክ እንተ ኪያኪ ፀዐለ። አኮነ በፍትሐ ጽጌኪ
 ይመት ተብህለ። ላዕለ አቡሁ ወእመ ዘአሕሰመ ቃለ።
 አርምሞትኪ ማርያም ንለፈ እምአንክሮ። እስከ
 ንፊኢ ሕዝብኪ ለተአምርኪ ግብሮ። ንነትኪ ትጽገይ
 (ትጽጊ) ሰላመ ወተፋቅሮ። እለ ያማስኑ ለዐጸደ ወይንነ
 ወፍሮ። ቈናጽለ ንኡሳነ አፍጥኒ አሥግሮ።
 ምሥጢረ መንግሥት ሠናይ ለኅቢዕ ወግብረ
 ጽጌኪ በክብር ለከሢት። ሩፋኤል መልአክ በከመ
 ይቤሎ ለጠቢት። ተአምረኪ ማርያም ለዘየኅብዕ
 ስሑት። ትኅብዖ ምድር ሕያዎ እስመ አኅዞ ቅንአት።
 በከመ ኅብዐቹ ለዳታን ትካት።

ነድ ፡ ትጉ ፡ ለኪ ፡ ሆ ፡ ሆ
ዘሰ ይብል አፈቅረኪ ወኢያፈቅር ተአምረኪ
 ክርስቲያናዊ፡፡ ኢ ክርስቱን ውእቱ አይሁዳዊ ወሠርፀ
 እስጢፋ ሐሳዊ፡፡ አንሰ እቤ በማሕሌተ ሰሎሞን ወልደ
 ሰንቃዊ፡፡ አፈቅር ለፍግዕኪ ወለተ ይሁዳ ወሌዊ፡፡
 ከመ መርዓቶ ያፈቅር ጽጌኪ መርዓዊ፡፡
እምደቂቀ ሕዝብኪ አነ እንዘ ነዳይ ወአባሲ፡፡
 ቡቦሶ ዚአኪ ድንግል እትማካሕ ከመ ነጋሢ፡፡
 ወበጽድቅኪ እትፈሳሳኪ ከመ ጸድቅ ብእሲ፡፡ እስመ ብየ
 ተአምርኪ ጌጋየ ኃጥአን ደምሳሲ፡፡ ወመዝገበ ብዕል
 ጽጌኪ ለኩሉ ዘይሴሲ፡፡
ጸነወኒ ተአምርኪ ሰባ ይነፍሑ ነፋሳት፡፡ ከመ ጸና
 ገነት ዘይጸኑ እምርሑቅ ፍኖት፡፡ መዐዛ አፈዋት
ማርያም ወጽጌ መንግሥት ቡርክት፡፡ ጽጌ ጽጌ
 ዘሰሎሞን ወዳዊት፡፡ ጽጌ ጽጌ ጽጌ አሮን ዘክህነት፡፡
ተአምረ ትፍሥሕት ማርያም ጽጌ ተድላ ወፍግዓ፡፡
 መዐዛ ስብሐትኪ ምድረ ወሰማያተ መልአ፡፡
 በማሕሌተ ፍቅርኪ እማእ አቅንትኒ ጽንዐ፡፡

እከ ፡ ምክ ፡ ምኪ ዋዝ ፡ ዚዮ ራፊ

በመሓልይኪ ይነሥእ ዘሞእ፡፡ መጽሐፈ ብርሃናዌ

ሰማይ : ር

ወመና ንቡዓ፡፡

እንበል ትሣረር ምድረ ገነት ወሥነ ጽጌያት

የስተርኢ፡፡ በገሊና ሥሉስ ዘሀሎ ተአምርኪ በቋዒ፡፡

ከ መዋኪት እመ አምላክ መዋኪ:: ንጌ ንጌ እምእርሰ

ክሉ ዓ ለ ም ሀ ሕድሮ ራፊ ጋሪስ ያሱ
ኤርሞን ንዲ። ከመ ትንሥቲዮ ለጸላዲ ሕዝባኪ ገፋዲ።

ጸግዬየ ሣዕር ዘኪናቤል ልሳነ፡፡ ተአምረኪ በነጋር

እመ ኢፊጸምኩ አነ። ባሕቱ አካሉት ማርያም

ዘጸረተኪ ማሕፀን፡፡ እንዘ ሀለወት ፀኒሳ ኪያኪ ርጢነ፡፡

ለሰጠህ ሥዊድን ላቲ ትፈውስ ይታያል።

ሚ ቡርክት ወቅድስት ይእቲ። ሰዓተ ትፍሥሕት

ሐና ዘጸገየተኪ ባቲ። ወፈረየኪ ለሕይወት ኢያቄም

መዋቲ። እቤብሕ ተአምረኪ ርግብየ አቀቲ።

መድኃኒተ ኩሉ ዓለም እሰመ ኮንኪ አንቲ።

ፅንሰትኪ መርዓ አረጊት ወለአረጋዊ ከብካቡ።

እንተ ተረፈሰ ብኪ ለእግዚአብሔር ውርዘተ ሕዝቡ።

ዓይ ሥቡበ , ነፍ . ር ዓይ
አመረ ለኪ ማርያም ማሕሌተ ጽን ያንብቡ:: ዘይቤ

ከያኪ ፍሬ ጸጋ አውያን ሐንበቡ። ወዕንጐታት መዓዛ
ወሀቡ።

ለንጉሠ ነገሥት ሰሎ ሞን ከመ ተፈሥሐ ልቡ።
በዕለተ ወፃኢ መርዓት ለአንበሳ ትንቢት እምግቡ።
ማዕከለ ማኅበር ፍሡሐን ተአምረኪ ዘይነቡ። እዜምር
ለኪ ጽጌ ሐኗ ወፍኖተ ነፈርዓፅ እሌቡ። ከመ ጣዕዋ
ሐሊበ ዘይጠቡ።

ተፈሥሐት ምድር ወሰማይ አንፈርዓፅ። በዕለተ
ጸገዩኪ አብላስ ወአውፅኡ ሠርጸ። ተአምረ ሕይወት
ማርያም ዘአልብኪ ቢጸ። እስከ ፈርሐ መልአክ ሞት
ወሰይጣን ደንገፅ። ዜና ልደትኪ ነጐድጓድ ውስተ
ሲኦል ደምፅ።

ዜና ልደትኪ ጽጌ ዘሰማዕኩ በኤፍራታ። ናሁ
ረከብኩ በአዕዋመ ገዳም መንታ። **ማርያም** አብእኒ
ለእምኪ ውሳጤ ቤታ። ትሕፅነኒ ለደክታምኪ በሐሊበ
፪ኤ አጥባታ። ወበርኔ አፈው ተአምርኪ ዘሀሉ
ውስቴታ።

ትመስል እምኪ **ማርያም** ዕለተ ሣልስተ

ወራብዕተ፡፡ ዘወለደት ጽጌ ወፀሐየ ዓለም ብርሃተ፡፡
 ካዕበ(ወካዕበ) ትመስል ሳብዕተ ዕለተ፡፡ እስመ ፈረየት
 ኪያኪ ተአምረ ግዕዛን ሰንበተ፡፡ ለእለ በሰማይ
 ወምድር ዘኮንኪ ዕረፍተ፡፡

(ዘኅብረት) አይኑ ዘተገብረ ፈውስ፡፡ እንበለ
 ትትወለዲ(እምቅድመ ትትወለዲ) ድንግል እምቤተ
 ክህነት ወንግሥ፡፡ መድኅኒተ ዓለም (መድኅኒ ዓለም)
 ኮነ ደመ ጽጌኪ ክርስቶስ፡፡ እሰግድ ለተአምርኪ
 በኣብራክ ሥጋ ወነፍስ፡፡ በከመ ሰገደ ለኪ(ለወልድኪ)
 ዮሐንስ በክርሥ፡፡

(አስተውል አይኑ መድረሻም መነሻም ነው)፡፡

ከመ ሰዶም እምኮኒ ወከመ ገሞራ እመስልነ፡፡
 እግዚአብሔር ኪያኪ እመ ኢያትረፈ ለነ፡፡ በትረ
 ተአምር ማርያም እንተ ጸገይኪ መድኅነ፡፡ ዘይቤ
 ኢመጻእኩ እጸውዕ ጸድቃነ፡፡ አላ ለንሰሐ ኃጥኣነ፡፡
 እመ ተሰቅለ ቀልቀሊተ ወተተክለ በርእሱ፡፡
 እንበለ ረድኤትኪ አልቦ ዘይክል አድኅኖተ ነፍሱ፡፡
 (አድኅኖ ነፍሱ) አኮ ድንግል በፈጽሞ ቃላት

ሰሱ፡፡ ለተአምርኪ ከመ ይትነከር ሞገሱ፡፡ በገነተ ጽጌ
ህጊምኒ ምስሌኪ አንሶሱ፡፡

ከመ ታቦር ስርጉት በወርቀ ዐረብ ወተርሴስ፡፡

በድንግልና **ማርያም** ሥርጉተ ሥጋ ወነፍስ፡፡ ተአምረ
ነቢር አርአይኪ በቤተ መቅደስ፡፡ ኢያቄም ወሐና
ቀንሞስ ቀናንሞስ፡፡ እምዘጸገዩኪ ለጳጦስ በዓመት
ሠላስ፡፡

የፍኒ ረከበት ቤተ ለኑባሬ፡፡ እሴብሐኪ እንዘ

እብል በመዝሙረ ዳዊት ዘውሉደ ቆሬ(ወውሉደ ቆሬ)
ተአምርኪ **ማርያም** ዘትጸጊ ሕገ ዝማሬ፡፡

ትመስል ዕፀ ዘባቲ ኅብ ሙሐዘ ማይ ሱራሬ፡፡ በበጊዜሃ
እንተ ትሁብ ፍሬ፡፡

የሐዝነኒ ማርያም ዘረከበኪ ድክትምና፡፡ አመ ቤተ

መቅደስ ቦእኪ እንዘ ትጠብቂ ሐሊበ ሐና፡፡

ወያስተፌሥሐኒ ካዕበ ትእምርተ ልህቀትኪ በቅድስና፡፡
ምስለ አብያጺሁ ከመ አብ እንዘ ይሴስዩኪ መና፡፡

ፋኑኤል ጽጌ ነድ ዘይከይድ ደመና፡፡

ኢጻመውኪ ወኢፈተልኪ ዐራዛተ ሠርጉ **AAQLA**፡፡

እስመ ሥርጋዌ ንጽሕ ብኪ እንተ አነሞ መንፈስ፡፡

ማርያም ጽጌ ተአምረ ዘመን ሐዲስ፡፡ እምሥንኪሲ

ከመ ሥነ ጽጌ ንኡስ፡፡ በመዋዕለ ክብሩ ኢሉብሰ

ሰሎሞን ንጉሥ፡፡

እምነት መጽሐፍ እቀ ስም ተአምረኪ ለነቢብ፡፡

ለገቢረ መዓር ጽጌ በከመ ይቀስም ንህብ፡፡ በአሣእንኪ

ማየ ዘአስተይኪዮ ለከልብ፡፡ ታስትይኒ እምሮማንኪ

ጊዜ ሰዓተ ጽምእ ዕፁብ፡፡ ተራጎርኒ **ማርያም** የዋሂት

ርግብ

ከመ ጽጌሬዳ በምድር ምስለ መዐዛ ወቅያሔ፡፡

ወከመ ፀሓይ በሰማይ ምስለ ሞቅ ወሱራኔ፡፡ እሬእየኪ

ማርያም ወእረክበኪ ውስተ ኩለሄ፤ ይቅጽባኒ

አዕይንትኪ እለ ምሉኣት ርጎራኔ፡፡ ፈልፈለ ረባሕ

ተአምርኪ ጎበ ይትቀዳሕ ርኔ፡፡

ጎበ ይቀውም ፀሓይ ለጎልቀተ ወርጎ በማዕከላ፡፡

በአርአያ ድንግል ነኣስ **ማርያም** ርግብ ገሊላ፡፡ እንዘ

ተሐቅፍ ሕፃነ ዘይጸድል እምሥነ ዕብላ፡፡ መንገለ

ሰማይ አዕይንትሃ አልዒላ፡፡ ተአምረኪ ነጸረት ሳቤላ፡፡

እግዚአብሔር ነጻረ ከሎ ዓለመ። ወኢረከበ
 ማርያም ዘከማኪ እመ። ኪያሁሰ ጽጌ ዘእምከርሥኪ
 ተቀስመ። ዳዊትኒ አመረኪ እንዘ ይብል ቅድመ ስምዒ
 ወለትየ ወርእዬ ዳግመ። እስመ ፈተወ ንጉሥ ሥነኪ
 አዳመ።

ሰብሐተ ፍቅርኪ ማርያም ከሎ አሚረ። በልሳነ
 ከሎ ይጸጊ ወኢይፈርሕ ዐባረ። ዘያረጥብ የብስ
 ወያየብስ ባሕረ። እስመ ብኪ ጠለ ተአምር እንተ
 ርደቶ ነጻረ። ጌዴዎን ኀበ ሰፍሐ አምሳለኪ ፀምረ።
 ፈትለ ወርቅ ወፈትለ ሜላት አመ በአፅባባትኪ
 ተባየጹ። አምሳለ መለኮት ወትሰብእት እንዘ ኢየሐፁ።
 ተአምረ ብርሃን ማርያም ለፀሐየ ጽድቅ አንቀጹ።
 ጸገይኪዮ እንበለ ኣብ በሰሚዐ ቃሉ ወድምፁ።
 ለገብርኤል መልአክኪ ዘፍሡሕ ገጹ።
 ዐቢይ ውእቱ ተአምር ጸግዮትኪ ቢድንጋሌ።
 ወፈርዮትኪ በንጽሕ ቊርባነ አምልኮ መጥለሌ።
 ማዕጠንተ ሱራፊ ዘወርቅ ወጽዋዐ ኪሩብ ዕንቁ
 ቢረሌ። አልቦ ጸሎት ወአልቦ ትንባሌ። እንበሌኪ

ማርያም ዘየርግ ሉዓሌ።

አዝ መንክር በዘዚአኪ አምሳል። ኮከበ ትንቢት
ዘበቱ መልክአ ሕፃን ሥዑል። ሠረቀ ያርኢ ተአምረኪ
ድንግል። ወመርሐሙ ለሰብአ ሰገል እምርሐቅ
ደወል። ጽጌኪ ኀበ ሀሎ ይሰክብ በጎል።

እንዝ ተሐቅፊዮ ለሕፃንኪ ጽጌ ጸዑ ወቀይሕ።
አመ ቤተ መቅደስ ቦላኪ በዕለተ ተአምር ወንጽሕ።
ንዒ ርግብየ ትናዝዝኒ እምላህ። ወንዒ ሠናትየ ምስለ
ገብርኤል ፍሡሕ። ወሚካኤል ከማኪ ርኅሩኅ።

ሰባ ዴንኪ አርቄ በሊዐ ሕፃንኪ ዘኃለየ።
በዘትሠርሪ ገዳመ ወታፈጥኒ ጐይየ። አመ ጸገይኪ
አከናፈ ከመ ዮሐን ጸገየ። ብእሲተ ሰማይ ማርያም
ዘትለብሲ ፀሐየ። ተአምረኪ ጸሐፊ ዮሐንስ ዘርእየ።

ተአምረ ግፍዕኪ ለአርእዮ እምገጸ ሄሮድስ
መስቴማ። አመ ጐይይኪ ማርያም በሐዊረ ፍኖት እለ
ደክማ። ምስለ እግረ ጽጌኪ ልምሉም ኀበ አእጋርኪ
ቆማ። ለምድረ ገዳምኪ ቅድስት ቍስቋም ስማ።
እምፈተውኩ በጸሕየ በሰጊድ እስዓማ።

አፈወ አርግ(ሮማን) ማርያም ጽጌ ቀናንሞ ወአበሜ።
 እስከ ተጽማሕየየ በጾም ዘመልክዕኪ ልምላሜ።
 ተአምረ ብካይ ወስደት ዘበጽሑኪ (ዘበጽሑኪ) ጊዜ
 ድክታሜ። እምተመኒይኩ ተሳትፎ ከመ እንትኪ
 ሰሎሜ። ወፍሥሐኪ ዘአልበ ፍጻሜ።
 የበስኩ እንከ ተክለ ቤትኪ በነፋሰ ሐሩር
 ዘኅጣውእ። ከመ ጽጌ መንግሥት የበስኪ በዋዕየ ረኃብ
 ወጽምእ፤ ማርያም ንዝኅኒ በዘዚአኪ አንብዕ።
 ወአጽግይኒ ጽድቀ በተአምርኪ ቀውዕ። እንተ ቦቱ
 ይጸጊ ወይፈሪ ቆዕ።
 ነጋድያን ቊስቋም ለእንሰሳ እለ ተፅዕንዎሙ
 በፍኖት። ዘኢያስተትኪ እግሮሙ ከመ ትቅብሲሮሙ
 (ከመ ትቅብሲ) ቅብዐ በረከት። ቅብዐ ጽጌኪ ቅብዕኒ
 ተአምረ ምሕረት መርዓት። አኮ ለሰብእ ባሕቲቱ
 ማርያም ሠኒይት። እስመ ርኅርኅተ ልብ አንቲ ለኩሉ
 ፍጥረት።
 አመ አተውኪ ውስተ ታቦት ምስለ ቈጽለ ዘይት
 ሐመልሚል። ከመ አብሠርኪሮ ለኖን ትእምርተ

ጊዜሁ ለሣህል። ኣብሥርኒ ጽድቀ በጻዊረ ጽጌ ጽዱል።

ማርያም ርግባ ቊስቋም ዘኣከናፍኪ መስቀል። ሃሌ

ሉያ ፋሲካየ ማዕዶት እምሀጉል።

እስመ ብዙኃን ድንግል ተአምረ ወልድኪ

ዘኀሠሡ። ኢፈጸሙ ኩሎ እንዘ ይዌድሱ። ትቤ

በሜሮን ዘተሐትመት ቤተ መቅደሱ። ኀብ ተተክሉ

ወጸገዩ(ኀብ ተክለ ወጸገዩ) ኣብትረ ዮሴፍ ዘዮብሱ።

ወልድ እጉየ ወሪዶ በጊዜ ናእሱ። ኣፈወ መዐዛ

ኣውኀዝ እምልብሱ።

ስፍነ ድንግል ለጽጌኪ ተአምሪሁ እዜኑ።

ወትሕትናሁ እኔሊ ሶበ ረፈቀ ለስምዖን በውስተ

ሕፅኑ። ከመ ቆመኑ ቅድመ ዮሐንስ ድኑኑ። ወሚመ

ከመ በረቀ በደብረ ታቦር ብርሃኑ። ወከደነ ሰማያተ ሥኑ።

በላዕሌኪ ወበዮርዳኖስ ወበታቦር ሥልሰ ጊዜያተ።

ዘኣልቦ ተውሳክ ወኢሕጸተ። ለውሉደ ሰብእ ያርኢ

ዘሥላሴሁ ገጸተ። ጽጌኪ ድንግል ተአምሪሁ ከሠተ።

ወበጸዳሉ ኣብርሀ ጽልመተ።

እምትእምርተ ሞቱ ለጽጌኪ ዓለም ጽልመተ ድኅረ

ተከድነ። ገይሠኪ በአስቆቅዎ ኅብ ሥጋሁ ተደፍነ።
 አመ ርኢኪዮ ድንግል እንዘ ይትዐፀፍ ብርሃነ። ወልድዮ
 ብህልኪዮ ተንሣእከኑ እሙነ። ወሰዎምኪ በአፉኪ
 አፉሁ ቊርባነ።

ስፍነ ነፍሳተ ሰብእ ኅይለ ተአምርኪ ዘመሰጠ።
 እምአፈ ሲኣል ወሞት እለ ለመዱ ውሂጠ። እንዘ
 ይብል አቡኪ አሜሃ መሰንቆ ትንሣኤ ዘበጠ። እስመ
 ሰበረ ጥኃተ ብርት ወመንሠገ ሐጺን ቀጥቀጠ። ጽጌኪ
ማርያም ዌዋነ ዘሜጠ።

ለጽጌኪ ማርያም ከመ ይጠይቅ ትእምርቶ።
 በድንግልኗ ልደቶ ወውስተ ሰማያት ዕርገቶ። እመ
 ኢአምነ ሰሚዖ እመታን ተንሥኦቶ። ኅብ መቃብሩ
 ለለዓሙ ለብርሃነ ሰማይ ርደቶ። ይባእ ወይርኣይ
 ዘይነብብ ከንቶ።

ጽጌ ደመና ማርያም ሥጋኪ ዘገብረ ግልባቤ።
 ትእምርተ መዌዕ ምህርካ ነሢኦ እምድረ ምንዳቤ።
 አመ ዕርገ **ወልድ** ውስተ ደብረ ስኂን (ኅብ ወግረ

ሰኒን) ወደብረ ከርቤ፡፡ አርኅዉ ጥንተ መኳንንት
 ለንጉሠ ስብሐት ዘይቤ፡፡ ተሰምዐ ቃለ ቀርን ወደምፀ
 ይባቤ፡፡

መዐዛ ጥዑም ዘኤርም ያስ ጽጌ ከርሥኪ
 ጵርስፎራ፡፡ አመ መሠጠኪ ድንግል በጼና ተአምር
 ነከራ፡፡ ተቀበሉኪ በስብሐት ሥርግዋነ መብረቅ ሐራ፡፡
 ቦ ዘይዘብጥ ከበሮ ወቦ ዘይነፍሕ ዕንዚራ፡፡ እስከ
 አብኡኪ ለንግሥት ዘብርሃን ደብተራ፡፡

እግዚአብሔር ጽጌ ትንቢት ለቢሶ ሥጋኪ ሥጋ
 ዚአነ፡፡ ከመ አስተርአየ በምድር ወተአምረ ለነ፡፡
 ንግድሰኪ እንዝ ንብል ምክሐ ዘመድነ፡፡ ዮም በፍሥሐ
 ለማርያም እምነ፡፡ አስተርአየ በሰማይ ኮነ፡፡

በብሔር በኃብ ፈለስኩ ኅዲግየ ብሔረ፡፡ ስብሐተ
 አርባዕኪ ጽጌ ኮነኒ መዝሙረ፡፡ ተአምርኪ ማርያም
 በከመ ነገረ፡፡ ጌቴሴማን መቃብርኪ አመ ትከውን
 ሐመረ፡፡ ሥመሪ ታዕድውኒ ዘእሳት ባሕረ፡፡

አመ ነሥኡኪ እምኤዶም አእላፈ ማሕሌት ይታ፡፡
 እንዝ ይጸልሉኪ ድንግል በአክናፈ መባርቅት ከመ

ወልታ፡፡ ሠራዊተ ሰማይ ይቤሉ ለክብረ ፍልሰትኪ
 ግርማ ትእምርታ፡፡ መኑ ይእቲ ዛቲ ዘገዳመ(እምገዳመ)
 ጽጌ ዕርገታ፡፡ ከመ ሠርጸ ጢስ ዘስኒን ይምዕዝ ዕጥነታ፡፡

እንዘ ይጸውረኪ በሐቂፍ ወይስዕመኪ በአፍ፡፡

አመ ወልድኪ አፍለሰኪ(አመ አፍለሰኪ ወልድ) ውስተ
 የማኑ ለዐሪፍ፡፡ ጽጌ ተአምር **ማርያም** ዘትጼንዊ
 ለአንፍ፤ እንዘ ይትጓድኡ አከናፈ በከናፍ፡፡ ለቀበላኪ
 ወረዱ አእላፍ፡፡

ትእምርተ ፍልሰትኪ እምድረ ጽጌ ኦ ድንግል
 በክልኤ፡፡ በደመና ሰማይ አርአየ ዘሐዋርያት ጉባኤ፡፡
 ወእለ ሞቱ አንሥኦ(አንቅሐ) እምከርሠ መቃብር ቀርነ
 ጽዋዔ(በቀርነ ጽዋዔ)፡፡ ለነሰ እስከ ይብሉ ሶበ ሰማዕነ
 ውዋዔ፡፡ መሰለነ ዘበጽሐ ትንሣኤ፡፡

ሰዊተ ሥርዐቱ ለታዴዎስ ወለበርተሎሜዎስ
 ወይኑ፡፡ እንተ ጸገይኪ አስካለ በዕለተ ተክለኪ እደ
 የማኑ፡፡ **ማርያም** ለጴጥሮስ ጽላሎቱ ወለጳውሎስ
 ሰበኑ፡፡ ብኪ ምውታን ሕያዋነ ኮኑ፡፡ ወሐዋርያት
 መላእክተ በሰማይ ኩነኑ፡፡

ጽጌኪ ማርያም ኮነኒ ሲሳየ ወአራዘ። ወጸገወኒ
እምትካዝ። ተአምረኪ መናዝዘ። ቶማስ ሎቱ አመ
ገቦሁ አኅዝ። እንዘ ይብል ከርቤ እምእዴየ ውኅዝ።
ረከበ ውስተ ቀኅሉ (በውስተ ቀኅሉ) አፈወ ምዑዝ።

ከበበ ጌራ ወርቅ ጽሩይ እምዕንቄ ባሕርይ
ዘየኅቱ። ዘተጽሕፈ ብኪ ትእምርተ ስሙ ወተዝካረ
ሞቱ። አከሊለ ጽጌ ማርያም ለጊዮርጊስ ቀጸላ
መንግሥቱ። አንቲ ኩሎ ታሰግዲ ሎቱ። ወለኪኒ
ይሰግድ ውእቱ።

ጽጌ ረዳሁ ለእስጢፋኖስ እምሥነ ጽጌያት
ዘትጸድሊ። ተአምረ ፈውስ አንቲ ማርያም እብነ
ናብሊስ ተጸንጸሊ። ወእለ ምስሌሁ ሰማዕታት
ማኅበራነ ፊቅጦር ወአቦሊ። ለጽንጻሌ ፍቅርኪ እሙ
በሰሚዐ ቃሉ መጥለሊ። ኢያእመርዎ ለሕማም
ቀታሊ።

ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም ይገብር መንከረ። እንዘ
ጳዕረ ሞት ያረከዕ ወያስተጥዕም መሪረ። በመዐዛ
ጽጌኪ ለዘበወደ ስምዕ ሰክረ። ውግረተ አእባን

ይመስሎ ኅሠረ። እሳትኒ ማየ ባሕር ቁሪረ።

አንብርኒ ማርያም ውስተ ልብኪ ከመ ኅልቀት።

ወከመ ማዕተብ ዘትእምርት (ወከመ ማዕተብ ጸርኒ)

በመዝራዕትኪ ልዕልት። በእንተ ርስሐትየሰ

ኢትመንንኒ ንግሥት። እስመ ወሀብኩ ንብረትየ

ለፍቅርኪ ሞት። ዘአሰርገዎሙ ለሰማዕት በጽጌሁ

ሕይወት።

ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም በማኅበረ ጳጳሳን

ተወደሰ። ወፈድፋደሰ በላዕለ ኃጥኣን ነግሠ። እስመ

አንሥኣ(አሕየወ) ሙታነ ወሕሙማነ ፈወሰ። ቦ ዘይቤ

አጽገየ ዘየብሰ። ወቦ ዘይቤ አድባረ አፍለሰ።

ሃይማኖትየ ማርያም ዘአጥረይኩኪ እምኬፋ።

አፍለስኪ ደብረ ወሣረርኪ ለኢያሪኮ በጽንፋ። ሶበ

ያቴክዘኒ ሊተ ዘጌጋይየ ዘለፋ። ለእምየ መርዓተ ጽጌ

ተአምረኪ መጽሐፋ። ያብሥረኒ ሊተ ኑዛዜ ወተስፋ።

ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም ውስተ አጽናፈ ምድር

ዖደ። እንዘ ሞገደ ባሕር ያዝሕን ወያጠፍእ ነደ።

በፍርሀተ ሢመት ዘምሥጢር (ዘክህነት) ተመሊዖሙ

ረዓዲ። ካህናት ክልኤቱ ድጎረ መተሩ ገሃደ። ጸገዩ

እምኔኪ ልሳነ ወእደ።

ተአምርኪ ጽጌ ሐኗ በገጸ ከሊፋ አመ ተዐውቀ።

ሠረረ ዖፍ ነሢኦ ዘመጽሐፈ መልእክት ረቀ። በትእዛዘ

ዚአኪ(ጽጌኪ) ያብጽሕ ብሔረ ርሐቀ። ዓሣ ባሕርኒ

እንዘ ይጸውር ወርቀ። ይፀብት ቀላያተ ወየዐርግ

ሐይቀ።

ጽጌኪ ማርያም ገቢረ ተአምር አመ ወጠነ።

በትእዛዝኪ አኩኑ ማየ መሳብክት አውየነ። ምንተ ገቢረ

ቃለ ዚአኪ ዘስእነ። ሶበሰ ትፈቅዶ ከመ ታርእዩ

ሥልጣነ። እብንኒ ኅብስተ እምኮነ።

ሶበ አተቦ ለማይ በቅዳሴኪ እንዘ ይጸሊ። ረሰዮ

ኅብስተ ጽጌ ሃይማኖት ዘሐቅለ ዋሊ። (ረሰዮ ኅብስተ

ጽጌ ሃይማኖት ሳሙኤል ዘሐቅለ ዋሊ። ምሕረተ ወፍትሐ

ለተአምርኪ እሕሊ። ሥረዩ ኅጢአትየ ወዕፀብየ

አቅልሊ። እስመ ከሎ ገቢረ **ማርያም** ትክሊ።

ቅዳሴኪ ማርያም ጸገዩ መለኮተ። ወፈረየ ብኪ

ለቅዱሳን ቅድሳተ። ለላእካኒሁ እምወገኑ ከመ የሀቡ

ፍትሐተ፡፡ አርአዮሙ ለመምህራን ዐቢይተ ኃይላተ፡፡

እንዘ ይገባር ተአምረ ወመንክረ በኅብ ተአኩተ፡፡

ወለማይኒ ረሰዮ ኅብስተ፡፡

አሐዱ ነዳይ ዘክሕደ ሃይማኖቶ ኪያኪ ክሒደ ሶበ

ዐባየ በቅድመ ሰይጣን ዘአስሐቶ፡፡ አሚነ ዚአኪ

ድንግል ለአድገኖ ነፍሱ በቀዕቶ፡፡ እንዘ ይሴብሕ

ተአምረኪ ወለጽጌኪ ምሕረቶ፡፡ ተንሥኦ እምንዋሙ

ወአተወ ቤቶ፡፡

ለብእሲት ብዙኅ ዘአፍቀረቶ ወቀብዐቶ ዕፍረተ

በእዴሃ፡፡ ከመ ኅጢአታ ኅደገ በከመ ጽጌኪ ፈትሐ፡፡

ኅድጊ ሊተ **ማርያም** ኅጢአትየ ብዙኅ፡፡ ፀረ

ተአምርኪሰ እመኒ ነሥሐ፡፡ እምኅጢአቱ ኢይረክብ

ንጽሐ፡፡

ዮሳ ወልደ ዮ ሴፍ ምንተ ገብረ ኅጢአተ፡፡

ዘያደነግፀኪ ዜና በእንተ ዘአምጽኦ ግብተ፡፡ አኮኑ ጸድቅ

በትእዛዘ ጽጌኪ ሞተ፡፡ ለምንት ድንግል ታረምሚ

ወታበዝኒ ትዕግሥተ፡፡ ፀረ ተአምርኪ ለአውዕዮ

አዝንሚ እሳተ፡፡

(ዘንብረት) ዘያስተሐቅር ተአምረኪ ወኢይፈርሕ
 መርገመ። ሰይጣን ወልዶ መስተቃርነ አቀመ። ጸጊዮ
 አሥዋከ ከመ ኢይፍረይ ዳግመ። ፈንዋ ድንግል ጉድበ
 ሞት ግሩመ። ምስለ አዕፁቂሁ ዘይገዝም ጸላኤኪ ያመ።

(መነሻ) ኦ ረዳኢተ ድኩማን ዘይረድኦኪ
 ኢተንሥሂ። እመንበረ ላእክኪ በምዕር ከመ
 ገፍታዕኪዮ ለወራሲ። ለገፍትዖ ፀርዮ ድንግል ኅይለ
 ጽጌኪ ልበሲ። ዘይሳለቅ ተአምረኪ እንዘ ሐሰተ
 ይፈረ። መፍትወኑ ከመ ይሕየው ከይሲ።

ለተአምርኪ ማርያም አብድ ውእቱ ዘገደ።።
 እስመ ገደፍኪዮ ሎቱ ወጽጌ ደመና ኅለፎ። ጠቢብኬ
 ለተአምርኪ ዘአጸሐፎ። እንዘ እምነቤኪ ነሢኦ ዕሢት
 ይሴፎ። ተዘኪሮ ለደቅስዮስ አጽፎ።

ሶበ ጸሐፊ ደቅስ ዮስ ተአምረኪ ቅዱስ። መንበረ
 ወአጽፈ ዕሢተ ጸማሁ ወረሰ። ማርያም ድንግል
 ዘታብዕሊ ጽኑሰ። ዐስበ ማሕሌትየ አቅመ ልብየ
 ኀሠሠ። ጸግውኒ አትሮንሰ ወጽጉየ ልብሰ።።

ለተአምርኪ ማርያም ኃጥእ ውእቱ ዘአስተቶ።።

ከመ ስብሐቲሁ ኢይርአይ እስመ ጽጌኪ አእተቶ። በ
 ዘፈለሰ ኅዲጎ ብእሲቶ። ወቦ ገዳመ ዘተግሕሠ መኒኖ
 መንግሥቶ።

ተአምርኪ መጽሐፈ ጽጌ በኅቤየ ክቡር። ከመ
 ወንጌሉ ቅዱስ ለሕፃንኪ ፍቁር። ጽላተ አሪት **ማርያም**
 ጸዋሪተ ትእዛዝ ዐሥር። እምይደቅ እምቃልኪ አሐዱ
 ነገር። ይቀልል ኅልፈቶሙ ለሰማይ ወምድር።

ተአምርኪ መጽሐፈ ባሕርይ ዘአፀወ ቀዳሚ። አፈ
 ዕጉሥታር አርቄ መምህረ አይሁድ ወአረሚ። መዐዛ
 ጽጌያት ጥዕምት እምጸና ልብሱ ለአበ ብንያሚ።
 ለፀርኪ መሪረ አፍ ወምሉአ መርገም ሳሚ።
 በተአምርኪ **ማርያም** ልሳኖ አብህሚ።

ተአምርኪ መጽሐፈ ሕይወት እሞት ዳግም።
 ምዕዳወ ሲአል ወሞት ዘውእቱ ገሀነም። ታሕይውኒ
 ቦቱ ሕይወተ ኩሉ ዓለም። ተማኅፀንኩ ለጽጌ ከርሥኪ
 ጊዜ ረከቦ ሕማም። በዘዐገቱኪ ሰቆቃው ወአንብዕ
 መስጥም።

መልአ ተአምርኪ ኩሎ መካነ። አድባረኒ በሥነ

ጽጌሁ ከደነ፡፡ **ማርያም** ፍጥላ ዘታረሰዲ (ዘትስዕሪ)
 ኅዘነ፡፡ በከመ አውፃእኪ እምከርሠ እመ ምኔት ሕፃነ፤
 እሞተ ኃጢአት ነፍሰየ አውፅኢ ፍጡነ፡፡
ምንተ ያሰልጥ ደመ ዚአየ እመ ወረድኩ ውስተ
 ሙስና፡፡ መሬትኑ ይነግር ዘተአምርኪ ዜና፡፡ ወስከኒ
 ሊተ ዓመተ ሕይወት ወጥዲና፡፡ መዐዛ ፍቅርኪ
 ዘይመስጥ ኅሊና፡፡ እግዝእትየ ጽጌሃ ለሐና፡፡
መኑ በመቃብር ዘይሴብሐ ለልዑል፡፡ ዐቢየ
 ትእምርት ሲራክ በከመ ይነግር ወይብል፡፡ ጸግውኒ
 ድንግል ኑኅ መዋዕል፡፡ እሰብሕ ተአምረኪ በማሕሌተ
 ጽጌ ዘኮል፡፡ እስመ ተነደፍኩ ለፍቅርኪ በሐፁ ስሑል፡፡
ዘያሠምረኪ **ማርያም** ፍሬ ጽድቅ እፍረይ አሐደ፡፡
 ወእሕየው ለኪ እንዘ እገብር ዘዚአኪ ፈቃደ፡፡
 ለመላእክተ ሞት ዘማዕረር(ፀዋን) እለ ይጸውሩ
 ማዕጸደ፡፡ በሊዮሙ እምስብሐትየ እስከ ይጸኒ
 ውጉደ፡፡ ወይነ ተአምርየ ዘንተ ኅድጉ ገሚደ፡፡
ውስተ ዐጸደ ወይን ዘበጋዲ ከመ ይጸኒ አስካል፡፡
 ተአምረ ፍቅርኪ ይጸኒ በላዕሌየ ድንግል፡፡ ኢትመንኒ

ነድ ለጋጥእ ሤጠ ደመ ወልድኪ ቃል። ሰብእኒ መንኖ

ንዋዩ ኢይክል። ዘተሣየጦ በወርቁ ዝኩል።

ለመኑ አንዝኖ እመ ጠፋእኩ በከንቱ። በደመ

ገቡ ጽጌኪ ዘተሣየጦኒ ሎቱ። መሐርኒ ድንግል

ለመፍቅሬ ምሕረት ወላዲቱ። ምሕረትሰ ሕገ ልብኪ

ውእቱ። ተአምርኪ ስምዕየ በዝንቱ።

ኢታሕምምኒ ማርያም የአክለኒ ዘቀዲሙ። ለጽጌ

ከርሥኪ ንጹሕ ዘዲበ መስቀል ሕማሙ። እመ

አተከዝኩኪ አንሰ በገቢረ ርስሐት ለለጌሠሙ።

ተአምረ ምሕረት ወፍትሕ ግበሪ ዳዕሙ። ለዘበደምየ

ተቶስሐ ለወልድኪ ደሙ።

ኅልዮ ፃዕረ ሞት ፀዋግ ያደነግፆ ለልብየ። ከመ

ይነግር ባሕቱ ተአምርኪ ተስፋየ። በጸሐኪ ድንግል

ጊዜ ዕረፍትየ። ጽጌ ዕፀ ገኒት ውግሪ ላዕሌየ።

በመዐዛሁ ትትመሰጥ ነፍሰየ።

ጽጌ ደንጐላ ዘቈላ ወአኮ ዘደደክ። ዘጸገይኪ ጽጌ

በማእከለ አይሁድ አሥዋክ። ተአምረ ድኒን **ማርያም**

ዘልማድኪ ምሒክ። መሐክኒ ለምእመንኪ እምፃዕረ

ኩነት ድረክ። ተአምኖትየ ብኪ ኢይኩን በበክ።

ማርያም በሊዮ ለጽጌ ከርሥኪ በሐረረ ፀሐይ

ዘመጽለው። ተዘኪረክ ወልድየ ትእምርተ ንግደትየ

በድው። ለፍቁርየ ጸግዎ እሞተ ሲኣል ሐደው። እመስ

ለሕይወት ኢኮነ ድልው። አንብዕየ ቦኑ ለከንቱ

ተከዕው።

አድጎንኒ በተአምርኪ ዳግመ ኢያስቆቁ። ሰቆቃወ

ዚኣኪ ድንግል ይበቁሳወ። እስመ አንቲ ወትረ

መድኅነተ አዳም ወደቁቁ። ጎልዬ ኃጥኣነ እስከ አድኅነ

በጽድቁ። ከመ ጽጌኪ ንጉሥ ተሰቅለ ዕራቁ።

እንበይነ አውሎጊስ ለዳን ኤል አመ አርአዮ

ስቅለተ። ከመ እገሪሁ ሰዐምኪ ወሰኣልኪዮ ምሕረተ።

ለተአምረ ሣህል ወልድኪ በእንተ ፍቅረ ሰብእ ዘሞተ።

እንዘ ታዘክሪዮ ድንግል ይምሐረኒ ሊተ። ከፍፍሪሁ

ጽጌ አንኒ ስዕመተ።

ይትባረክ ጽጌኪ **ማርያም** ለልብየ ፍቅረኪ

ዘከፈሎ። ወኢያርሐቀ እምኔየ ለኪዳንኪ ሣህሎ።

ትእምርተ ኪዳንኪ ይሁብ ለዘማውያን ተደንግሎ።

ዓይ ቡብ ፡፡ በው ዘእ ፡፡ ዓለ ፡፡ ጋሢ ፡፡ ቅዮ
 ሶበሰ ኪዳንኪ ምክንያተ ድኒን ኢሀሎ፡፡ ፈለገ እሳት
 ወጊደን እምአስጠመ ኩሎ፡፡

፡፡ ለኪ ገባ ኩሎ ለም ፡፡ ነድ
ማ ሠናይ ከመ ጸና ጽጌ ልሑይ፡፡ በኩሎ ጊዜ
 ምሒረ ነዳይ፡፡ እንበይነ ኪዳንኪ ድንግል ለበላዔ
 ሰብእ ጊጉይ፡፡ ሶበ ዑብየ እምነጢአቱ ክበደ መድሎቱ
 ለማይ፡፡ ለተአምርኪ በሰማይ ተገብረ ግናይ፡፡

ነድ ፡፡ ዕም ኢይ ፡፡ በኒ ፡፡ ናሒ ፡፡
ምንተኑ ለጽጌ ከርሥኪ አዐሥዮ፡፡ እንበይነ
 ኪዳንኪ ድንግል ምክንያተ ድኒን ዘወሀበንዮ፡፡ ባሕቱ
 ምስሌኪ መጠነ ተክህለኒ አዐብዮ፡፡ ትእምርተ ፍሥሐየ
 በእንተአኪ ዘኢይፌጽም ኅልዮ፡፡ ሰይጣንሰ ይበኪ ርእዮ፡፡

ውስተ ጽንፈ ልብሱ እስራኤል ትእምርተ ይኩኖ፡፡
 በከመ ገብረ ዘፈረ እምፈትለ ጽጌ ዘገብረ ደርከኖ፡፡
 ግበሪ ሊተ **ማርያም** ትእምርተ አድኅኖ፡፡ ወአመስቅሊ
 በፍጽምየ ዋካ ዕንቀኅኪ ሰርዲኖ፡፡ ለመልአከ ሞት
 ጸዋግ ዘይደጉጽ ዐይኖ፡፡

፡፡ ለኪ ለዝ ፡፡ ምኪ ፡፡ ዋዝ
ቡሩካን አርጋብ እለ በታሕቱኪ ያጸልሉ፡፡
 ወይሴሰየ ፍሬኪ እንዘ በደሙ ያጠልሉ፡፡ ዕፀ መዐዛ
ማርያም ለመስቀል ትእምርተ አምሳሉ፡፡ እስመ ጽጌኪ

ጽጌሁ ወአስካልኪ አስካሉ። ለ፪ኤከሙ ሰጊደ ይደሉ።

ዝንቱ መስቀል መንበረ ነበልባል ዘኪሩቤል ቢጽ።

አምሳለ ስምኪ ድንግል ርቡዐ ጥጥያት ወገጽ። ለለ

ተውህበኒ ትእምርት በዘናመስጥ እምሐጽ። አውጎዘ

ደመ ወማየ በኢየሩሳሌም ወግብጽ። ዘውእቱ ስቴነ

ወሰዋቂነ እምዳጎጽ። ደመ(ወይነ) መለኮት መደንግፅ

ጽጌሁ ለዕፅ።

ተአምረ ልደት ወጥምቀት ከሠትኪ ማርያም።

በአውሕዘ ዘይት ወሜሮን እምአጥባተ ሥዕልኪ

ዘቀለም። እስመ ብኪ ሀሎ ኀይለ ጽጌኪ ግሩም።

ዘአንቕዐ ማየ ለጽምእኪ ከመ ለሕዝቡ አንቕዐ

በገዳም። እምኰኰሕ ልሙጽ ወይቡስ ዐፅም።

ናሁ እምላዕሌየ ክረምተ ኀዘን ኀለፈ። ወጽጌ

ስብሐትኪ ትፍሥሕት ውስተ ልብዩ ሰፈፈ።

እምሥዕልኪ ድንግል ከመ ታውሕዚ ሀፈ። ዘሰማዕኩ

በጼዴንያ ተአምረኪ ጽሑፈ። በኢትዮጵያ ርኢኩ ትሩፈ።

ሥዕልኪ ማርያም ጸገየት ሥጋዌ። ከመ ዕፀ ገኒት

ትጸጊ ጽጌያተ ለሥርጋዌ። ሣህለ ተአምርኪ እኩን

ለትውልደ ትውልድ ዜናዌ። ቅብዕኒ ሀፈ ሥዕልኪ
ወፈውስኒ እምደዌ። እስመ በሕምዙ አቀሰለኒ አርዌ።

በ አመ ትትረ ከብ ምስለ ቃለ ነገር ጥዑም። ወበ

አመ ትትረአይ በለቢሰ አባል ልምሉም። ሥዕልኪ

ማርያም ጽጌ ተአምራ አዳም። ወአመ ዘበጣ በሰይፍ

አይሁዳዊ ርጉም። እምኔሃ አንጸፈጸፈ ደም።

ኅበ ወረቀ ብእሲ ጽጌ ከርሥኪ መሥዋዕተ።

በሐቂፈ ሕፃን ሥዕልኪ ተረክበት ክሡተ። ወካዕበ

ኮነት ምስለ ወይነ ምሥጢር ኅብስተ። እለ ርእዩ ወእለ

ሰምዑ መንክረኪ ዘንተ። ለተአምርኪ **ማርያም** ወሀቡ

ስብሐተ።

ተአምረ ወልድኪ ጽጌ ለዐይንዩ ይኤድማ።

ወእምኔሁ ፈድፋድ ላህዩ ሥዕልኪ ሥርጉተ ግርማ።

ለገነተ ትንቢት **ማርያም** ዘመነ ጽጌሃ ወቀስማ።

ይሕልዩ ለኪ እስራኤል በጥዑም ዜማ። ታሕተ

በለሰሙ ወወይኖሙ አዕረፉ እምጻማ።

ዕቃረ ማዩ ልብን ሊተ ዘወልድ እኑዩ። ኅበ

ተሐሊ ወትቤ ተአምረኪ ሠናዩ። ገቢራ ትርሢተ ልብሰ

በዓል ጽጉዮ፡፡ እንዘ ትነጽፍ ዘርቤታተ ወትነሰንሰ
መጽርዮ፡፡ ለክብረ ሥዕልኪ ድንግል ትሰግድ ነፍሰዮ፡፡

ከመ ይትፌሣሕ ሕፃን ሶበ ይፊኢ እሞ፡፡

እትፌሣሕ ሥዕለኪ በርእይ ወተሣልሞ፡፡ ተአምረ
ላህኪ ድንግል ለፀሐየ ቀትር እስከ አጽለሞ፡፡ እስመ
ፍቅርኪ ጽጌ ትፍሥሕት ለአስካልኪ አሕመሞ፡፡ ለቤዛ
ዚአየ ከመ ይከወው ደሞ፡፡

ሶበ ሰዐመ ኅፍረተ ትክት ቅድመ መዋዕለ ንጽሕ
ሱባዔ፡፡ ተአምረ ፍቅርኪ ያርኢ ወያስተሐፍር ጸላዔ፡፡
ሥዕልኪ **ማርያም** ለዮሐንስ ጽጌ ትንሣኤ፡፡ ወደሰቶ
ወአእኩተቶ ቅድመ ገጸ ኩሉ ጉባኤ፡፡ አፈወርቅ እንዘ
ትብል ጊዜያተ ክልኤ፡፡

ርኅራኄኪ ማርያም ቀሲፈ ሕፃን አኅደጎ፡፡

ለመልአክ ብኪ ዘተማሕፀነ ትእዛዘ ጽጌኪ በአንትጎ፡፡
እምድኅረ ተስእኖ ዐሪግ ለቀዊም ኅበ ይዛወጎ፡፡
ሳሙኤል ሶበ ጸለየ ደብረ ቀልሞን ዐሪጎ፡፡ ኅይለ
ተአምር ዘሥዕልኪ ሰማየ መዘጎ፡፡

ሥዕልኪ ጽግይተ ላህይ ዘከመዝ ትኤድም

በሠላስ አእባን ገጸ ሥላሴሁ ለእምሮ። ሐኒጸ
 ቤትኪ ድንግል ድኅረ ፈጸመ ሣርሮ። አመ ወረደ
 ለበዓል ምስሌኪ በአማኅብሮ። እንዘ ይብላ ቃለ
 ለዘምሮ ልዑል ቀደስ ማኅደሮ። ደናግል ለጽጌኪ ዘበጣ
 ከበሮ።

ዑርኤል (ዑራኤል) ለሄኖክ ዘአርአዮ ትእምርተ
 አምሳልኪ ቤተ ነድ። ዘመብረቕ ጠፈራ ወኅብራ
 በረድ። በከመ ተነቢይኪ ድንግል ጽጌ ነጐድጓድ።
 ያስተበጽዑኪ ኩሉ ትውልድ። ወእምኒሆሙ አንሰ
 ገብርኪ ዋሕድ።

አመ ዐረጉ አድባረ ወወረድኩ ገዳመ። ኅጣእኩ
 ጽጌ ዘይመስለኪ ፍጹመ። ከመ እስብሕ ዳግመ
 ተአምረኪ መድምመ። አስምዕኒ ድንግል ማኅሌተ
 ሕፃናት ጥዑመ። ወበየማንኪ ክፍልኒ ቀዊመ።

ይበርቅ ሥንኪ እምሥነ ጽጌያት ወአዕናቀ።።
 እስመ ወለድኪ ፀሓየ በወርኅ ፍሥሐ ከርያቀ።።
 መርዓተ ሰማይ ማርያም ክብርተ ሥዕርት እምሕቀ።።
 ኢትኅድግኒ ለገብርኪ እስከ እነግር በጓሕቀ።።

ተአምረኪ ዘይበዝኅ እምኑልቀኡ፡፡

ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም ለኅሊና ልብዩ ሆኑ፡፡

ወአስተናሥኦ ይበልኪ ኮለ ሓይቅ ዘኢያርኩ፡፡ ከመ ጸና

ገዳም ጥንቁቅ እግዚአብሔር ዘባረኩ፡፡ ለልብስኪ ወርቅ

ዘኅብረ ወይን አጸኑ ሰሊኩ፡፡ ታሕተ ጽላሎትኪ

ንግሥት ክፍልኒ አስምኩ፡፡

ከመ ጸና ልብስኪ ወጸና አንፍኪ ወመዐዛ አፉኪ

ቡኑ፡፡ እምነ ጽጌያት ዘገነት ወበውስተ ገዳም ዘይጸኑ፡፡

ተአምረ ቀኣርባን ማርያም ለኪሩብ ጢሰ ዕጣኑ፡፡ ማየ

ልብንኩ ሰሊሆትኩ፡፡ መዐዛ ፍቅርኪ ዘይመስል መኑ፡፡

ሥርጋዌ ሰማይ ትእምርተ ዓመታት ፀሓይ ወወርኅ

ወከዋክብት፡፡ ወሥርጋዌ ምድር ጽጌያት፡፡ የኅልፉ

ግብተ ከመ ጽላሎት፡፡ ለኪሰ ማርያም ንግሥት፡፡

ኢየንልፍ ለዓለም ሠርጉኪ ስብሐት፡፡

ተአምርኪ ማርያም ሶበ ተጽሕፈ በበአሐዱ፡፡

ዓለም ጥቂ እምኢያመሮ ለክብዱ፡፡ ይትፈሣሕ ቦቱ

ወይትሐሠይ ከመ ልማዱ፡፡ አንብሪ ጽጌ አፉየ ለሕፃንኪ

በእዱ፡፡ እስመ ተላህዮ በጽጌ ለሕፃን መፍቅዱ፡፡

ነድ ፡ ትጉ ፡ ዕዎ ኩሉ ለም
አከ ዘሐይቅ ጽጌ ረዳ ወዘባሕር ሰግላጠ።
 ነድ ፡ ር
 ዘአቅረብኩ ለኪ አምኑ ተአምር ሥሉጠ። መፍቀሪተ
 ነድ ፡ ር አከ ፡ ምክ
 ፍቅር **ማርያም** እንተ አልብኪ ተውላጠ። ጽጌ ልሳንየ
 ፡ ምክ ፡ ዋዝ ፡ ኩኪ ፡ ር ፡ እኩ ፡ ር
 አስተባዝኒ ኅዳጠ። ወረሰዬ በአንፍኪ ጸናሁ ሰውጠ።
 ነድ ፡ ትጉ ፡ ለኪ ፡ በበ
አባእኩ ለኪ ስብሐተ ተአምር ዘይሤለስ በበ
 ፡ በፍ ፡ ፡ ነድ ፡ ር
 ኅምሳ። ህየንተ ጽጌያት ፱ ለሥዕልኪ አክሊለ ርእሳ።
 ነድ ፡ ር አከ
 ተወኪፈኪ **ማርያም** አንጽሕኒ እምአበሳ። ከመ
 ፡ ምክ ፡ ዓለ ፡ ጋሢ ወበ ፡ ገዮ
 አንጻሕኪያ ለግብጻዊት እምርኩሳ። እስከ መቃብራ
 ከለ ፡ ረሰ ፡ ር
 ከረየ ዘይጥገር አንበሳ።
 ነድ ፡ ትጉ ፡ ለኪ ዘእ ፡ ዓለ ፡ ፡ ጋሢ
ለምንት ሊተ ኢትበሊ እምአፈ ኃጥእ ውዳሴ።
 ነድ ፡ ር
 ይበቋዐኒ ዘብየ እምአፈ ጸድቃን ቅዳሴ። ጽጌ
 ነድ ፡ ር አከ
 መድኅኒት **ማርያም** ዘሠረጽኪ እምሥርወ ዕሤ። እመ
 ፡ ምክ ፡ በበ ፡ በፍ ፡ ፀር ፡ ረሰ ፡ ር
 ተወከፍኪ ኪያየ አባሴ። ተአምረኪ የአኩት ብናሴ።
 ነድ ፡ ዕዎ ለዝ ፡ ምክ ፡ ዋዝ ፡ ር
መኑ ጽጌ ሐና አፈወ ውዳሴኪ ዘአረረ። ወመኑ
 ነድ ፡ ር
 ዘጸግበ ገቢሮ ድራረ። ተአምረኪ ኅብስተ ወስብሐተኪ
 ር ፡ ዓይ ፡ ጸመ ፡ በው ገባ ኩሉ
 መዓረ። ረሰዬ ንሥቲተ ንባብየ ውስተ አፈ ኩሉ
 ለም ፡ ዓኒ ፡ እመ ፡ ረሰ ፡ ር
 ሦከረ። ዘይፌውስ ደዌ ወያነጽሕ ነውረ።
 ነድ ፡ ዕዎ ፡ ምክ ፡ ዋዝ ፡ ር
ተአምራተኪ በጎልዮ ኅሊናትየ ተሰቅሉ። እስመ

ፍቅርኪ ሠረጸ ለልብዩ በማዕከሉ፡፡ ወበከናፍርየ ወፅኦ
 ለዐጽቀ ስብሐትኪ ሐመልማሉ፡፡ **ማርያም** ጸሐፊ
 ማሕሌትየ በጽጌሁ ወበቁጽሉ፡፡ እለ ነጸርጋ ለፊደሉ
 ያንብብጋ ኩሉ፡፡

ዘንተ ስብሐተ ወዘንተ ማሕሌተ፡፡ (ዘኒ ስብሐተ
 ወዘኒ ማሕሌተ፡፡) ተአምርኪ ጸገየ ወፈረየ ሊተ፡፡ ከመ
 እሰብሐ ዳግመ እንዘ እጸውር ፀበርተ፡፡ ምስለ እለ
 ንፁቡ አልባሲሆሙ በደመ በግዑ ድርገተ፡፡ ውስተ
 ባሕረ ማኅው ድንግል ክፍልኒ ቁመተ፡፡

ኅብረ ሐመልሚል ቀይሕ ወጸዓድዒድ አርአያ
 ከሰከሰ ዘብናር፡፡ ተአምርኪ ንጹሕ በአምሳለ ወርቅ
 ግቡር፡፡ ተፈጸመ ናሁ ማሕሌተ ጽጌ ሥሙር፡፡
 አስምኪ ቦቱ ንግሥተ ሰማያት ወምድር፡፡ ከመ
 በሕፃንኪ ያሰምክ ፍቁር፡፡

(ዘኅብረት) መኑ ጠቢብ እንበለ ጽጌኪ ዘየአምር
 ጥቂቱ፡፡ ከዋክብተ ሰማይ ኅግልቆ ውኅዓ ባሕር ድቁቱ፡፡
 ለውዳሴኪ **ማርያም** ከመ ለብሐዊ ዘጽሕቀ፡፡ እስመ
 ኢንክል ፈጽሞ ተአምረኪ ጥንቁቁ፡፡ ናርምም

ሰብሐተኪ ነጊረነ ሕቀ፡፡

ሰብሐት ለኣብ ወለወልድ አእኩቶ፡፡ ወለመንፈስ

ቅዱስ ሰላም ዘአከሀለኒ ፈጽሞቶ፡፡ ለተአምርኪ ድንግል

ለሊዚ ወጠንኩ አንብቦቶ፡፡ በጽድቅኪ ለእገርየ

ሆርሒ ፍኖቶ፡፡ ወለልቡናየ ፈጽሚ ተምኔቶ፡፡

ሰቆቃወ ድንግል

(መግቢያ) በከመ ትቤ በወንጌል ኅብ ሀለው ክልኤቱ
 ወሠለስቱ። ጉቡኣን በስምየ። እሄሉ አንሰ ማዕከሊሆሙ
 ሆየ። በእንተ ኪዳን ዘላዕሌየ (ቃ)አስተፋጥን ነዐ ተምኔትየ።
 ደብረ ቊስቋም ዘቦእከ **ኢየሱስ** አቡየ።

በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ ሕፀተ ግጹዌ ዘአልቦ።
 ሰቆቃወ ድንግል እጽሕፍ በቀለመ አንብዕ ወአንጠብጥቦ።
 ወይሌ ወላህ ለይበል ዘአንበቦ። ከማሃ ኅዘን ወተሰጾ
 ሶበ በኩለሄ ረከቦ። ርእዮ ለይብኪ ዐይነ ልብ ዘቦ።

አይቱ ሀሎ ንጉሠ እስራኤል ዘተወልደ። ከመ
 ነሀብ ሎቱ አምኃ ወሰጊደ። እንዘ ይብሉ ሰብአ ሰገል
 ሰሚዖ ገሃደ። ሄሮድስ አሜሃ በእሳተ ቅንኣት ነጂ። ከመ
 ይቅትሉ ሕፃናተ ወኢያትርፉ አሐደ። እስከ ቤተ
 ልሔም እምገሊላ ሐራሁ አዖደ።

ገዖ ዮሴፍ ብሔረ ግብጽ ተንሢኦ እምንዋሙ።
 መልአከ **እግዚአብሔር** ሌሊተ በከመ ነገሮ በሕልሙ።

ነሂኦ ሕፃነ ዘምስለ **ማርያም** እሙ። ይእቲ ትበኪ
 ወትቤ ቀቲሎትየ ይቅድሙ። እምእርአይ ለወልድየ
 ዘይትከወው ደሙ።

አይቴ ኅለፈት እምዕያማ **ማርያም** ጣዕዋ።
 ኅሠሥኸዋ በቤተ ልሔም ወኢረከብከዋ። እሴአለክሙ
 ሰብአ ገሊላ እመ ርኢክምዋ። ንግሩኒ ዜናሃ ወአርእየኒ
 ፍናዋ። ኅበ ሐረት ላቲ በብካይ እትልዋ።

ርኢክሙኑ ወለተ ደክታመ። ሐዚላ ሕፃና እንዘ
 ትጐይይ ገዳመ። አኅሥሠኪ ወእብል እንዘ አወውድ
 አድያመ። **ማርያም** ጸዋሪተ ኅይል ዘኢለመድኪ
 ድካመ። አንደደኒ ሥራህኪ ከዊኖ አፍሐመ።

ርኢክሙኑ ነአሰ መርዓተ። ሐዚላ ሕፃና እንዘ
 ተሐልፍ ፍኖተ። አኅሥሠኪ እንዘ እብል እስከ
 እትከደን መሬተ። **ማርያም** ፈላሲተ ቍስቋም
 ዘኅጣእኪ ቤተ። አውዐየኒ ንግደትኪ ከዊኖ እሳተ።

አምሐልኩክን በኅይሉ ወበጽንዑ ለገዳም።
 አዋልደ ኢየሩሳሌም። እመ ረከብካሃ ለ**ማርያም**
 በደብረ ቍስቋም። ከመ ታይድዓሃ ብካየ ገብራ

ለም ከኩ ርኒ ኃኒ ር
ሕርቱም። ሀሀሎኩ ጽዑርየ በዓለም ሕሙም።

ኣመ **ዐረጉ** በእግረ ኅሊናየ ውስተ ደብረ ቊስቋም

ለይባቤ። ርኢኩ ድንግለ በፍኖት ዘሰለብዎ ግልባቤ።

ሐዚላ ሕፃና ዘወለደት በኢሩካቤ። እምጻማ ወድካም

እንዘ ታስቆቂ ወትቤ። ንእስት ኣነ ዘኢለመድኩ

ምንዳቤ። ወልብየ ተሐውከኒ ከመ እብኪ ሶቤ።

ምዕረ በዘባንኪ ወምዕረ በገቦኪ። **ማርያም** ብዙኅ

በሐዚላ ሕፃን ደክምኪ። ሶበኒ የሐውር በእግሩ ከመ

ትጽሪዮ ይበኪ። ኣልቦ እንበለ ሰሎሜ ዘያስተባርየኪ

ለኪ። ወየሴፍ ኣረጋዊ ዘይጸውር ስንቀኪ።

እምትካት ኣይሁድ በቅንኣቶሙ ይጸልዑኪ ጥቅ።

በእንተ ዘወለድኪ በድንግልና ወልደ ጻድቀ። ሰደዱኪ

እምቤተ ልሔም እንበለ ታልህቂዮ ሕቀ። ለእደቅ

ብሔረ ባዕድ ከመ ኅደርኪ ውዱቀ። **ማርያም** እንግዳ

ዘኣልብኪ ዐውቀ። ዘይትዌከፈኪ ወይሁበኪ ኣሐተ

ጸሪቀ።

እፎ ቈቋኦ በሐዊረ ፍኖት መከየደ እግርኪ ወርኅ

ዘይሴኣን። ለባሲተ ፀሓይ **ማርያም** ወለተ ብርሃን።

አመ አጉየይኪ ወልደኪ በጉጉዓ እምነጸ ሄሮድስ
ተመን፡፡ ዘበጽሑኪ ምንዳቤያተ ሶባ ይሰምዕ በእዝን፡፡
ሰብእ አኩ እምበከየ እብን፡፡

እፎኑመ የብሳ አጥባቅኪ ሐመልማለ ገነት ሄላ፡፡
ድንግልናዌ ሐሊበ ውስተ አፈ ሕፃን ዘአፈልፈላ፡፡
ለአይ ከማኪ በሐሩረ ፀሓይ ዘቆላ፡፡ **ማርያም** ጽጌ
ደንጉላ ዘድማንየ ቀጸላ፡፡ በማዕከለ አሥዋክ ወአሜከለ
ዘሐንቡብኪ ተድላ፡፡

እፎ ጉየይኪ እምፍርሀተ ቀትል እምነጸ ሄሮድስ
ቋንጽል፡፡ ወለቲ አናብስት ግሩማን እለ ይጥንሩ
በጎይል፡፡ ኢፈቀድኪዮ በምድር ለመንግሥተ ዓለም
ወብዕል፡፡ እስመ ልማዱ ትሐትና ለፍሬ ከርሥኪ
ልዑል፡፡ ከማሁ ግዕዝኪ በምግባር ወቃል፡፡

ኢየሱስ ሰዱድ ተስፋሆሙ ለሰዱዳን፡፡ **ኢየሱስ**
ግፉዕ ምስካየ ግፉዓን፡፡ **እግዚአብሔር** ማኅደር ዘአልቦ
ከመ ነዳያን፡፡ **ኢየሱስ** ነግድ ወፈላሲ እንዘ ውእቱ
ሕፃን፡፡ ወልደ አብ ፍቁር በኀብ ሰብእ ምኑን፡፡ መሓልየ
ብካይ ኮነኒ ዘእመ ኀዘን፡፡

በደመና ሥጋ ተፅዒኖ ከመ ዘኢየአምር ነሳሳው።
እንዘ ይወርድ ውስተ ምድረ ግብጽ ደኪሞ ሀፈው።
ወሥነ ከናፍሪሁ ጽጌ በሐሩረ ፀሓይ መጽለው።
ለጠቢው ሶበ ፈተወ አጥባተ እሙ ምንትው። ኅጢአ
ሐሊበ ከመ ሕፃናት ለሐው። ሀየንተ አንብዑ ለወልድ
ለእኩን ከዕው።

አይቱ ይእቲ ሐና እምየ። ወኤልሳቤፕኒ እንተ
እምአዝማድየ። ይብክያኒ ሊተ በእንተ ንግደትየ።
ለሀወት ማርያም እንዘ ትብል ወይ ልየ። ዘየአምረኒ
ሊተ ኅጣእኩ በዝየ።

ተንሥኢ ወንዲ ሌዋዊት ሐና። ትጼውዐኪ
ወለትኪ ከመ ትርአዪ ኅዘና። እምርስትኪ ወፅአት
ወተሰደት በድክትምና። ትበኪ እምዋዕየ ሐጋይ ኅጢአ
በፍና። ሕፍነ ማይ ዘታሰትየ ለጽሙዕ ሕፃና።

መኑ ይሁበኒ ዘኤርምያስ ቃለ። በእንተ ማርያም
አስቆቁ ወእንግር አምሳለ። ልሳነ ሐፃኒት የብሰ በከመ
ተብሀለ። ጉርዔሃኒ በጽምዕ በሰለ። ሶበ ርንቡ ዕጐሊሃ
ሰአልዋ ሰኢለ። ወኅጥአት ሎሙ ዘትሁቦሙ እክለ።

መለኮታዊ ዕጓላ ሶብ ጸምአ ከመ ደቂቅ። ዘይሰፍሮ
በሐፍኑ ለማየ ባሕር ዕመቅ። በከየት ወትቤ ማርያም
ማዕነቅ። እምሰብአ ሀገር አልቦ ዘየአምራ ለጽድቅ።
ሰአልክፎሙ ማየ ኢወሀቡኒ በሕቅ። ወአጎጉልኩ
ለወልድየ አሣእኖ ዘወርቅ።

ሰሚያ ሕፃን ለእሙ ገዐራ። ባረከ ኩኩሐ
ወአንቅዕ ማየ እምታሕተ እግራ። ወእምኒሁ ለጽምአ
ትስተይ አመራ። ከመ ኢይስተይዋ ሰብአ ሀገር ለይእቲ
ማይ አምረራ። ወለርሑቃን ፈውሰ ወጥዕምተ ገብራ።

በቤተ መቅደስ ዘልሀቀት ወለተ ካህናት እንዘ
ትሴሲይ ሥሩቦ። ጎብስተ ሰማይ ጎቡዐ ወጽዋዕ ወይን
ምሉአ። እፎ ከመ ነዳይ ሲሳየ ዕለት ዘጎጥአ።
ተዐገሠት በብሔረ ግብጽ ረጎብ ወጽምአ። አልቦ ከማሃ
ዘረከበ ግፍዐ።

ያዕቆብ ነገደ በፍሥሐ ለረኪብ ኩሉ መፍቅዱ።
ሶብ ሰምዐ በብሔረ ግብጽ ከመ ነግሠ ወልዱ።
ለአጉይዮ ወልዳ በአንብዕ አመ ሕፃናት ተጎርዱ።
ነገደት ውስተ ምድረ ግብጽ ማርያም ዘመዱ። ጎብ

ንዮ ራፊ ነድ ር
አልባቲ ዘየአምራ ወኢ፩ዱ፡፡

ነድ ነድ በኒ ፡ ፍሒ
ብክዩ ጎዙናን ጎልየክሙ ስደታ፡፡ ወላህወ

ነድ ር ገጸ
ፍሡሐን ተዘከረክሙ ብዝኅ ሠናይታ፡፡ **ማርያም**

ቡብ ነድ ነድ ር
ተዐይል ከመ ዖፍ ውስተ አድባረ ግብጽ ባሕቲታ፡፡

የኒ ባሕ ዘእ ዓለ ፡ ለመ ወበ
ተአወዩ በኅጢአታ ሀገረ አቡሃ ኤፍራታ፡፡ ወደመ

ንዮ ከለ ኃኒ ር
ሕፃናት ይውኅዝ በኩሉ ፍኖታ፡፡

ነድ ፡ ትጉ ለኪ ፡ ቡረ
አይቴኑ መልአክ ዘአብሠረኒ፡፡ ብካይየ ይርአይ

ባል ነድ ር
ወይርድአኒ፡፡ ወአልብየ ሰብእ ዘየአምረኒ፡፡ እንዝ

ነድ ር ሸመ ፡ በው
ትብሊ ድንግል አራኅራኅከኒ፡፡ በገዳም አመ ነሥኡኪ

ባል ፡ ፍሒ ፳ር ራፊ ሰማ
ልብሰ ወልድኪ ረቡኒ፡፡ ጸላዒ ወተቃራኒ ፈያታይ

ር
ማኅዘኒ፡፡

ነድ ፡ ትጉ ለኪ ፡ ነድ
ኅበ አዕረፍኪ እግዝእትየ **ማርያም** (ኅበ አዕረፍኪ

ለኪ ዘእ ዓለ ፡ ጋሢ ነድ
እግዝእትየ) ታሕተ ጽላሎተ ዕፅ እምጻማ፡፡ ፈያት ፪ቱ

ር ነድ
ሶበ በጽሑኪ በግርማ፡፡ እምትሕዝብተ ሞቱ

ነድ ር ጸመ
ማሕመሚ ለወልድኪ ንጉሠ ራማ፡፡ **እፎኑመ**

፡ በው ዓለ ፡ ጋሢ ሱከ
አዕይንትኪ ማያተ አንብዕ አዝነማ፡፡ አዕይንትየ

ርኒ እዜ ር
ለገብርኪ ፪ኤሆን ይጽለማ፡፡

ነድ ፡ ትጉ ለኪ ፡ ነድ
ይጽብበኒ እግዝእትየ **ማርያም** (ይጽብበኒ

እግዝእትየ) ከመ ጸበበኪ ዓለም በምልኡ። አመ
 ዐገቱኪ ፈያት ልብሰ ወልድኪ ይንሥኡ። ዐይንኪ
 ዘርግብ ነጻፍጻፈ አንብዕ ይክዑ። ነጂር ዕርቃኖ
 ለሕፃንኪ በግዑ። እስከነ አግብአ ለኪ አሐዱ
 እምካልኡ። እንዘ ያነከር እምጽና ልብሱ ወአዳም
 መልከዑ።

ሚ ዕፁብ ብዝኅ ትሕትናኪ ማርያም እግዝእትየ።
 ምስለ ወልድኪ ባዕል ዘገብረ ሰማየ። ውስተ ደብረ
 ቊስቋም ኅደርኪ ተመሲለኪ ነዳየ። ኢረከብኪ ሰብአ
 በህያ ዘይሁበኪ ሲሳየ። ወእመ አኮ ለጽምእኪ ማየ።
 መኑ ይነግረኪ ወይዘንወኪ ዜናዊ። ገዕረ ወለትከ
 ትሰማዕ ኢያቄም ጄኤላዊ። እምቤተ ሙላዳ ወዲአ
 ዘምስለ ሕፃና ጠባዊ። ትበኪ እንከ ወትቤ ንግሥተ
 ይሁዳ ወሌዊ። ውስተ ናሕሰ ቊስቋም ኅደርኩ ከመ
 ያፍ ባሕታዊ።

ነዐ ኤርምያስ እምአናቶት ለወለተ ነቢያት
 ታስቆቅዋ። በኅጢአ አብያት ዘተኅደር ለቊስቋም
 በውስተ በድዋ። ወበል አክይስት ዕጐሊሆን አጥበዋ።

ቡብ ነድ ዘመ ፡ ሕኮ ፡ ፍኖ ፡ ፀር ፡ ኃኒ
 ሊተሰ አዋልደ ሕዝብየ ዌዋ። ከመ ሰገኖን በገዳም
 ፡ ር

ሀለዋ።

ነድ ፡ ትጉ ፡ ለኪ ኩሉ ፡ ለም ፡
ሰጥጥ ልብሰኩ እስራኤል ወቅንት ሰቋ። በከመ
 ፡ ፡ ነድ ፡ ር ፡
 ለሀውቲ ለዮሴፍ አመ ኅጣእኮ ጥዩቀ። ለወለትከ
 ኑብክደ ምሳሌ ነገር አልጸቀ። ወዳዊት በእንተ ድካማ
 ፡ ምኪ ፡ ሞዝ ፡ ንዮ ፡ ከለ ፡ ርሰ ፡ ር
 ያስቆቋ ጽፉቀ። እንዘ ይብል ሰይ ልየ ማኅደርየ ርሕቀ።

ነድ ፡ ትጉ ፡ ዕዎ ፡ ገባ
አመ ፈኒወ ሄሮድስ ወዳሊሁ ውስተ ደብረ
 ኩሉ ፡ ለም ፡ ነድ ፡
 ቀስቋም ይኅሥሣ። ሰሚዓ ድንቀተ እምቃለ ወልደ
 ፡ ር ፡ ነድ ፡
 ዮሴፍ ዮሳ። **ማርያም** ደንገፀት ወተሐውከ ውሳጤ
 ር ፡ ፡ ቡብ ፡ ባሑ ፡ ፡ በኒ ፡ ፡ ናሑ
 ከርሣ። እምእደ ሰሎሜ አሜሃ ተመጠወቶ ለሮሳ።
 አህ ፡ ፡ ፀር ፡ ኃኒ ፡ ር
 ከመ ትብክዮ አቀራ በልብሳ።

ነድ ፡ ዕዎ ፡ ዓይ ፡ ፡ ባል ፡ ፡
አደከምኩኑ በሥራኅ ወበገዐር። እንዘ አጐይየከ
 ፡ ነድ ፡ ፡ ር ፡ ገጾ ፡ ፡ ቡብ ፡ ነድ ፡
 ወትረ እምሀገር ለሀገር። ባሕታዊት እምከ ይእዜ
 ፡ ፡ ር ፡ ፡ ቡብ ፡ ፡ በው
 አይቴኑ አሐውር። በጣዕመ ቃላ መዓርዒር
 ገባ ኩሉ ፡ ለም ፡ ፍር ፡ ነድ ፡ ኃኒ ፡ ር
 ወበአስቆቅዎ መሪር። **ማርያም** ትቤሎ ለወልዳ ፍቁር።

ነድ ፡ ትጉ ፡ ፡ ለኪ ኩሉ ፡ ለም ፡
ምንተ እከውን በኅጢአ ዚአከ ሶበ እፊኢ አነ።
 ፡ ፡ ነድ ፡ ፡ ር ፡ ፡ ነድ ፡
 እንዘ ያጠብዋ አንስት እለ ወለዳ ሕፃነ። ፍቁርየ ነጸር
 ፡ ፡ ር ፡ ፡ ቡብ ፡ ነድ ፡ ገባ ኩሉ ፡
 ዘረከበኒ ኅዘነ። ከመ ይበጽሐከ ሄሮድስ እመ አእመርኩ

ፈርዖን ተሐዲፎ። አውፅኦ ሕዝብ እምድረ ግብጽ
 ወለፀሮሙ ቀሰፎ። ሕፃነ **ማርያም** ከማሁ እምሕፃናተ
 ገሊላ ተሪፎ። ዐዋ ጽዮን ሜጠ ወነሠተ ግልፎ።

ኀብ ኀበት በማይ አልባሲሁ ወዓባሎ። ለሕፃነ
 ድንግል ዝኩ ሰሎሜ ዘተኀዝሎ። በለሳነ ኮነ ሀፈ
 ሥጋሁ በቀላሎ። ሜሮን ቅብዕ ዘይቈድስ ኩሎ።
 ለትእምርት በኀቤነ እስከ ዮም ሀሎ።

ታቦተ አምላክ እስራኤል ጽዮን **ማርያም** ዘነገደት
 ምድረ ኢሎፍሊ። ወቀጥቀጠቶ ለዳጎን ነፍሳተ ብዙኃን
 ማህጐሊ። አመ ነገደት ቀስቋመ በኃይለ ወልዳ
 ከሃሊ። ወድቁ አማልክተ ግብጽ መናብርተ ሰይጣን
 ሀባሊ። ወተኀፍሩ ኩሎሙ ዘበሙ አስጋሊ።

መኑ ይሁበኒ ከንፈ ከመ ዖፍ። ውስተ ደብረ
 ቀስቋመ እሥርር ወአምሥጥ እምጸድፍ። ብእሲተ
 ሰማይ **ማርያም** በከመ ጽሑፍ። ኀብ አምሰጠት በህየ
 እመሥገርተ አርዌ ጽሩፍ። ወኀብ አዕረፈት ባቲ
 እምጸማ ድካም ወሀፍ። እንዘ በሕፃና መለኮት ሕቁፍ።
ብፅዕት ዐይን ዘርእየቶ ለብሉየ መዋዕል አምላክ።

ከመ እንተ ሕፃን ንኡስ ተሐቂፎ በአብራክ፡፡ ወእምዝ
 ወሪዶ ውስተ መራሕብት እንዘ ይድሕክ፡፡ ቡርከት
 አንቲ ማርያም ወፍሬ ከርሥኪ ቡሩክ፡፡ በከመ
 ይቤለኪ በብስራቱ ገብርኤል መልአክ፡፡

ሶበ ሀሎኩ በጉዳቱ ውእተ መዋዕለ፡፡

እምተመኒይኩ ኪያሁ በዘባንዩ ሐዚለ፡፡ ወበልሳንዩ
 እልሐስ ዘአእጋሪሁ ጸበለ፡፡ ወእስዓም በአፉዩ አሠረ
 እዴሁ በኩኩሕ ዘተሥዕለ፡፡ ወከመ አዕርፍ ምስሌሁ
 በትረ ዮሴፍ ኅበ ተተክለ፡፡ ለወልደ ማርያም በሐፀ
 ፍቅሩ ልቡናዩ ቈሰለ፡፡

ለምንት ሄርድስ ለወልደ ዳዊት ከመ ይቅትሎ

ዘኅሠሠ፡፡ እስመ መሰሎ በቅንኣት ዘይወርስ ንግሡ፡፡
 ስእነት እመ አጉያዬቱ እምብካይ ተዐግሦ፡፡ በደብረ
 ቊስቋም እንዘ ትስዕም ርእሶ፡፡ ፈያትኒ አመ ነሥኡ
 ልብሶ፡፡

ለምንት በከይኪ እግዝእትዩ እምጻማ ፍኖት

ወሥራሕ፡፡ አመ ወረድኪ ውስተ ምድረ ግብጽ ምስለ
 ወልድኪ ፍሡሕ፡፡ እንዘ አንቲ ሥርጉት በቅድስኛ

ገጽ ቡብ ፡ በው ምክር ዋዝ
ወንጽሕ፡፡ ሊተሰ ለርሱሕ ይደልወኝ በፍትሕ፡፡

ይርከበኝ እምኔኪ ዘየዐቢ ላህ፡፡

እምንት ነገድኪ እግዝእትየ እምርስተ አቡኪ

በአንብዕ፡፡ ውስተ ብሔረ ሕዝብ ካልእ ምስለ ወልድኪ

ባቀዕ፡፡ ዘይፈትሕ ጽድቀ ለኩሉ ግፉዕ፡፡ ሊተሰ

ለጎጥእ ይደልወኝ በርትዕ፡፡ ዘከማኪ ተአንግዶ በረኃብ

ወጽምእ፡፡

ስፍነ እዜኔ እግዝእትየ ዘረከቡኪ በፍኖት፡፡ ዋዕየ

ፀሓይ ዘመዓልት ወቀኒ ገዳም ዘሌሊት፡፡ ወምስለ

ዝንቱ ኩሉ አመንደቡኪ ፈያት፡፡ ገብርኪሰ ሶበ ሀሎኩ

በውእቶን ዓመታት፡፡ እምፈተውኩ ይርከበኝ ከማኪ

ስደት፡፡

ተመየጢ እግዝእትየ ማርያም (ተመየጢ

እግዝእትየ) ሀገረኪ ናዝሬተ፡፡ ወኢትጐንድዬ በግብጽ

ከመ ዘአልብኪ ቤተ፡፡ በላዕሌኪ አልቦ እንተ ያመጽእ

ሁከተ፡፡ ለወልድኪ ዘየጎሥሥ ይእዜስ ሞተ፡፡ በከመ

ነገሮ መልአክ ለዮሴፍ ብሥራተ፡፡

እስከ ማእዜኔ እግዝእትየ ማርያም (እስከ ማእዜኔ

እግዝእትየ) ውስተ ምድረ ነኪር ትሄልዋ። ሀገረኪ ናሁ
ገሊላ እትዋ። ለወልድኪ ሕፃን ዘስሙ ናዝራዊ።
ለክብረ ቅዱሳን በከመ ይቤ ያዝያን ዜናዊ። እምግብጽ
ይጸውዖ አቡሁ ራማዊ።

ወተመይጦት ማርያም ሀገረ እስራኤል አቡሃ። ነቢራ
በግብፅ አርብዓ ወ፪ተ አውራጎ። ይስግዳ ላቲ አዋልደ
ጢሮስ በአምታ። እምይእዜስ ነገፍኩ ላህ። ለእምየ
በእትወታ ረኪብየ ፍሥሐ።

አብርሂ አብርሂ ናዝሬት ሀገሩ። ንጉሥኪ በጽሐ
ዘምስለ **ማርያም** መጸሩ። ጣዖታተ ግብፅ ኩሉ ቀጥቂጦ
በበትሩ። ይጉየዩ ወይትነፈሩ ሠራዊተ ሄሮድስ ፀሩ።
ዘበላዕሌሁ እኩየ መከሩ።

ሐለየት ማሕሌተ እኅተ ሙሴ በከበሮ
ወበመዝሙር። በእንተ ስጥመቱ ለፈርዖን ወፀአተ
ሕዝባ እምባሕር። እንዘ ትብል ይትነከር
እግዚአብሔር። በእንተ ሕይወታ **ለማርያም** ወድቀተ
ፀራ ነኪር። ተፈሥሖ ሰማያት ወተነሥየት ምድር።

ወለተ ዳዊት በሊ እንዘ ትነግሪ **ዘእግዚአብሔር**

አድኅኖ። ርኢክዎ ለኃጥእ ዐብየ ወተለዐለ ከመ አርዘ
 ሊባኖስ ከዊኖ። ኅሠሥክዎ በግብአትየ ወኢረከብኩ
 መካኖ። እስመ ሰበረ ወልድየ ለሄሮድስ ቀርኖ።

(ዘኅብረት) ሶብ ኅሊይኩ ፍልሰትየ ርሐቀ ብሔረ።

ወሐረትየ እምዝ ኅበ ኢይገብእ ድኅረ። ብካየ
 ንግደትኪ ድንግል ኮነኒ መዝሙረ። ረስዬኒ ወትረ
 ማርያም ውስተ አፉኪ ዝኩረ። በኅሊናኪ ህልወ
 ወበልብኪ ኅዱረ። እስመ ዘእንበሌኪ ባዕድ አልብየ
 ማእምረ።

ስብሐት ለኪ ማርያም በስብሐተ አብ ፈናዊ።

ስብሐት ለኪ ማርያም በስብሐተ ወልድ ተፈናዊ።

ስብሐት ለኪ ማርያም በስብሐተ መንፈስ ቅዱስ

ማሕየዊ። ቃለ ስእለትነ በአእዛነ መንፈስ ጽልዊ።

ወዲበ ዛቲ ማሕሌት ሰላመ ከዐዊ።

ኣ እግዝእትነ ማርያም ዕቀብነ ወኣድኅንነ እመከራ ሥጋ ወነፍስ
 ለኣግብርትኪ ወለኣእማትኪ ሕዝበ ክርስቲያን።

በእያንዳንዱ ዕለተ ሰንበት የሚባሉ ማሕሌተ ጽጌ፣ ዚቅ እና ወረቦች

ማብራሪያ ፬

- ከመስከረም 26 እስከ ኅዳር 5 ቀን ድረስ ባለው ዘመነ ጽጌ ውስጥ በየዓመቱ አምስት ወይም ስድስት ሰንበታት(እሑዶች) ሊኖሩ ይችላሉ። በእነዚህ በእያንዳንዳቸው ሰንበታት(እሑዶች) የሚቀርበው የማሕሌቱ ቃለ **እግዚአብሔር** በቅድም ተከተልና በዝርዝር ከዚህ በታች ቀርቧል።
- ይህ መጽሐፍ የተዘጋጀው ከዚህ ቀደም በሊቃውንት ከተጻፉት ከተለያዩ መጻሕፍት ተውጣጥቶ ሲሆን በዕለቱ የሚባለውን ሁሉንም ቃለ **እግዚአብሔር** በአንድ መጽሐፍ ውስጥ በማካተት ማንኛውም ኅብረተሰብ በቀላሉ እንዲረዳው ለማድረግ ነው።
- በመሆኑም አንድ ሰው በዘመነ ጽጌ ውስጥ የሚውል የአንድ እሑድን የማሕሌት አገልግሎት(ቃለ **እግዚአብሔር**) ለመመልከት ቢፈልግ፣ በቅድሚያ ያ እሑድ(ሰንበት) የዋለበት ቀን ስንት እንደሆነ ማወቅ፣ ከዚያም ከዚህ በታች ከተጻፉት ውስጥ በሚመለከተው ቀን ሥር የተጻፈውን ሙሉ ቃለ **እግዚአብሔር** መመልከት ነው።

መስከረም 26 (አመ ፳፯ውኛ ለመስከረም)

መልክአ ሥላሴ፡- ሰላም ለአፋክሙ ዘማዕጾሁ ሰላም፤
 ኖትያተ ኖሃ ቡብ ሥላሴ ወፅዕ ኪ ነት ኢ ኮ ነ እምነ ክል በኔ
 ጽጌያቲሁ ሥላሴ ለተዋሕዶ ገዳም፤ መንገለ አሐዱ
 ወቀሳጥ መረኃ ወእምነ ሰንበልት ምዑዝ ጽንሕኒ ውስተ ሠናይ
 አምላክ ንዋየ መጻኢት ዓለም፤ ወልጡ አምልኮትየ
 ወር ወሰውረኒ እሞት ከመ ይሰ ቅዮ ውኒዝ
 በጸጋክሙ ፍጹም፤ እምአምልኮ ጣኦት ግሉፍ
 ለ ሠ ናይ አርዝ
 አሐዱ ድርህም

ትርጉም፡- ሥላሴ ሆይ! መዝጊያው ሰላም ለሆነ አፋችሁ ሰላምታ ይገባል፤
 እንዲሁም የሦስትነታችሁ አበቦች ከዱር ጋር የተባበሩ ናቸው፡፡ ጣዖትን
 ከማምለክ የመጭው ዓለም ገንዘብ ወደ ሆነው ወደ አንድ አምላክ
 አምልኮቴን ፍጹም በሆነ ጸጋችሁ መልሱ፡፡

ዚቅ፡- ለሥሉስ ቅዱስ ጥዑም ቃሎሙ ናርዶስ ጸገየ
 ኃይለ ስብሐቱ ከ

(ፈረየ) ውስተ አፋሆሙ

ትርጉም፡- የሥሉስ ቅዱስ ቃላቸው ጥዑም ነው፤ ናርዶስ የተባለ ዕፅ
 በአፋቸው ውስጥ አፈራ(አበባ አወጣ)

ማሕሌተ ጽጌ ፩፡- ጽጌ አስተርአየ ሠሪጾ አምዐፅሙ፡፡
 ለ ለ አማኅኩቲ ባቲ ኗሠ ለ ዳ ዊት ባሕርየ ከርሡ ፡፡ አ ከ ሊለ ጽጌ
 ለዘአምካኪ ጽጌ ለገብርኤል ምስለ ሰላሙ፤ ወበእንተዝ

ማርያም ሰበ ሐወዘኒ መዐዛ ጣዕሙ፤ ለተአምርኪ
ዘት ክል፡፡ ጣዕሙ እህ ጎረ ፀር ወረሰ እ ያሱ
አሐሊ እሙ ማኅሌተ ጽጌ ዘይሰመይ ስሙ።

ትርጉም፦ በገብርኤል ሰላምታ እጅ ከነሣሽ ዐፅም ውስጥ አበባ በቅሎ ታየ፤ ስለዚህ ማርያም ሆይ! የተአምርሽ የጣዕሙ መዐዛ ደስ በአስኘኝ ጊዜ ስሙ ማሕሌተ ጽጌ የተባለ ምስጋናን አቀርባለሁ።

ወረብ ፩፦ መ ዐ ዛ ጣዕሙ ለተአምርኪ ሰበ ሰበ
ሐወዘኒ፤ ወበእንተዝ ማርያም አሐሊ ለተአምርኪ።

ዘቅ፦ ሃ ሌ ሉ ያ፤ ሃሌ ሃሌ ሉያ፤ ናሁ

አስተርአየ ጽጌ፤ መርዓቱኒ ትቤ ወልድ እኩየ

ይምዕዝ ከርቤ፤ ና፡አ፡ጽ፡ ዕንባቆም ነቢይ ግብረ

ምግባሩ ለወልድ አንከርኩ ይቤ፤ ና፡አ፡ጽ ንጉሠ

ሰላም ክርስቶስ፤ ዐቢይ ልዕልኛከ ወመንክር

ስብሐቲክ፤ ለዕረፍት ሰንበተ ሠራዕክ።

ትርጉም:- (ቅድመ ዓለም የነበረ፣ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር) “እነሆ አበባ ታየ፤ ውዴ ሆይ! ከርቤ የተባለው ሽቶ መልካም መዐዛ አወጣ።” አለች ሙሽራዬቱ፤ ነቢዩ ዕንባቆም **“የእግዚአብሔር ወልድ ድንቅ ሥራን አደነቅሁ”** አለ። እነሆ አበባ ታየ፤ የሰላም ንጉሥ **ክርስቶስ** ሆይ! ገናንነትህ ታላቅ ነው፤ ምስጋናህም ድንቅ ነው። ሰንበትን ለዕረፍት ሠራህ።

ሲሆ ጄ። ሸ ዘ ት ከ ል ሷ ብ ሔ ረግብ ጽ ዕጠ አም
ማሕሌተ ጽጌ ፫:- እንዘ ተሐቅፊዮ ለሕፃንኪ ጽጌ
 ኃንግሡ። በ አ ካ ል ወ በ ቀ ራ። ገጸ ቢ ም ሕረት ለ ሳ ሲ
 ጸዐዳ ወቀደሕ። አመ ቤተ መቅደስ ቦእኪ በዕለተ
 ተ ዐ ቢ ይ ት እ ዛ ዝ ሷ ጠጽ ሒ ፍ ጡ ነ ዕጠ አ መ ሐ ወጸ
 ተአምር ወንጽሕ። ንዒ ርግብየ ትናዝዝኒ
 ለ ሣ ህ ል ጎ ቤ ኪ። ያ ን ቀ ዐ ዱ ወር ዕን ዜ። ራ ቲ ነ
 እምላህ። ወንዒ ሠናይትየ ምስለ **ገብርኤል**
 ሰ ቀ ል ነ አ ህ ጉ ረ ፀ ር ወ ረ ሰ መ ስ ቀ ል
 ፍሡሕ። **ወሚካኤል** ከማኪ ርኅሩኅ።

ትርጉም:- ነጭና ቀይ አበባ የመሰለ ሕፃንሽን ታቅፈሺው በተአምርና በንጽሕና ወደ ቤተ መቅደስ በገባሽ ጊዜ ርግቤ ሆይ! ከሐዘኔ(ከለቅሶ) ታረጋጊኝ ዘንድ ነዬ። መልካሚቱ ሆይ! ደስተኛ ከሆነው ገብርኤል እና እንደ አንቺ ርኅሩኅ ከሆነው ሚካኤል ጋር ነዬ።

ቡርጋ። ስተ ሰ ዓ ላ። ያጥሮስ ለ ማር ፡ያም። ጩ ፔር። ፔር
ወረብ ፫:- እንዘ ተሐቅፊዮ ለሕፃንኪ ጽጌ ጸዐዳ
 ፔር ላም አይ ቱ ፡ ወእ ። መ፡፡ ተጽሕ ራ። ኪ ያ ሃ።፡፡
 ወቀደሕ ፤ አመ ቤተ መቅደስ ቦእኪ ሠናይትየ
 ከ መ፡፡ ጐ ጓ ደ ከ ረም ት
 በዕለተ ተአምር ወንጽሕ።

ወረብ ጁ፡- ከበበ ጌራ ወርቅ ጽሩይ ከበበ ጌራ ወርቅ
ማርያም ዘ ወርቅ ማኅፈሪ ወሙሳ፡፡ ሥራ ራህ ዘመረ ግድ
ጽሩይ እምዕንቄ ባሕርይ፤ አክሊለ ጽጌ ማርያም
ዘወ፡፡ ማኅፈሪ
ቀጸላ መንግሥቱ፡፡

ዚቅ፡- ውድስት አንቲ በአፈ ነቢያት፤ ወስብሕት
አቡ ቀለም ሲሰባ ሰማኩ ጸሎት ሰፊ አንተስቀረት
በሐዋርያት፤ አክሊለ በረከቱ ለጊዮርጊስ፤
በስመ ሥላሴ ለሚካኤል
ወትምክሕተ ቤቱ ለእስራኤል፡፡

ትርጉም፡- በነቢያት አፍ የተወደሰሽ ነሽ፤ በሐዋርያትም የተመሰገንሽ ነሽ፤ ለጊዮርጊስ የበረከቱ ዘውድ፤ ለእስራኤል ደግሞ የቤቱ መመኪያ ነሽ፡፡

ወረብ፡- ውድስት አንቲ በአፈ ነቢያት ወስብሕት
ወስማሌል ስርጌ ተቀጸላ ተክለሃይማኖት
በሐዋርያት፤ አክሊለ በረከቱ ለጊዮርጊስ
፡ወሰን መንፈስ ቅዱስ ወፀኤ ሐየዓለ
ወትምክሕተ ቤቱ ለሕዝበ ክርስቲያን፡፡

ሰቆ ድን፡- በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ ሕጸተ

ኩ ለ ሄ ረ ከ ቦ አ መ ቤ ተ መ ቅ ደ ስ ቦ እ ኪ ወ ጥንተ መ
ግጺዌ ዘአልቦ። ሰቆቃወ ድንግል እጽሕፍ በቀለመ

ድኃ ኒት ዘእ ም ቀ ደሙ ግፋ ለ ወድ ሰ ላ ም ጎ የ ለ፡፡
አንብዕ ወአንጠብጥቦ። ወይሌ ወላህ ለይበል

ወ ተ ከ ህዋ እ መ ኒ በ ምድር ለ ዘ ሀ ሎ ሕጸ ተ ግ ጸ ዌ ዘ አልቦ
ዘአንበቦ። ከማሃ ሐዘን ወተሰጅ ሶበ በኩለሄ ረከቦ

ባቂ ሰ ሰ ሰ ሰ ሰ
ዕጠ ጸጋ ዘ አ ብ ወ ረ ሰ ኢ ያ ሱ

ርእዮ ለይብኪ ዐይነ ልብ ዘቦ።

ትርጉም፦ የመልክ ጉድለት በሌለውና አንድም ሦስትም ተብሎ በሚጠራው በእግዚአብሔር ስም የድንግልን ለቅሶ በእንባ ቀለም ነጠብጣብ እጽፋለሁ። ያነበበውም ፍጹም ለቅሶ(ሐዘን) ነው ይበል፤ እንደ እርሷ ያለ ሐዘንና ስደት ቢያገኘው ምን ያህል ከባድ እንደሆነ አይቶ አስተዋይ ልብ ያለው ያልቅስ።

፡ሰብሐሁ፡ ትላ አብ ከ ቡ ራጋ ት ዕንቀ፡ ቀ ጸ ላ መን

ወረብ ፮፡- ከማሃ ሐዘን ከማሃ ሐዘን ወተሰጅ

ግሥቱ ሰብ ሰ ሰ ሰ ሰ ሰ
ግሥቱ ሰብ ሰ ሰ ሰ ሰ ሰ
ሐዘን፤ ርእዮ ለይብኪ ዐይነ ልብ ዘቦ ዐይነ ልብ።

ተር ዘ መረ ጋ ሰ ሰ ሰ ሰ ሰ
ኃህ ስብሐ ት ለ ኪ ኃህ ስብ ለ ለ ሁሃናይ፡ወ ሬ ዛ
ና ኑ ሁ ሰ ሰ

ዚቅ፦ እወ አማን እምውሉደ ሰብእ አልቦ፤

ኢ ረ ከት ኃህ ማ የ በ ፍ ናት አመ ዕ ኪ ነት ወርሰ ማ ያ ዌ
ጋ ሰ ሰ ሰ ሰ ሰ

ምንዳቤ ወግፍዕ ዘከማኪ በውስተ ኩሉ ዘረከቦ።

ትርጉም፦ አዎ እውነት ነው፤ ቸግርና ግፍ እንደ አንቺ በብዙ(በሁሉ) ያጋጠመው(ያገኘው) ከሰው ዘር የለም።

ስንክሳር

ቀጥሎ ስንክሳር አንብብ። ስንክሳሩ ተነበቦ እንዳለቀ፤ አንባቢው ዘአቅረብኩ ማገሌተ...ይበል።

መልክአ ውዳሴ

ሰላም ለኪ እንዝ ንሰግድ ንብለኪ። ማርያም እምነ
ናስተብቀዎኪ። እምአርዌ ነዓዊ ተማነፀነ ብኪ።
እመ ነደ ሐቀ ገባ ኩሉ ዓለ ፤ ፎ ፤ ነደ
በእንተ ሐና እምኪ። ወኢያቄም አቡኪ ማኅበረነ ዮም
ድንግል ባርኪ።

ተሰመይኪ ፍቅርተ ኦ ቡርክት እምአእኑስ። አንቲ
ውእቱ ቀመር ዳግሚት ሐዲስ። ማርያም ድንግል
ወለተ ዳዊት ንጉሥ። ሰላም ሰላም ለመልክእኪ
ውደስ። ለለአሐዱ እስከ እግር እምርእስ።

ታቦት አንቲ ዘረሰየኪ ታዕካሁ። ኢየሱስ ክርስቶስ
እስመ ሥጋኪ ሥጋሁ። ማርያም ድንግል ለዕጓለ
እመሕያው ተስፋሁ። ዕቀብኒ እግዝእትዮ ለለ መዋዕሉ
ወወርኑ። እስመ ኢየአምር ሰብእ ዘይመጽእ ላዕሌሁ።

መቅደስ አንቲ ዘይኬልሉኪ ኪሩቤል። እለ ሥዑላን
በሥዕለ እግዚአብሔር ቃል። ማርያም ንጽሕት
ማርያም ድንግል። ሰላም ሰላም በምልአ ኅሊናዮ
እብል። ለልደትኪ ፍሥሐ ወሣህል።

አንቲ ውእቱ መሰቦ ወርቅ ቀይሕ። እንተ ውስቴታ

መና ብሩህ፡፡ ማርያም ታቦት ዘተከለልኪ በንጽሕ፡፡

አድጎንኒ እግዝእትየ እማየ መስና መፍርህ፡፡

ከመ አድጎንኪዮ ቀዳሚ ለኖህ፡፡

አንቲ ውእቱ ተቅዋመ ወርቅ ዘትነብሪ፡፡ ብርሃኖ

ለዓለም እንተ ትጸውሪ፡፡ አ ድንግል መሓሪት እመ

መሓሪ፡፡ ኃጥኣነ እለ ከማየ አመ ይኮንን ፈጣሪ፡፡

አድጎኖትየ ማርያም ሥመሪ፡፡

አንቲ ውእቱ ማዕጠንተ ወርቅ እግዝእትየ፡፡ ፍሕመ

መለኮት ውዑይ እንተ በዲቤኪ ተወድየ፡፡ ማርያም

ድንግል ደመና ብዕልየ፡፡ በዝናመ ንጽሕኪ ሐረገ

ወይን ጸገየ፡፡ ወርማንኒ ሐወዘ ፈረየ፡፡

ተፈሥሒ ማርያም ርግብ ገነት ጽባሓይ፡፡ እስመ

ኮንኪ እሞ ለእግዚአብሔር አዶናይ፡፡ አንቲ ውእቱ ጽጌ

መዐዛ ሠናይ፡፡ ዘሠረጽኪ እምሥርወ እሴይ

ወእምጉንደ ዳዊት ኅሩይ፡፡ ፍሬ ማኅፀንኪ ይሴፎ ነዳይ፡፡

በትረ አሮን እንተ ሠረ ጸት ዘእንበለ ተክል ቀዳሚ፡፡

ምሳሌኪ ኮነት በሥምረተ አምላክ ቀዋሚ፡፡ ስእለተ

ነዳያን ማርያም ዘኢትጸመሚ፡፡ አስተበቋዐኪ ድንግል

ኪዳን ዘነግሠ

ቅዱስ ብለህ፡ የመጀመሪያዎቹን ሦስቱን ኪዳናት አድርስ።

መወድስ

መወድሶቹ ለሁሉም የጽጌ እሁዶች ተመሳሳይ ናቸው።

፩

መሪና ተመሪ፡- እግዚአ ጸወነ ኮንከኒ ለትውልዱ ትውልድ።

በአንሽ በኩል በኅብረት፡- ወይሠርሕ ለነ ተግባረ እደዊነ።

በኅብረት፡- ለይኩን ብርሃኑ ለእግዚአብሔር አምላክነ ላዕሌነ።

በመሪ በኩል፡- ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

በአንሽ በኩል፡- ለዓለም ወለዓለም ዓለም።

እንደገና በኅብረት፡- ለይኩን ብርሃኑ በል።

፪

መሪና ተመሪ፡- እግዚአ ከነኔከ ሀቢ ለንጉሥ።

በአንሽ በኩል በኅብረት፡- ወይምላዕ ስብሐቲሁ ከሎ ምድረ

ለይኩን ለይኩን።

በኅብረት፡- ወይከውን ምስማክ ለከሎ ምድር ውስተ

አርእስተ አድባር ወይነውን እምአርዝ ፍሬሁ።

በመሪ በኩል፡- ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

በአንሽ በኩል፡- ለዓለም ወለዓለም ዓለም።

እንደገና በኅብረት፡- ወይከውን ምስማክ በል።

፫

መሪና ተመሪ፡ ግነዩ ለእግዚአብሔር እስመ ኄር።

በአንሽ በኩል በኅብረት፡ እስመ ለዓለም ምሕረቱ።

በኅብረት፡ ሃሌ ሉያ ዘይሁብ ሲሳየ ለኩሉ ዘሥጋ እስመ

ለዓለም ምሕረቱ ግነዩ ለአምላክ ሰማይ።

በመሪ በኩል፡ ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።።

በአንሽ በኩል፡ ለዓለም ወለዓለም ዓለም።።

እንደገና በኅብረት፡ ሃሌ ሉያ ዘይሁብ በል።

፬

ይበል ካህን፡ መስተብቅዕ፡ እንዘ ነአኩቶ

መሪና ተመሪ፡ ትባርኮ ነፍሰዩ ለእግዚአብሔር።

በአንሽ በኩል በኅብረት፡ ትባርኮ ነፍሰዩ ለእግዚአብሔር።

በኅብረት፡ ተዘከር እግዚአ ከመ መሬት ንሕነ፤ ወሰብእሰ

ከመ ሣዕር መዋዕሊሁ ወከመ ጽጌ ገዳም ከማሁ ይፈሪ።

በመሪ በኩል፡ ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።።

በአንሽ በኩል፡ ለዓለም ወለዓለም ዓለም።።

እንደገና በኅብረት፡ ተዘከር እግዚአ በል።

ይ.ካ ስምከ ሕያው

➤ መዝሙር፡- ትዌድሶ መርዓት በል

➤ ሰላም፡-በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል፤ ኀብ ዚቅ(ገጽ 92)

ትርጉም:- አቤቱ ይቅርታህ በሰማይ ነው፤ በደመናዎችም ላይ አንተ ጎይልህን አሳየህ፤ በምድርም ላይ መልካም አበባንና የሚጥም ፍሬን አሳየህ፤ በቀራንዮም ትሕትናህን በመስቀል ላይ አሳየህ።

ዓዲ፡- ሐዱር የዐውዳ ወጽኔ ረዳ፤ ብእሲ ተወልደ
በውስቴታ፤ ንጉሠ እስራኤል፤ አልቦ ማኅለቅት
ለመንግሥቱ፤ ን፡እ፡ ህፂ ማኅደሩ ለልዑል፤ ን፡እ፡
መድኃኔ ዓለም **እግዚአብሔር** ኀደረ ላዕሌሃ፤
ኪያሃ ዘሠምረ ሀገረ።

ማሕሌተ ጽጌ ፩፡- ጽጌ አስተርአየ በል አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 91)

ወረብ ፩፡- መዐዛ ጣዕሙ በል አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 92)

ዚቅ፡- ናሁ አስተ በል አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 92)

ማሕሌተ ጽጌ ፪፡- አይኑ ዘተገብረ ፈውስ። እንበለ
(እምቅድመ) ትትወለዲ **ድንግል** እምቤተ ክህነት
ወንግሥ። መድኃኒተ ዓለም (መድኃኔ ዓለም) ኮነ

ደመ ጽጌኪ ክርስቶስ፡- እሰግድ ለተአምርኪ

በሰማ በ ል ማ ደ ም ህረት ወ ሣ ህ ል እግሠ ዚ አ ብሔር ይት
በአብራካ ሥጋ ወነፍስ። በከመ ሰገደ

ለኪ (ለወልድኪ) ዮሐንስ በክርሥ።

ትርጉም:- ድንግል ሆይ! አንቺ ከመወለድሽ በፊት ከቤተ ክህነት ወይም ከቤተ መንግሥት የተደረገ ፈውስ ወይም አለ? የማሕፀንሽ ፍሬ (ክርስቶስ) የዓለም መድኃኒት ሆነ፤ የሐንስ በማሕፀን ሳለ እንደሰገደልሽ፤ እኔም በአንቺ ዘንድ ለተደረገው ድንቅ ሥራ በሥጋና በነፍስ ጉልበት እስግዳለሁ፡፡

ወረብ ፪:- አይኑ ዘተገብረ ዘተገብረ ፈውስ ድንግል

እንበለ ትትወለዲ፤ መድኃኒ ኒ ተ ዓለም ኮነ ደመ

ጽጌኪ ክርስቶስ፡፡

ዚቅ:- መድኃኒት ኮነ ለአሕዛብ፤ መድኃኒት ኮነ

መድኃኒት ኮነ፤ ለአሕዛብ መድኃኒት ኮነ፡፡

ማሕሌተ ጽጌ ፫:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ (ገጽ 93)

ወረብ:- እንዘ ሐቅፊዮ በል፤ (ገጽ 93)

ዚቅ:- ንዒ ርግብየ ሰላማዊት፤ ተመየጢ ወንርአይ

ብኪ ሰላመ፤ በአምሳለ ወርቅ ይግበሩ ለኪ

ከሰከሰ ዘብሩር፤ አመ ወለደቶ አርአያ ወሰደቶ፤

በትእምርተ መስቀል፤ ትፍሥሐትኪ ውእቲ፤

[illegible]

ብርሃንኪ ውእቱ ሰላምኪ።

ጥርጉም:- ሰላም ያለሽ ርግቤ ሆይ! ነዩ፤ ተመለሽና በአንቺ ሰላምን እንይ፤ በወርቅ አምሳያ የብር ጉብጉብ ይሥሩልሽ፤ በወለደችው ጊዜ በመስቀል ምልክት አምሳያ(አርአያ) አድርጋ ወሰደችው፤ እርሱ ደስታሽ ነው፤ ሰላምሽም ብርሃንሽ ነው።

ማሕሌተ ጽጌ ፬፡- ከበበ ጌራ በል አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 95)

ወረብ ፬፡- ክበብ ጌራ ወርቅ በል (ገጽ 96)

በቀ $\frac{1}{2} \sin \theta$ ጋራ 1 II $\frac{1}{2} \sin \theta$ ጋራ 1 III $\frac{1}{2} \sin \theta$ ጋራ 1
 ጋራ በጎ ረሠ ሰ ከ በ ϕ ዲ ሲፓ; ሠ ና ይ ት ጋራ እግዝ እ ት የ
 ፋ ፀ; ጋ C ሠ ጋ ከ

ዚቅ:- ነያ ሠናይት ወነያ አዳም፤ አግዓዚት

ኢ ሐዲ፣ ወ በ ዝሑ፡ጥበብ ቤተ ክርስቲያን ያመጸጋል፡

ማርያም ጽርሕ ንጽሕት፤ በአልባሰ ወ ርቅ

[illegible]

ፀጽና ግዴታ ወጥቶታል፡፡ ወደብ ርዕሳኒ አክሊል፡፡

ገ ፆ ለ ኃወውስተ ኑ ኃ ሰ ማ ይ
፡ ቤ ፡ ር

ጽሑፍ በትእምርተ መስቀል፡፡

ትርጉም፦ የነፃነት አርማ፣ ገጹሕ የሆነች አዳራሽ ማርያም እነሆ እጅግ ውብ ነች፤ በወርቅ ልብስ ያጌጠች ናት፤ በራሷም ላይ በመስቀል ምልክት የተጻፈበት አክሊል አለ።

ግዲ:- አከሊል ዘእምጳዝዮን ተደለወ፤ ጌራ

ባሕርይ ወቀጸላ ወርቅ ጽሩይ፤ በቤተ ልሔም

ተወልደ እምድንግል ብሥራትከሙ መሃይምናን፤

እምአፈ ዮሐንስ ሥርገው ተቀስመ አፈው፤

ሰባኬ ወንጌል ነዋ በማዕከለ አኃው።

ሰቆ. ድን፡- በሰመ እግዚአብሔር ሥሉስ በል፤አመ ጁወጂ (ገጽ 97)

ወረብ ፩፡- ከማሃ ሐዘን በል፤ (ገጽ 97)

ዚቅ፡- እዉ አማን በል አመ ጁወጂ ለዝ፤ (ገጽ 97)

መዝሙር፡- በ፬ ትዌድሶ መርዓት

ሰላም፡- በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል አመ ጁወጂ ለዝ (ገጽ 92)

መስከረም 28 (አመ ጁወጁ ለመስከረም)

መልክአ ሥላሴ፡- ሰላም ለአፉከሙ በል፤ አመ ጁወጂ ለዝ (ገጽ 91)

ዚቅ፡- ለሥሉስ ቅዱስ በል፤ አመ ጁወጂ ለዝ (ገጽ 91)

ዓዲ፡- አሰርገወ ገዳማተ ሥን፤ በመንከር ኪን አርአያሁ

ዘገብረ፤ ሰሎሞን ጥቂ ኢሉብሰ በኩሉ ከብሩ፤ ከመ

እሎን ጽጌያት፤ ኢቀደምት ወኢደኅርት፤ አራዛተ ሠርጉ

ነሢአሙ፤ ኢክህሉ ከመ ክርስቶስ መዋዕ።

ማሕ. ጽጌ ፩፡- አስተርአየ በል፤ አመጁወጂ ለዝ (ገጽ 91)

ወረብ ፩፡- መዐዛ ጣዕሙ በል፤ (ገጽ 92)

ዚቅ፡- ናሁ አስተርአየ በል፤ አመ ጁወጂ ለዝ (ገጽ 92)

ማሕሌተ ጽጌ ፪፡- ዘብኪ ተባረኩ ወተቀደሱ

ለ ስ ኢ ል ብ ዑ ላ ነ ሞ ዝሰ። ሥላ ሴጢ ከ ሢ ት የ አሕዛብ፤ ትእምርተ ግዝረቱ ወዘርዑ ለአብርሃም

አ ፈ ወ ለ ድ ም ፀ ቃ ል ከ፡፡ ሐ ዋ ዝ ሰጠ አ ም ሐ ወ ጸ
አብ፤ ጽጌ ድንግልናኪ በግዕ ለቤዛ ይስሐቅ

ለ ሣ ህ ል ተ ፈ ጸ ምጋ፡፡ ተስፋ አ በ ው ረፍ ፡ ነድ
ውሁብ፤ ማርያም ዕፀ ሳቤቅ ወምሥራቅ

ዘ ኢ ይ ሄ ሱ ጋ ጋ ጥ አ ኒ ይ ፊ ሲ ጸ ድ ቀ
ዘያዕቅብ፤ ወላዲቱ ለሥርግው ኮከብ።

ትርጉም፡- አሕዛብ የተባርኩበሽና የተቀደሱበሽ፤ የአባታችን አብርሃም ግዝረቱና የዘሩ ምልክት አንቺ ነሽ፤ በበግ የተመሰለው የድንግልናኸ አበባ ለይሥሐቅ ቤዛ ሆኖ ተሰጠ፤ **ማርያም** ሆይ! የሳቤቅ ተክል ነሽ፤ የያዕቆብም ምሥራቅ ነሽ፤ በብርሃን ላጌጠው ኮከብም እናቱ ነሽ።

ገረዩ፡ ጳጤ፡ሰቡብ ተወ፡ ከ ፊ፡ ኒ ፡ ጎ ዙ ና ን
ወረብ ፪፡- ዕፀ ሳቤቅ ዕፀ ሳቤቅ ማርያም
 ፴ ፴፡፡ ፳፻፡፡ ፳፻፡፡ ፳፻፡፡ ወተ፡፡ ወልደ፴ ወተ፡፡ ወልደዓይ ዓይ ጎ፡በ
ወምሥራ ቅ ዘያዕቆብ። ወላዲቱ ወላዲቱ ወላዲቱ
 በ ካ ፋ እምልዑ ል
ለሥርግው ኮከብ።

መ ዐ ዛ ሁ እሠ ይ ደ ሉ ሲሠ ነድ ዘ ሲ ና ሲሠበሥ፡፡ ላ ሴ ሁጋ፡፡
ዚቅ፡- ቡራኬሁ ለሴም ወክፍል ሎቱ፤ ተናግዶቱ

ወ ን ና ቃ ሌ ም ቡ ራ ኬ ሁ እሠ ማቱ ዎስ እ ለ በ ሥቷ ላ ሴ
ለአብርሃም፤ መዐዛሁ ለይስሐቅ ወሰዋስዊሁ

ያ ንጸ ፈ ጽ ና ወ ማ ጎ ደሮ፡፡ ና ብ ዕ ል
ለያዕቆብ፤ ወናዛዚቱ ለዮሴፍ።

ትርጉም፡- የሴም ቡራኬው፤ ዕድል ፋናታው ቸንቺ ነሽ፤ የአብርሃም እንግድነቱ፤ የይሥሐቅ መዐዛው፤ የያዕቆብ መሰላሉ፤ የዮሴፍም መጽናኛው አንቺ ነሽ።

ማሕሌተ ጽጌ ፫፡- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 93)

ወረብ ፫:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ (ገጽ 93)

ወ ትስ። ዕ ሚ የ ፡ በ አ ፉ ኪ ሩዎ ከ መ ት ቤ ዙ ል ዑ ለ።

ዚቅ:- በሰላም ንዒ ማርያም፤ ትናዝዝኒ ሐዘነ

$\sigma^2 \geq 0$ $\xi^2 \geq 0$ $\eta^2 \geq 0$ $\theta^2 \geq 0$ $\phi^2 \geq 0$

ልብዩ፤ በሰንጠረዥ ምስል ሚካኤል ወገብርኤል፤

ረገደው ተሳታፊ የጠነው ወገብ በርካሌ ልክ

በሰንጠረዥ ምስል ትርጓሜ ውስጥ፡ በሰንጠረዥ፡

$\zeta \omega$ h $\overset{\text{...}}{\sigma}$ $\overset{\cdot}{\dot{\tau}}$ $\overset{1}{\Omega}$ $\overset{11}{H}$ $\parallel$ $\overset{\cdot}{\dot{q}}$ $\overset{11\sigma\tau}{\lambda}$ $\overset{\cdot}{\dot{z}}$ $\zeta \omega$ h $\overset{\text{...}}{\sigma}$ $\overset{\cdot}{\dot{\tau}}$ $\overset{1}{\Omega}$ $\overset{11}{H}$

ምስለ ኩሎም ቅዱሳን በሰንጠረዥ ምስለ ወልድኪ

ለ ሊሁ፡ ቤቅ ለ ሊሁ፡ ወረደ ወ መደሕን ስጥ ተቅታዳሲ ወ ገጽሐ

ዐማኑኤል፤ በሰላም ንግ ማርያም፤ ለናዝሬት ከሉ ዓለም።

ተርጉም፦ ማርያም ሆይ! ከልቤ ሐዘን ታረጋጊኝ ዘንድ ከሚካኤልና ከገብርኤል፣ ከሱራፌልና ከኪሩቤል፣ ከሁሉም ቅዱሳን ጋራ በሰላም ነዩ፤ እንዲሁም ሁሉንም ዓለም ታረጋጊ ዘንድ ከልጅሽ ከዐማኑኤል ጋራ በሰላም ነዩ።

ከርዳላ ይላ ፡ኛ ዝ ዝገባ ለ መ እምጸ ፡ጋከሙ ፡ዕለ ተ

ወረብ:- በሰላም ማርያም ንዲ ትናዝዝኒ ሐዘነ

ብርሃን ውስጥ ምጥማቃት ውስጥምጥማቃትዲያ ሥጋ ሰብሏ።

ልብዩ፤ ምስላ ወልድኪ **ዐማኑኤል ዐማኑኤል**

በምድረ ይህ ዳተ ወ

ለናዝቢ ኩሉ ዓለም፡፡

ማሕሌተ ጽጌ ፬፡- ክበብ ጌራ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 95)

ወረብ ፩:- ክበብ ጌራ ወርቅ በል፤ (ገጽ 96)

ዚቅ:- አክሊል በል ቦ አመ ጸወጊ ለዝ፡

አእምሮ፤ ይቀንት ጽድቀ ውስተ ሐቄሁ፤ ወይትአጸፍ

ርትዐ ውስተ ገቦሁ፤ ብርሃን ለቅዱሳን ክርስቶስ።

ማሕ. ጽጌ ፩፡- ጽጌ አስተርአየ በል፤ አመ ጁወጂ ለዝ (ገጽ 91)

ወረብ ፪፡- መዐዛ ጣዕሙ በል፤ (ገጽ 92)

ዚቅ፡- ናሁ አስተርአየ በል፤ አመ ጁወጂ ለዝ (ገጽ 92)

ማሕ. ጽጌ ፪፡- ከመ ይትፌሣሕ መርዓዊ ውስተ ገንቱ

ዘወረደ። ጽጌያተ ይርአይ በጊዜ ፈቀደ።

በተአምርኪ ድንግል እትፌሣሕ ፈድፋደ።

ዘያቀፈ ል እምኃጥኣን ጾረ ሐዘን ከቡደ። እስመ

እምኃኪ ፍሥሐ ተወልደ።

ትርጉም፡- አበቦችን ሊያይ ፈልጎ ወደ አትክልት ሥፍራ የወረደ ሙሽራ እንደሚደሰት፤ **ድንግል** ሆይ! እኔም በተአምርሽ በጣም እደሰታለሁ፤ ከባድ የሆነ ሽክምን ከኃጥኣን ላይ የሚያቀልል ደስታ ካንቺ ተወልዷልና።

ወረብ ፪፡- ዘያቀፈ ል እምኃጥኣን ጾረ ሐዘን፤ እስመ

እምኃኪ ፍሥሐ ተወልደ ፍሥሐ ተወልደ ፍሥሐ

ተወልደ እምኃኪ።

ፈር ጥ ባ ር ኮ እሠ ሰ ከ በ ለ ሚ ካ ኤ ል ሷኒ ሩ፡፡ ወ
፡ ፡ ቱ ጋ ር ገቦ ፡

ዚቅ:- ከመ ፍሕሶ ቀይሕ ከናፍርኪ፤ ቡርከት

የግንባር ስራ

I	II	.	I	I	.	I	I	.	.	<u>I፬፭</u>	ጋ. ጉ. I
በ ዝ ኅ ዘ የ አ ኔ ወ ይ ቤ ል ዎ ጎ የ ሊ ጋ በ እ ፉ ኪ . ቢ ጋ ኒ ጐ ጋ ጋ ለለኃ : ጥጉ ጐ ጐ C:											

አንቲ እምአንስት፤ መንፈስ ቅዱስ ንደረ ላዕሌኪ፤

$$\begin{array}{ccccccc} \sigma \nu & \frac{1}{\sigma \nu} & 1 & \frac{1}{\sigma \nu} & 1 & \frac{1}{\sigma \nu} & 1 \\ \omega : \Omega \downarrow \lambda \omega \downarrow & h & \Omega & \lambda & \omega & \Omega & \lambda \end{array}$$

እሞሙ ይእቲ ለሰማዕት፤ ወእኅቶሙ

[illegible]

ለመላእክት፤ መንፈስ ቅዱስ ኅድረ ላዕሌኪ፤

$\underline{0}, \omega$ አድጎ ላይ ነው ታላቅ የአለም ጥበቃና የሰላም ፖሊስ ይባላል።

ወተወልደ ና ሥሐ እምኔኪ።

ትርጉም፦ ከንፈሮቻችን እንደ ቀይ አበባ ናቸው፤ አንቺ ከሴቶች ተለይተሽ የተባረከሽ ነሽ፤ መንፈስ ቅዱስ በላይሽ ላይ አደረ፤ የሰማዕት እናታቸው፤ የመላእክት እናታቸው ሆይ! እነሆ መንፈስ ቅዱስ በላይሽ ላይ አደረ፤ ደስታም ከአንቺ ተወለደ።

ማሕ. ጽጌ ፫፡- እንደ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 93)

ወረብ ኾ:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ (ገጽ 93)

ዚቅ:- በሰላም ንዒ በል፤ አመ አወቲ ለዝ (ገጽ 109)

ጥያቄ፦ ወተወልደ እምኔሃ ወይቤላ ንዒ ርግብየ ሠናይት

ንጥብኪ ኣዳም።

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ክበብ ጌራ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 95)

ወረብ ፬፡- ክበብ ጌራ ወርቅ ባል፤ (ገጽ 96)

ዚቅ:- አክሊል በል አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 106)

፡፡፱ ፪ ፫ ፬ ፭ ፭፻፲፱ ፮ ፯ ፻፱ ፻፱ ፻፱ ፻፱

ሰቆ. ድን:- አይቲ ሀሎ ንጉሠ እስራኤል ዘተወልደ።

ትርጉም:- የማርያም ልጅ ለሆነው ለንጉሣችን ወርቅና እጅ መንሻ ከምሥራቅ ሀገር አመጡ፤ ኮከብም ሐዋርያ ሆኖ ደስታ ነገራቸው።

ዓ.ዲ:- ንጉሠ ገሊላ ቀቲለ ሕፃናት አመ ኅሠሠ፤ በዘባነ

እሙ ሕዙለ ተግሕሠ።

መልክአ ወዳሴ:- በትረ አሮን እንተ ሠረጸት ዘእንበለ ተክል ቀዳሚ። ምሳሌኪ ኮነ በሥምረተ አምላክ ቀዋሚ። ስእለተ ነዳያን ማርያም ዘኢትጸመሚ። አስተበቋዐኪ በዕለተ ምንዳቤ ማሕመሚ። ውስተ የማንዩ ለነዳይ ትቁሚ።

ዚቅ:- በትረ ክህነቱ ከርካዕ ለአሮን ሳውዕ፤ ዘጸገየት ለነ ጽጌ ቆዕ፤ በደብተራ ስምዕ አርኣያ ኢየሱስ በግዕ።

- መዝሙር:- በ፬ ትዌድሶ መርዓት በል
- ሰላም:- በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል (ገጽ 92)

መስከረም 30 (አመ ፴ ለመስከረም)

መልክአ ሥላሴ:- ሰላም ለክልያቲክሙ በል፤ አመ ፳፱ ለዝ (ገጽ 103)

፲፭ ሆ ለ ቤ ተ ር ቲ ያ ን ቢሠ፡ከ መዝ ኑ ኃሠ ውስተ ኑ

ዚቅ:- ወጋይዝተ ወንጌል የዐውዳ ለቤተ

ክርስቲያን እምአርባዕቱ አፍላጋት፤ እንተ ትሰቀይ

ሰ ን በ ተ ብ ሔ ረ ሮ ሜ ወር ወ አ ዘ ዘ ሣ ህ ሎ

ትእምርተ ለሰጽባሐ፤ እማቴዎስ ልደቶ

በ ገ ድሎ ሷ ሙ፡፡ በ ኅ ቤ ሁ ባ ሕ ር ይ ምዘ አን ጸ ሐ

ወእማርቆስ መንከራቶ፤ እምሉቃስ ዜናዊ

፡። ለ ነ ቤ ያ ት ቤሠስተ፣ ዳ ለ ወ ስብሐተ ዓ ባር ካ
፡
የ

ተሰምዮ ላሕም ወእምዮሐንስ በግዑ ወዘንተ

[illegible]

ሰሚዓ ትገብር በዓለ በፍግዓ።

ትርጉም፦ የወንጌል ጎርፍ ከአራቱም ወንዞች ቤተ ክርስቲያንን ይዞራታል፤ ከማቴዎስ ልደቱን፤ ከማርቆስ ተአምራቱን፤ አብሣራ ሉቃስ በላም መመስሰልን፤ ከዮሐንስ ደግሞ በበግ መመስሰልን በየማለዳው በምልክት (በምሳሌ) ትሰማለች (ትጠጣለች)፤ ይኼንንም ሰምታ በዓልን በደስታ ታደርጋለች።

ማሕ. ጽጌ ፩:- ጽጌ አስተርአዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለዝ (ገጽ 91)

ወረብ ፩፡- መፀዛ ጣዕሙ በል፤ (ገጽ 92)

ዚቅ:- ናሁ አስተርአዮ ጽጌ በል፤ አመ ሸወጌ ለዝ (ገጽ 92)

ማሕ. ጽጌ ፪:- እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ ወ፯ ለዝ (ገጽ 03)

ወረብ ፪፡- እንደ ተሰቅፊዮ በል፤ (ገጽ 93)

[illegible]

ዚቅ:- ንዚ ርግብየ ወንዚ ሠናይትየ፤ እንተ

[illegible]

ሐዋርያት ይሴብሉኪ፤ መላእክት ይትለክኩኪ፤

[illegible]

ፃፋ ለጥያቄዎችህ ሥነ ሕይወት።

ትርጉም፦ ርግቤ ሆይ! ነዩ፤ መልካሜ ሆይ! ነዩ፤ ሐዋርያት የሚያመጣጉኝ፤ መላእክት የሚላኩልኝ ሆይ! የሕይወት ውበት ከሆነው ከሊባኖስ ውጪ።

በዛ ሲገኝ ሲሆን ማኒ ቃለ ለ ማሕላሌ ት

ማሕ. ጽጌ ፩ ፫፡- ሰዊተ ሥርናዩ ለታዴዎስ

ና ሂ ለ ር ዝ
ኮንኪ አንቲ።

ትርጉም፡- ሐና ያበበችብሽ፤ ለሞት የተቃረበ ኢያቄምም ሕይወትን ያፈራበሽ ያቺ የደስታ ሰዓት ምንኛ የተባረከችና የተቀደሰች ናት! አንዲቷ ርግቤ ሆይ! ተአምርሽን አደንቃለሁ፤ አንቺ ዓለም ሁሉ መድኅኒት ሆነሻልና።

ከቅ፡- ሰአሉ ለነ ሐና ወኢያቄም፤ ዘወለድክምዎ

ለማርያም፤ ቤዛዊተ ኩሉ ዓለም።

ትርጉም፡- የዓለም ሁሉ መድኅኒት የሆነች ማርያምን የወለዳችሁ ሐናና ኢያቄም ሆይ! ለምኑልን።

ማሕ. ጽጌ ፫፡- ለንጉሠ ነገሥት ሰሎሞን ከመ

ተፈሥሐ ልቡ። በዕለተ ወፃኢኪ መርዓት

ለአንበሳ ትንቢት እምግቡ። ማእከለ ማኅበር

ፍሡሐን ተአምረኪ ዘይነቡ። እዜምር ለኪ ጽጌ

ሐና ወፍኖተ ነፈርዓፅ እሌቡ። ከመ ጣዕዋ ሐሊበ ዘይጠቡ።

ትርጉም፡- የሐና አበባ ማርያም ሆይ! ከትንቢት አንባሳ ጉድጓድ በወጣሽ ጊዜ የነገሥታት ንጉሥ ሰሎሞን እንደተደሰተ፤ እኔም ተአምርሽን በሚናገሩ በደስተኞች ማኅበር መካከል፤ እዘምርልሻለሁ፤ ወተትን እንደሚጠባ ጥጃም የደስታ መንገድን አስተውላለሁ።

ወረብ ፪:- እዜምር ለኪ ጽጌ ሐኗ ወፍኖተ ነፈርዓፅ

እሌቡ ፍኖተ ነፈርዓፅ፤ ማእከለ ማኅበር እዜምር

ማእከለ ማኅበር።

ዚቅ:- ሰሎሞን ይቤላ ለማርያም፤ ወለተ ሐኗ

ወኢያቄም፤ ጽጌ ደመና ዘብርሃን።

ትርጉም:- የኢያቄምና የሐና ልጅ ማርያምን፤ ሰሎሞን “ የብርሃን ደመና አበባ ነሽ” አላት።

ማሕ. ጽጌ ፬:- እንዝ ተሐቅ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ ፫:- እንዝ ተሐቅፊዮ በል(ገጽ 03)

ዚቅ:- ወትወፅእ እምግቢበ አናብስት፤ እምታዕካ

ዘነገሥት እምቅድመ ሃይማኖት፤ ንዒ ርግብየ

ሠናይት፤ ኩለንታኪ ሠናይት አልብኪ ነውር፤

ወኢምንትኒ ላዕሌኪ፤ ንዒ ርግብየ ሠናይት ንዒ

ና ን ሰ ሱ ኪ ያ ከ

ርግብየ ሠናይት።

ትርጉም፦ ከአንበሳች ጉድጓድ ትወጣለች፤ ከሃይማኖትም በፊት ከነገሥታት አዳራሽ ትወጣለች፤ መልካሚቷ ርግቤ ሆይ! ነዬ፤ ሁለመናሽ መልካም ነው፤ በላይሽ ላይ ምንም ምን ነውር የለብሽም፤ መልካሚቷ ርግቤ ሆይ! ነዬ።

ማሕ. ጽጌ ፩፦ ክበበ ጌራ በል፤ አመ ጄወጄ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ ፫፦ ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 96)

ኃሠተ ሰ ቅ ለ፡፡ ወተ ቀት ለ አ ቡ ቀ ለ ምሲ ስ ጎ የ ለ
ተሰ ፡ ምር ፡ ብሰ ፡ ቤ

ዚቅ፦ በወርቅ ወበዕንቀሁ ወበከርከዴን፤ ስርጉት

መ፡ ሰ ሰረ ፡፡ ሰ አ ፋ ኪ ፡፡ አከሊ ሎ መ፡ መዝ ገ ቡ ለ ቃ ል
አምሠ ፴ ፡ በ አ ፋ ኪ ፡፡ አከሊ ሎ መ፡ መዝ ገ ቡ ለ ቃ ል
፡ ሰ ሰረ ፡፡ ሰ አ ፋ ኪ ፡፡ አከሊ ሎ መ፡ መዝ ገ ቡ ለ ቃ ል

ስርጉት በስብሐት፤ ወነገሥት ይትቀነዩ ለኪ፤

ጽ ር ሐ ቅ ድ ሳ ቱ፡፡ ጥንት ስጠሰ አ ሊ ለ ነ ፡፡ በ አ ፋ ኪ
፡ ሰ ሰረ ፡፡ ሰ አ ፋ ኪ ፡፡ አከሊ ሎ መ፡ መዝ ገ ቡ ለ ቃ ል

ትርሲተ መንግሥቱ አንቲ መድኅኒቶሙ ለነገሥት።

ትርጉም፦ እነደ ወርቅና እንደ ዕንቀሁ፤ ከርከዴንም እንደተባለ የከበረ ድንጋይ በምስጋና የተሸለምሽ ነሽ፤ ነገሥታቱም ላንቺ ይገዛሉ፤ የመንግሥቱ (የወልድ) ሽልማት ሆይ! አንቺ ለነገሥታት መድኅኒታቸው ነሽ።

ሰቆድን፦ በስመ እግ. በል አመ ጄወጄ ለመስ.(ገጽ 97)

ወረብ፦ ከማሃ ሐዘን በል(ገጽ 97)

ዚቅ፦ እወ አማን በል፤ አመ ጄወጄ ለመስ.(ገጽ 97)

መልከአ ውዳሴ፦ ተፈሥሐ ማርያም ርግብ ገነት ጽባሐይ። እስመ ኮንኪ እም ለእግዚአብሔር አድናድ። አንቲ ውእቱ ጽጌ መዐዛ ሠናይ። ዘሠረጽኪ እምሥርወ እሴይ ወእምሥንደ ዳዊት ጎሩይ። ፍሬ ማሕፀንኪ ይ፴፭ ነዳይ።

ኃሠተ ሰ ቅ ለ፡፡ ወተ ቀት ለ አ ቡ ቀ ለ ምሲ ስ ጎ የ ለ
ተሰ ፡ ምር ፡ ብሰ ፡ ቤ

ዚቅ፦ ሠርጸ መንግሥት ዘእምሥርወ ዕሣይ፤ ወጽጌ

፡፡ ሰ ሰረ ፡፡ ሰ አ ፋ ኪ ፡፡ አከሊ ሎ መ፡ መዝ ገ ቡ ለ ቃ ል
ዘ ይከ ል በደሠ ሷ ፡፡ ጸ ዋ ዕ ከዎ ኃሠተ ሰ ቅ ለ፡፡ ወተ ቀት ለ አ ቡ ቀ ለ ምሲ ስ ጎ የ ለ
፡ ሰ ሰረ ፡፡ ሰ አ ፋ ኪ ፡፡ አከሊ ሎ መ፡ መዝ ገ ቡ ለ ቃ ል

ንጽሕት ዘእምሥርወ ዳዊት ወብኪ ይትሜዐዙ ኩሎሙ ቅዱሳን።

ወረደ ውስተ ገነት፤ ምድረ ርስት ምንባር ለዳድቃን ማገደር።
ማሕ. ጽጌ ፩፡- ጽጌ አስተርአየ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 91)
ወረብ ፩፡- መዐዛ ጣዕሙ በል(ገጽ 92)
ዚቅ፡- ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 02)
ማሕ. ጽጌ ፪፡- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለዝ(ገጽ 93)
ወረብ ፪፡- እንዘ ተሐቅፊዮ በል(ገጽ 93)
ዚቅ፡- ንዒ ርግብየ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)
ማሕ. ጽጌ ፫፡- ሰዊተ ሥርናዩ በል፤ አመ ፴ሁ ለመስ.(ገጽ 115)
ወረብ ፫፡- ማርያም ለጴጥሮስ በል(ገጽ 116)
ዚቅ፡- አ መድኅኒት በል፤ አመ ፴ሁ ለመስ.(ገጽ 117)
ማሕ. ጽጌ ፬፡- ክበበ ጌራ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)
ወረብ ፬፡- ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 96)
ዚቅ፡- ውድስት አንቲ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 96)
ማሕ. ጽጌ ፭፡- ቅዳሴኪ ማርያም ጸገየ መለኮተ።
ዘ አንበረ ቅድመ ጌሁ ተቀ ጸላ ፡ በ አ ፉኪ እግሠ ወበ አን ተዝ።
ወፈረየ ብኪ ለቅዱሳን ቅድሳተ። ለላእካኒሁ
ማ ር ያ ም ሰጠ አመ ፡ ሐ ወ ጸ ለ ሣህ ል ተ ፈ ጸ መ።
እምግዚት ከመ የሀቡ ፍትሐተ። አርአዮሙ
ተስፋ አ በ ው ዘ ጥ ቀ ይ ል ሂ ጌሁ በ ም ፡ ረ ጽ ዮ ን
ለመምህራን ዐቢይተ ኅይላተ። እንዘ ይገብር
ሰ ወ ደ ስ ያ ሰ ወ ጸ ለ ሉ አ ቡ ቀ ለም ሲ ስ ኪ ነ ጥ በ ቡ
ተአምረ ወመንክረ በኅበ ተአኩተ። ወለማይኒ
ዘ አልበ መሥፈ ር ተ
ረሰዮ ኅብስተ።

ትርጉም፡- ማርያም ሆይ! ምስጋናሽ መለኮትን አበበ(ባሕርይሽ መለኮትን ወሰነ)፤ ለቅዱሳንም ቅድስናን በአንቺ አፈራ፤ ለተከታዎቼ(ለደቀ መዛሙርቱ) ከወግዘት መፈታትን ይሰጡ ዘንድ

ስሙ በሚጠራበት (በሚመሰገንበት) ቦታ ሁሉ ድንቅ ተአምርን እያደረገ ለመምህራን ታላላቅ ተአምራትን አሳያቸው፤ ውሃውንም እንጀራ አደረገው።

ወረብ ፩:- አርአዮሙ ለመምህራን ዐቢይተ ንደላተ

ጥምረት ለ እ ምዕራብ ኢትዮጵያ ደጋፊ ጥምረት ለፍትሕ ፡ ረዕሰ

ዐበይተ ኅይለተ፤ እንዘ ይገባር ተአምረ

ወመንከረ በኀብ ተአኩተ።

መጠን ስለሆነ በግልጽ ለማሳየት አስፈሪ ነው። በዚህ ይርዕይ ያነሱ ሰዎች ሲሆኑ ለዚህ ዘቅ፡- አእምሮአዊ በከመ አመካከር ዘንጥ ጎብኝተዋል።

ገላጽ ጸሎት ስለሚቀረበው የእኛ አምላክ እና ሁሉንም ነፃነት ያደርገን ብርሃን በመስማማት

[illegible]

ትርጉም፦ አቤቱ አምላክ ሆይ! እንደዚያን ጊዜው ይኼን ኅብስት ባርክ፤ ፈትተህም ስጥ፤ አቤቱ አምላክ ሆይ! ይኼን ጽዋ ባርክ፤ ቀድሳህም ስጥ።

ግዲ፡ ቅድሳት ለቅዱሳን፤ አሐዱ አብ ቅዱስ፤

አሐዱ ወልድ ቅዱስ፤ አሐዱ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ።

ሰቆ. ድን፡- በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ በል፤ አመ ፳፬ ፳ ለዝ(ገጽ 97)

ወረብ ፮፡- ከማሃ ሐዘን በል(ገጽ 97)

ዚቅ:- እወ አማን በል፤ አመ ኢወኔ ለመስ.(ገጽ 97)

መልክአ ውዳሴ፡-አንቲ ውሉቱ ማእጠንት በል፤ አመ ፴ ለመስ.(ገጽ 117)

ዚቅ:- ማዕጠንትኑ ንብለኪ በል፤ አመ ሿወኔ ለመሰ. (ገጽ 117)

- መዝሙር፡- በ፬ ትዌድሶ መርዓት በል
- ሰላም፡- በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል(ገጽ 92)

ወፍጡራን። ለዕረፍት ዘኮንኪ ትእምርተ (ጽላተ)

ኪዳን። ሰንበተ ሰንበታት ማርያም ዕለተ

ብርሃን። ብኪ ይትፌሥሑ ዘገነተ ጽጌ ጻድቃን።

ወብኪ ይወፅኡ ኃጥኣን እምደይን።

ትርጉም፦ የሰንበቶች ሰንበት፣ የብርሃን ዕለት የሆነች ማርያም ሆይ! መጽሐፍ እንዳለው በፈጣሪና በፍጡራን መካከል የቃል ኪዳን ማረፊያ ምልክት ሆነች(የሆነች ነሽ)፤ በገነት አበባ ውስጥ ያሉ ጻድቃን ባንቺ ይደሰታሉ፤ ኃጥኣንም ባንቺ ከመከራ ይወጣሉ።

ወረብ ፩፦ በከመ ይቤ መጽሐፍ ማእከለ ፈጣሪ

ወፍጡራን ዘኮንኪ ለዕረፍት ትእምርተ ኪዳን፤

ብኪ ይትፌሥሑ ዘገነተ ጽጌ ጻድቃን ብርሃን

ዕለተ ብርሃን።

ዚቅ፦ ሰንበቶሙ ይእቲ ለጻድቃን ትፍሥሕት፤

ሰንበቶሙ ይእቲ ለኃጥኣን ዕረፍት፤ ኅቡረ

፡፡ ጌ ሰ ግ ድ ሁኒ ምክር በ ዐ ኑ ነ ጸ ረ
፡፡ ፡፡ ዘ ፡፡ ግ ፡፡

ንትፈሣሕ የም፤ በዛቲ ዕለት።

ትርጉም፦ ሰንበታቸው ለጸድቃን ደስታ ነች፤ ሰንበታቸው ለኃጥአን ዕረፍት ነች፤ ዛሬ በዚች ዕለት በጋራ እንደሰት።

ቢሠ አያ፡፡ ሉ ግ እ ም ነ ወር ወያ፡ ስ ተ በ ር ከ
ማሕ. ጽጌ ፪፦ ከመ ታቦር ሥርጉት በወርቀ ዐረብ

መ፡ ሰ ሙ ፡፡ ለ ስ አ ል አግሠ ወ በ እ ታንተ ዝ፡፡ ማ ር ያ ም ለ ተ ዋ ሕ ዶ
ወተርሴስ። በድንግልና **ማርያም** ሥርጉተ ሥጋ

ገ ዳ ም አ መ ቤ ተ መቅ ደ፡፡ ስ ቦ እ ኪ፡፡ ቤ ተ ቅ
ወነፍስ። ተአምረ ነቢር አርአይኪ በቤተ

ድ ፡፡ ት ሥ ረ ዩ፡፡ ሥ ላ ሄ ፡፡ ፈ ረ ሰ ዘ ነ በ ባ ል
መቅደስ። ኢያቄም ወሐና ቀንሞስ ቀናንሞስ።

፩መ፡ ፡፡ ፡፡ ሰ ሙ ፡፡ ሰ ሙ ፡፡ ፩ ፡፡ ፡፡ ፡፡
እግሠ ወ ያንበ ታ፡፡ ሰብ ሱታ ጋደ መ ና ት እ ዐ ር ብ ወ ሠርቅ

እምዘጸገዩኪ ለጳጦስ በዓመት ሠላስ።

ትርጉም፦ **ማርያም** ሆይ! በዐረብና በተርሴስ ወርቅ እንዳጌጠች(እንደተሸለመች) ታቦት በሥጋም በነፍስም በድንግልና የተሸለምሽ ነሽ፤ በቀንሞስና ቀናንሞስ የተመሰሉ ኢያቄምና ሐና ጳጦስ የተባልሰ አንቺን ካፈሩሽ(ካስገኙሽ) ከሦስተኛው ዓመት ጀምሮ በቤተ መቅደስ የመኖር ተአምርን አሳየሽ።

ሷእም ነሐሴ ሙ መ ላ እ ክት ፡፡ ምጽእ ቶ፡፡ ለ ቃ ል
ወረብ ፪፦ እምዘጸገዩኪ ለጳጦስ በዓመት ሠላስ

፡፡ ሰምዖ፡፡ ጌ ተ ወከፎ ፡፡ ሷ ፡፡ ዋ ፡፡ ወከፈ ፡፡ ቤ ል ጽርሐ ቅ ድ
ኢያቄም ወሐና ቀንሞስ ቀናንሞስ ፤ ተአምረ

ሳ ቱ ፡፡ ማ ር ያ ም ጽርሐ ቅ ድ ሳ ቱ፡፡ ማ ር ያ ም፡፡ ዘወ፡፡ ር ቅ
ነቢር አርአይኪ ተአምረ ነቢር አርአይኪ በቤተ

we 3 9 6 1

ሰማያዊ።

ተርጉም፦ በወርቅና ዋጋው ውድ በሆነ፤ ባሕርይ በተባለ በሚያበራ ዕንቁ፥ በተለበጠና በተሸለመ እንጨት እንደተሠራ ታቦት በቤተ መቅደስ ውስጥ የኖርሽና የተመረጥሽ **ማርያም** ሆይ! ከንጹሐች አንቺ ይልቅ ንጹሕት ነሽ፤ መላእክት ዘወትር ምግብሽን እያመጡልሽ በቤተ መቅደስ እንደዚህ ኖርሽ፤ መላእክት እያረጋጉሽ ዐሥራ ሁለት ዓመት እንደዚህ ኖርሽ፤ መጠጥሽም የሕይወት መጠጥ ነው፤ ምግብሽም ሰማያዊ ምግብ ነው፤

ማሕ. ጽጌ ፫:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ ቼ፡- ንዲ ርግብየ ንዲ ርግብየ ምስላ

የ ለግዚጅ ሰብ ሣህ፣ ል ከ ይርክ በ ነ ሣህ፣ ል ከ ይርክ በ፡ ነ።

ሚካኤል፤ ወንዱ ሠናይትየ ወንዱ ሠናይትየ

አ ባሕር ሰ ሎ ሞ ን ን ጉ
ምስለ **ጉብርኤል** ፍሡሕ።

ዘቅ:- ንዚ ርግብዮ ከለንታኪ ሠኗይት፤ ፀምር

[illegible]

ጸዕዳ እንተ አልባቲ ርስሐት፤ መሶባ ወርቅ እንተ

ከ ራሱ ረቀቀ ስለሆነ በጽሑፍ ከረቀቀው መጽሐፍ ቅዱስ ጋር

መና፤ በትረ አሮን እንተ ሠረዳት።

ትርጉም፦ ርግቤ ሆይ! ነዩ፤ አደፍ የሌለባት ንጹሕ ምንጣፍ ነሽ፤ በውስጧ መና ያለባት የወርቅ መላብ ነሽ፤ የበቀለች የአሮን ቤትር ነሽ።

ግዲ፡- ይቄድስዋ ትጉሃን፤ ይቄድስዋ ቅዱሳን፤

ሰሎሞን ይቤላ ርግብየ ሠናይት፤ ጳውሎስን
ይቤላ ደብተራ ፍጽምት፤ ዳዊትን ይቤላ ስምዒ
ወለትየ ወርእዬ ወአጽምዒ እዝነኪ።

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ክበበ ጌራ በገጽ በል፤ አመ ጼወጌ ለመስ. (ገጽ 93)

ወረብ:- ክበበ ጌራ ወርቅ ዘየጎቱ እምዕንቁ
ባሕርይ። ማርያም አክሊለ ጽጌ ለጊዮርጊስ ቀጸላ
መንግሥቱ።

ዚቅ:- ከርካዕ ዘተተክለት በቤተ መቅደስ፤
መራጉቱ ለጴጥሮስ፤ አንቲ ውእቱ ደብተራ ስምዕ
ዘጳውሎስ፤ አማን አክሊሉ ለጊዮርጊስ።

ትርጉም:- በቤተ መቅደስ የተተክለች የሎሚ ተክል፤ የጴጥሮስ መክፈቻው፤ የጳውሎስ የምስክር ድንኳን፤ የጊዮርጊስም አክሊሉ ነሽ።

ሰቆ ድን:- በቤተ መቅደስ ዘልሕቀት ወለተ ካህናት
እንዘ ትሴሳይ ሥሩዐ። ኅብስተ ሰማይ ኅቡዐ

ትርጉም:- በችግር ከሀገር ወደ ሀገር ስትዞሪ በስደት የተንገላታሽ፤ በቤተ መቅደስ ያደግሽ፤ የወርቅ ልብስ የተጐናጸፍሽ የዳዊት ልጅ እመቤቴ ሆይ! ጸጋሽን አመሰግናለሁ።

- መዝሙር:- በ፫ ኪነ ጥበቡ መንከር በል
- ሰላም:- በ፱ ሐረግ ወይን በል(ገጽ 125)

ጥቅምንት 4 (አመ ፬ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ለአፉክሙ በል፤ አመ ጅወጂ ለመስ. (ገጽ 91)

ዚቅ:- ለሥሉስ ቅዱስ በል አመ ጅወጂ ለመስ(ገጽ 91)

ማሕ. ጽጌ ፩:- በከመ ይቤ መጽሐፍ በል፤ አመ ፫ ለጥቅ.(ገጽ 125)

ወረብ:- በከመ ይቤ መጽሐፍ በል(ገጽ 126)

ዚቅ:- ሰንበቶሙ በል፤ አመ ፫ ለጥቅ.(ገጽ 126)

በሠ አድጎነነ ስለሕፃን ኪ ወት ስዕሚ ያጋጥሙ

ማሕ. ጽጌ ፪:- ጸንወኒ ተአምርኪ ሶበ ይነፍሱ

በአካል መሠረተታ ሕይወትህ ታዘትቀታውም በዕይኑ

ነፋሳት፤ ከመ ጸና ገነት ዘይጸኑ እምርሱቅ

ነጸረ መሠረተታ ሕይወት፤ ማርያም ለተዋህዶ

ፍኖት፤ መዐዛ አፈዋት ማርያም ወጽኔ መንግሥት

ገዳም ጸሐፊ፤ እፎወርድ ዘዘጸ፤ በአካል ጸወለኪኒ

ቡርክት፤ ጽጌ ጽጌ ዘሰሎሞን ወዳዊት፤ ጽጌ ጽጌ

ዘይጸውር፤ በአፉክ

ጽጌ አሮን ዘክህነት።

ትርጉም:- ነፋሳት በነፈሱ ጊዜ ከሩቅ እንደሚሸት እንደ ገነት ሽታ ተአምርሽ ሽተተኝ፤ የሽቶዎች መዐዛና የተባረከች የመንግሥት አበባ የሆነሽ ማርያም ሆይ! የሰሎሞንና የዳዊት፤ የክህነት ሰው የሆነ የአሮንም አበባ ነሽ።

ሠለጋጋጋጋ ሌሕይወት፤ ተወከሽ፤ ጳጳር፤

ወረብ:- ጽጌ ጽጌ ዘሰሎሞን ወዳዊት፤ መዐዛ

ሕፈዋት ማርያም መዐዛ አፈዋት ወጽኜ
ከ መኮል እንተናፈቅራለን

መንግሥት።

ዚቅ፡- ሠርፀ መንግሥት በል አመ ፩ ለዝ(ገጽ 121)

ማሕ. ጽጌ ፫፡- እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳፱ ለመኪ(ገጽ 93)

ወረብ፡- ንዲ ርግብየ በል(ገጽ 129)

ዚቅ፡- ንዲ ኅቤየ እንቲአየ ሠናይት፤ ንባብኪ
፡፡ ርግብየ ለመኪ ከቤት ለንታኪ ፡፡ አቤት ከሥርዓት

አዳም መዐዛ አፋሃ ከመ ኮል፤ ትሁብ ሰላመ
፡፡ ርግብየ ለመኪ ከቤት ለንታኪ ፡፡ አቤት ከሥርዓት

ለነገሥት፤ ለአሕዛብ ወለበሐውርት።

ትርጉም፡- ንግግርሽ መልካም የሆነ የኔ መልካም፤ ወደኔ ነዬ፤ የአፋ
መዐዛ እንደ እንኮይ ነው፤ ለነገሥታት ሰላምን ትሰጣለች፤
ለአሕዛብና ለሀገሮችም እንደዚሁ።

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ሰባ ደግነኪ አርፎ በሊዐ ሕፃንኪ
በአካል እምሠ በብዕለ ዚአኪ፡፡ እትፊ ሣሕ፤ ለመኪ ሐውጸ ለሣህል

ዘንሊየ። በዘትሠርሪ ገዳመ ወታፈጥኒ ጐይየ።

እምሠ ሰባ እጼ ወዕለ መከለ ተዋሕዶ ገዳም ረዳ አምታ
አመ ጸገይኪ አክናፈ ከመ ዮሐኒ ጸገየ። ብእሲተ

ንዱ ባ፡፡ ን ሚካኤል ወርእክሊ ራቲነ ሰቀልነ ሲሠእመ ነ ገደ
ሰማይ ማርያም ዘትለብሲ ፀሓየ። ተአምረኪ

ስ ዕ ሚ ዮ ለ ሣ ህ ል እምሠ ሶ በ እ ጼ ውዕ ጋድ ን ግ ል
ይጥሕሩ በኀይል። ኢፈቀድኪዬ በምድር

መረ ለ ባ ሲ ተቷ ዐ ቢ ይ ት እ ዛ ዝ እ ም ነ ጸ ድ ቃን
ለመንግሥተ ዓለም ውብዕል። እስመ ልማዱ

ዘ ታ ሕቱ ዘ ኢይ፡፡ ተ ረ ጐ ምስጢር ሰ መ ዮ፡፡ ብር ሃ ነ
ትሕትኗ ለፍሬ ከርሥኪ ልዑል። ከማሁ ግዕዝኪ

፩ መ ድ ጎ ኒ ት መ ስቀ ል
በምግባር ወቃል።

ትርጉም፦ በኀይል ሲጮሁ የሚያስፈሩ አንበሶች ልጅ የሆንሽ ማርያም ሆይ! ግድያን ከመፍራት የተነሣ ቀበሮ ከሆነ ሄሮድስ ፊት ምንኛ ሸሸሽ? የዚህ ዓለም መንግሥትንና ሀብትን አልፈቀድሺም፤ የማሕፀንሽ ፍሬ የሆነው ገናናው አምላክ ትሕትና ልማዱ ነውና ያንኚም ጠባይ ቢቃልና በተግባር እንደሰው ነው።

በከሸ ዘድ ግ ል መ ና ሥግተ ፡ ፡ ያጠ፡ ፡ ሸ
ወረብ፦ ወለቲ ግሩማን አናብስት ግሩማን እለ

ር ዘኢ፡፡ ይት ወ ለ፡፡ ማር ያ ም፡፡ ዘ ወ ፡፡ ርቅ ማ ጎፈ
ይጥሕሩ፤ እፎ ጐየይኪ ጐየይኪ እምነጸ ሄሮድስ።

ሷ ዘ ከ ለ ላ ኗሠ ነፍ ስ የ ጥ ቀ፡፡ ጎ ሠ ሠ ት ኪ ያ ኪ
፡፡ ብሰ ፡፡ ቤ ፡፡ ር
ዚቅ፦ ሃሌ ሉያ፤ እምሊባኖስ ትወፅእ መርዓት፤

ፎ፡፡ ለ የ ጎ ል ቅ ነ በልባ ለ መ ለ ኮ ት ወር ን ባ ር ኮ
፡፡ ር ፡፡ ዕዎ ፡፡ ሠ
ወትወፅእ እምግቢበ አናብስት እምታዕካ

መንጦ ላ ዕ ት ቢሠ ኢ ዮ፡፡ ሉ ጣ እ ም ነ ኃሠ ማር ያ ም ሰ ወ ትምከ፡፡
፡፡ ጠላ ፡፡ ኑ ፡፡ ር ማር ፡፡ ምሰ ፡፡ ሠ
ዘነገሥት፤ ከመ ፍሕሶ ቀይሕ ከናፍሪሃ፤ መዐዛ

ተ ቤ ቱ ፡፡ በ እ ፉ ኪ
፡፡ ቤ ፡፡ ር
አፉሃ ከመ ኮል።

ተርጉም፦ ድንግል ሆይ! ከሕዝብሽ ልጆች እኔ ምስኪንና በደለኛ ሰሆን፤ እንደ ንጉሥ በከብርሽ እመከላሁ፤ በጽድቅሽም እንደ ጻድቅ ሰው እደሰታለሁ፤ የኃጥኣንን በደል የሚያጠፋ ተአምርሽና ሁሉን የሚመግብ የከብር መዝገብ የሆነው አበባሽ(ልጅሽ) አለልኝና።

ወረብ፡- እምደቂቀ ሕዝብኪ ስምዎን ወገብረ

ቁ፻፱ ሥረ ገጽ፡ ሀ፡ ጸደቅ ማሕፀ ነ ዚ፡ ጸ።፱፡፭፡አ ቡ የ
 ሕይወት፤ እንዘ ነዳይ አነ በብዕለ ዚአኪ ድንግል

ከመ ነጋሢ እንመክህ።

ከ በ በ፡፡ ራቀ መከፈ ል ተ፡፡ ሠ ና የ ከ በ በ
፡፡ ራቀ ፡፡ ልተ ፡፡ ድድ በው

ዚቅ፡- ማርያምስ ረከብኪ ሞገስ በገበ

አ ቡ ቀ ለም ሲ ስ በሠ ለከር።ተ ይ፡ንኮ ኖ ሙ ለ ሚ ካ ኤ ል
እግዚአብሔር፤ ወአነሂ እትፌሣሕ በእንቲኦኪ፤

መረ ወ ተ ቀ ጸ ለ ሲ ገ ብ ረ። መን ፈለቅ ዱ ስ ኃወ መ ፀ ዛ ከህ ጎት ከ

እስመ ረከብኩ እምውስተ ደቂቅኪ እለ የሐውሩ

፡፡። ስህ ላሁ ቶመ ናህ መንገድ ሳይመንገድ ወልድኪ ወትሰዕ ሚዮነጽጸረ
ምር፤ ታቦ፤ ሩኒ፤ ቤ፤
በትእዛዝዋ፤ አምራ አምራ፤ አምራ ደቂቀ እናተኪጎሪት።

ትርጉም፦ ማርያም ሆይ! በእግዚአብሔር ዘንድ ባለሚልነትን አገኘሽ፤ እኔም በአንቺ እደሰታለሁ፤ ከልጆቻሽ(በቃል ኪዳን ከወለድቸው) ውስጥ በትእዛዜ (በአምላክ ትእዛዝ) የሚሄዱ አማኝታለሁና፤ የተመረጠች የእኅትሽ ልጆችን እጅ ገሽ።

ማሕ. ጽጌ ፫፡- እንዘ ተሐቅ በል፤ አመ ጽወኔ ለመስ. (ገጽ 93)

ወረብ:- ንዲ ርግብዩ በል(ገጽ 129)

ዚቅ:-ይዌድስዋ በል፤ አመ ፫ ለዝ(ገጽ 129)

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ክበብ ጌራ በል፤ አመ ጽወኔ ለመስ. (ገጽ 95)

ወረብ:- ክበብ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 130)

ጊዜ ስለሚጠጋ፡ ለ ኪ ፡. መንግሥተኛ ተቀ ዋ መ፡. ማ ሃ ቶ ት ኃሠ ወስተ ኑህ ሰማ ይ ለከ ይል ፡ ምር ቃሎ፡. ፡ ሀበ እን ዘ ፡ ርአ.

ዚቅ፡- ለአሊ ለነ ማርያም፤ አክሊለ ንጹሐን ብርሃነ ቅዱሳን።

ትርጉም:- የንጹሐን አክሊል፣ የቅዱሳንም ብርሃን የሆነ ማርያም ሆይ! ለምኝልን።

ሰቆ፣ ድን፡- እስከ ማእዘኑ እግዝእትየ (ማርያም)
 ምዝሙሩ ረቅቷል፤ በአካል ለወልድኪቷ ዓዲሥ በዐይኑ
 ውስተ ምድረ ነኪር ትሄልዋ። ሀገረኪ ናሁ ገሊላ
 ነጸረ ዘወለድቷ ጽጌ ወመንከር ላህያ
 እትዋ። ለወልድኪ ሕፃን ዘስሙ ናዝራዊ።
 ምስለ እለቷ ኅፁቡ ተሰፋ አበው ዘጥቀ። ዓለሙ
 ለክብረ ቅዱሳን በከመ ይቤ ያዝያን ዜናዋ።
 እምግብጽ ይጸውያ አቡሁ ራማዊ።

ትርጉም:- እመቤቴ ማርያም ሆይ! በአሕዛብ ምድር እስከ መቼ ትኖሪያለሽ? እነሆ ወደ ሀገርሽ ወደ ገሊላ ግቢ፤ ናዝራዊ ተብሎ የሚጠራው፤ የሆነ ሕፃን ልጅሽን አብሣሪ ያዝያን እንዳለው ለቅዱሳን ክብር ሰማያዊ አባቱ ከግብጽ ይጠራዋል።

ወረብ:- በከመ ይቤ ያዝያን ያዝያን ለክብረ
 ማርያምን እምክሎ መመላእ ከክብርናዝ ዘኒረዩናሁ
 ቅዱሳን፤ እምግብጽ ይጸውያ ለወልድኪ አቡሁ
 ራማዊ አቡሁ።

ዚቅ:- ትንቢተ ኢሳይያስ ዘተብህለ እምግብጽ

መረጋጋ፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል
፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል

ጸዋዕከዎ ለወልድዎ ለክብረ ቅዱሳን፡

ትርጉም:- በአሳይያስ (በሆሴዕ) ትንቢት እንደተነገረው የቅዱሳን ክብር የሆነ ልጄን ከግብጽ ጠራሁት።

- መዝሙር:- በ፫ ኪነ ጥበቡ መንክር በል
- ሰላም:- በ፱ ሐረግ ወይን በል(ገጽ 125)

ጥቅምት 6 (አመ ፮ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ለአፋካሙ በል፤ አመ ጃወጂ ለመስ.(ገጽ 91)

ዚቅ:- ለሥላሴ ቅዱስ በል፤ አመ ጃወጂ ለመስ.(ገጽ 91)

ማሕ. ጽጌ ፩:- በከመ ይቤ መጽሐፍ በል፤ አመ ፫ ለጥቅ. (ገጽ 125)

ወረብ:- በከመ ይቤ መጽሐፍ በል(ገጽ 126)

ዚቅ:- ሰንበቶሙ ይእቲ በል፤ አመ ፫ ለጥቅ.(ገጽ 126)

ማሕ. ጽጌ ፪:- እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ ጃወጂ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ:- ግፊ ርግብየ በል(ገጽ 129)

፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል
፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል

ዚቅ:- ግፊ ጎቤየ አ ድንግል፤ ምስለ ወልድኪ

፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል
፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል

ፍቁርኪ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ከመ ትባርኪ ላዕሌነ።

ትርጉም:- ድንግል ሆይ! ወደኔ ነዩ፤ ትባርኪን ዘንድ ከተወደደው ልጄሽ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋራ ነዩ።

፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል
፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል

ዓዲ:- ግፊ ርግብየ አግዓዚት ከመ ጎሕ ሠናይት፤ ታቦተ

፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል
፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል

መቅደስ ቅድስተ ቅዱሳን ዕፀ ጳጦስ፤ ደብተራ ፍጽምት

፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል
፡፡ ስለሕፃን ግን ከፍተኛ ዘብጥ ጽሑፍ ከፍተኛ ወቅት ኑህ ስለማይቻል

ማኅደረ መለኮት።

ዓ.ዲ.፡ ሃሌ ሃሌ ሉያ፤ ሰሎሞን ይቤላ እንትየ

መርዓት ርግብየ ሠናይት፤ ፍናወ ዚኣኪ ገነት።

ማሕ. ጽጌ ፫፡- ተአምረ ግፍዕኪ ለአርእዮ እምገጸ

ሄሮድስ መስቴማ። አመ ጐየይኪ ማርያም

ለንበ ለአቷ ሣ እን ፡ አ መ ሐ ራ ወ ለ ድምፀ ቷ ፡ ል ኪ
በሐዊረ ፍኖት እለ ደክማ። ምስለ እግረ ጽጌኪ
ለምሉም ኀበ አእጋርኪ ቆማ። ለምድረ ገዳምኪ

ቅድስት ቊስቋም ሰማ። እምፈተውኩ በጺሕየ

በሰጊድ እስዐማ።

ትርጉም፡- ማርያም ሆይ! የግፍሽን ተአምር ለማሳየት፣ ከሰይጣን ሄሮድስ አጠገብ (አካባቢ) በሸሸሽ ጊዜ ከለመለመው አበባ ልጅሽ እግር ጋር የደከሙ (መንገድን በመሄድ) እግሮችሽ ወደ ቆሙበት ቦታ ደርሼ ስሟ ቊስቋም የተባለች የቅድስት ገዳምሽን ምድር ጎንበስ ብዬ እስማት ዘንድ በወደድሁ ነበር።

ወረብ፡- ለምድረ ገዳምኪ ቅድስት ለምድረ

ገዳምኪ፤ ቊስቋም ሰማ በሰጊድ እስዐማ በሰጊድ

እስዐማ እምፈተውኩ።

አውረ ድዎ እምህ እም ፅ ፅ ተስፋሁ ሲለአ ዳም ኗህ ዓይ

ዚቅ:- አዘከሪ ድንግል ንግድቶ ዘምሰሌኪ፤ እንዘ

ሰብ ከ ቶመ፣ ዘ ሲ ና ደ ቂ ቅኪ ም ሁ ሬ ን ለ ና ዝ ዞ
 እን ለኪ ቤ

ትኑይዬ ምስሌሁ፤ እምህገር ለህገር በመዋዕለ

$$\begin{array}{ccc} & 1 & \\ \text{h}^* & \wedge & \\ & \cdot & \end{array} \qquad \begin{array}{ccc} & \cdot & 1 \\ \alpha & \wedge & \mathcal{P}^0 \\ & \mathcal{C} & \end{array}$$

ሄሮድስ ርጉም።

ትርጉም፦ ድንግል ሆይ! ርጉም በሆነ ሄድድስ ዘመን ከሀገር ወደ ሀገር ከእርሱ(ከልጅሽ) ጋር ስትሸሽ አብሮሽ መሄዱን(መሰደዱን) አሳስቢ።

ግዲ፡ ሰላም ለኪ ኣ ደብረ ቊስቋም፤ ዘገደረ

ውስቴትኪ መድኅኔ ዓለም፤ ሆየ ንሰግድ ኩልነ፤

ኅብ ቆመ እግረ እግዚእ።

ወባ ዘይቤ፦ አመ አተውኪ ውስተ ታቦት ምስለ ቈጽለ ዘይት ሐመልሚል። ከመ አብሠርኪዮ ለኖኅ ትእምርተ ጊዜሁ ለሣህል። አብሥርኒ ጽድቀ በጻዊረ ጽጌ ጽዱል። **ማርያም** ርግባ ቊስቋም ዘአክናፍኪ መስቀል። ሃሌ ሉያ ፋሲካየ ማዕዶት እምነጉል።

ዚቅ:- ርግብ ዘመክብብ **ማርያም፤** በብሩር ዘግቡር

አክናፊሃ፤ ከመ ፍሕሶ ቀይሕ ከናፍሪሃ።

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ክበብ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክበብ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 130)

ዚቅ:- ሰአሊ ለነ በል፤ አመ ፳ ለዝ(ገጽ 137)

ሰቆ. ድን፡- በስመ እግዚአብሔር በል፤ አመ ጽወ፤ ለመስ.(ገጽ 97)

ወረብ:- ከማሃ ሐዘን በል(ገጽ 97)

ዚቅ:- እወ አማን በል፤ አመ ፳፻፱ ለመስ.(ገጽ 97)

➤ መዝሙር:- ኪነ ጥበቡ መንክር ወዕፁብ

➤ ሰላም:- በ፱ ሐረገ ወይን በል(ገጽ 125)

ጥቅምት 7 (አመ ፯ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ሰላም ለአፉከሙ እና **ዚቅ:-** ለሥሉስ ቅዱስ በል አመ ፳፻፱ ለመስ.(ገጽ 91)

ማሕ. ጽጌ ፩:- ተፈሥሒ ድንግል (እንተ) ዘኢተአምሪ

ብእሴ። ዘጸገይኪ ለነ አሐደ እምነ ሥላሴ። እንዘ

ትዘብጥ ከበሮ ቅድመ አእላፈ ኤፍሬም

ወምናሴ። ለተአምርኪ ትነግር ውዳሴ። **ማርያም**

እንቱ ለሙሴ።

ትርጉም:- ከሥላሴ(አብ፣ወልድ፣መንፈስቅዱስ) አንዱን(ወልድን) ያፈራሽልን፣ ወንድን የማታውቁ **ድንግል** ሆይ! ደስ ይበልሽ፤ የሙሴ እንት **ማርያም** በኤፍሬምና በምናሴ አለቆች ፊት ከበሮ እየመታች ለተአምርሽ ምስጋናን ትናገራለች።

ወረብ:- ተፈሥሒ ድንግል ዘኢተአምሪ ብእሴ

ዘኢተአምሪ፤ ዘጸ ገይኪ ለነ አሐደ እምነ ሥላሴ

ሃሌ፡ ሃሌ ሉያ፡ ወ ዜ፡፴ ጥ ዩ ቀ
እምነ ሥላሴ ዘጸገይኪ ለነ።

ፍ ሥ ሐ ለ ኮ ሉ ፡ በ ጎ ደ መ ናኩ ለ ሚ ካ ኤ ለ
ዚቅ፡- በህዩ ማርያም እኅቱ ለሙሴ በዕብራይስጥ፤

ቢሠ ወበርሃ ኑ፡ ሕ ት ኩ ን ል ደ ቶ ኗሠ ዐይ ንከ መ ሐ ሪ ት ዛቲ ገ ነ ት
በይባቤ ዘበጠት ከበር፤ በዝዩ ማርያም ቅድስት፤

ኃሠ በር እ ዩ ተ ብ እ ሲ ት
በሥምረተ መለኮት።

ትርጉም፡- በዚያ የሙሴ እኅት ማርያም በዕብራይስጥ በእልልታ ከበር መታች፤ በዚህ ደግሞ ቅድስት ማርያም በመለኮት ፈቃድ ደስ ተሰኘች።

ዓዲ፡ ይሴብሐኪ ወይገንዩ ለስምኪ፤ ዘእምሥሉስ
ቅዱስ ቃል ኅደረ ላዕሌኪ፤ ወትሰመዪ ማኅደረ መለኮት።

ከ በ በ ዘ ትከ ል ሳ ለ ሕ ፃ ን ኪ በ ል ማ
ማሕ. ጽጌ ፪፡- እንበለ ትሣረር ምድረ ገነት ወሥነ

ታ ደምሕረ ት ወ ሣ ህ ል ብ ዑ ላ ነ ታ ሞ ገ ስ ሥ ላ ሴ
ጽጌያት ያስተርኢ። በኅሊና ሥሉስ ዘሀሎ

ዕጠ አመ ሐ ወ ጸ ሣ ህ ሎ ዛቲ ሚ ዕ መ ቁ ኃሠ ሐ ዳ ስ ዩ
ተአምርኪ በቋዒ። ኦ መዋኢት እመ አምላክ

ጣ ዕ ዋ ዕጠ ሚ ቡ ርክ ት ከ መ ዘ ይ ሠ ርር ፆ ፍ አግሠ ወ ያን
መዋኢ። ንዒ ንዒ እምርእሰ ኤርሞን ንዒ። ከመ

ታ፡ብ ስ ብ ሉ ፡ ወ ለ ኪ ኒ ወ ረ ስ ኢያ ሱ
ትንሥቲዮ ለጸላኢ ሕዝበኪ ገፋዒ።

ኃሠ በላዕ ለ ማይ ወር አየ ሱስ ከርስ ቶስ

አግዓዚት ንባብኪ አዳም።

ትርጉም:- የማዳን በር(ደጅ) አደረጋት፤ አብ በወደደበት ቦታ ቃል አደረ፤ “ንግግርሽ መልካም የሆነ፤ ነፃ የምታወጪ መልካሜ፤ ርግቤ ሆይ! ነዩ” አላት።(ሰሎሞን)

ዓዲ፡ መንፈስ ቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ፤ ወንይለ ልዑል ይጸልለኪ፤ ንዒ ርግብየ ሠናይት፤ ጽርሕ ንጽሕት አግዓዚት ሰመያ ማኅደረ መለኮት፤ ንዒ ግብየ ሠናይት።

ማሕ. ጽፌ ፬፡- ከበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ጅወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ከበበ ጌራ ውርቅ በል(ገጽ 96)

ዚቅ:- በወርቅ ወበዕንቀሥ በል፤አመ ፩ ለዝ(ገጽ 121)

ዛቲ እ ፎጋጋጋም የይኪ ሷ ለ ጽምአየ ገባ ሬ ዮሉ።

ሰቆ ድን:- ስብሐት ለኪ ማርያም በስብሐተ አብ

ዓ ለ መጋጠ ስ ማ፡ዕትኅ የ ለ፡፡ ሥ ላ ሴ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ፈናዊ፤ ስብሐት ለኪ ማርያም በስብሐተ ወልድ

ተ ማኅ፡፡ ስ ማ፡ዕትኅ የ ለ፡፡ ሥ ላ ሴ ኃሠ ፪ ቡብ

ተፈናዊ፤ ስብሐት ለኪ ማርያም በስብሐተ

ኃሠ ሐ ዳ ስ ዩ ጣ ዕ ዋ አ ከሊ ለ ስ ም ከ በ ል ማ ደ መንፈስ ቅዱስ ማሕየዊ፤ ቃለ ስእለትነ በአእዛነ

ም ሐ ረ ት ወ ሣህ ል አግሠ እግዚ ታ አብ ሔር አምሠ ውሒ ዝ ለ ሠ ና ይ አርዝ መንፈስ ጽልዊ፤ ወዲበ ዛቲ ማሕሌት ሰላመ ከዐዊ።

ትርጉም:- ማርያም ሆይ! በላኪው አብ ምስጋና ላንቺ ምስጋና ይገባል፤ በተላኪው ወልድ ምስጋናም ላንቺ ምስጋና ይገባል፤ አዳኝ በሆነ በመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ላንቺ ምስጋና ይገባል፤ የልመናችንን

ቃል በማስተዋል ጆሮዎቸሽ አድምጪ፤ በዚች ምስጋና ላይም ሰላምን ጨምሮ(አፍሰሺ)።

ወረብ:- ስብሐት ለኪ **ማርያም** በስብሐተ አብ

ፈኗዊ ስብሐት ለኪ፤ ስብሐት ለኪ **ማርያም**

በስብሐተ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

ዚቅ:- ስብሐት ለኪ በል፤ አመ ኧ ለኅዳር

➤ መዝሙር:- በ፫ ኪነ ጥበቡ መንክር በል

➤ ሰላም:- በ፱ ሐረገ ወይን በል(ገጽ 125)

ጥቅምት 8 (አመ ፳ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ሰላም ለኩልያቲክሙ በል፤ (ገጽ 103)

ዚቅ:- ሐረገ ወይን በል፤ አመ ፫ ለጥቅምት(ገጽ 125)

ማሕ. ጽጌ ፩:- በከመ ይቤ መጽሐፍ በል፤ አመ ፫ ለጥቅ.(ገጽ 125)

ዚቅ:- ሰንበቶሙ በል፤ አመ ፫ ለጥቅ.(ገጽ 126)

ማሕ. ጽጌ ፪:- በቢይ ውእቱ ተአምር ጸግሶትኪ

በድንጋሌ። ወፈርዮትኪ በንጽሕ ቀርባነ አምልኮ

መጥለሌ። ማዕጠንተ ሱራፊ ዘወርቅ ወጽዋዐ

ኪሩብ ዕንቁ ቢረሌ። አልቦ ጸሎት ወአልቦ

ጳ ለ መ ዘ ጸ ጎ የ ማኅ ፀ ኃ ኪ ፡፡ ሥ ሠ ፡፡ ሊድኪ በ ሥ ጋ

ትንባሌ። እንበሌኪ **ማርያም** ዘ የ**ዐርግ** ሉዓሌ።

ትርጉም፦ በድንገልና መውለድሽ(ማበብሽ) ታላቅ ተአምር ነው። የለመለመ የአምልኮ ቀርባንንም በንጽሕና ማፍራትሺ ድንቅ ነው፤ የሱራፊ የወርቅ ማጠኛ፤ የኪሩብም የዕንቀፉ ጽዋ **ማርያም** ሆይ! ያለ አንቺ (ምልጃ) የሚያርግ ጸሎትም ሆነ ልመና የለም።

ወረብ:- አልቦ ጸሎት ወአልቦ ትንባሌ እንበሌኪ

ማርያም፤ ማዕጠንተ ቡራፊ ዘወርቅ ወጽዋዐ

የመጡ በነጋ በሆኑ ባለፉት ምዕተ ዓመታት
ከሩብ ዕንቁ ቢረሌ ወጽዋል ከሩብ።

፩ 1 1 ተር . 1 1 ቢዛ . ማ ኒ፡
 ፡፡ ወ አ ሙ ኗሠ ረ ሰይክ አ ራ ዘከ አም ጌ ቴ ሴ ማ ኒ፡
 ፡፡፡ ሰጣ ፡ ሆኑ ሆኑ ሆኑ ፡ ሆኑ፡

ዚቅ፡- ከመዝ ይቀድም መራናታ፤ ወማዕጠንታኒ

ወ ር ይ ት ኗሠኢመ ሰ ሎ ወርሶ በ፡ ይ ሰ እን፡ወይ ቤ ላ ወ ነ
 ለ፡፡፡ ድድ ህብ ነድ ፡ ፡ ኬ ፡

ዘ ወርቅ ወውስቴታ መሶበ ወርቅ ዘመና በትረ

ኢ ምን ኃሠ ከመ፡ ኪ ሩ ቤል ኢርብ ዓ ኗሠ ዓ መተ በገዳ ም ኗሠ ስ፡
ኢርብ ላዕሌሃ ኀደረ ቃለ አብ፣ ዛ

ብአ ኮ ነ ጊሠ ውበተ አ ው ግ ረ ሥ ሂ ን ፡ በጊ ሥ ኖሞ ሷ ዘ ሠ ረ ቀ
 ። ጋ፣። ፆ ውኤ ር ። ፑ ፡ ቤ

አንቀጽ እንተ እግዚአብሔር፤ ጻድቃን ይበውኡ-

ሣ ህ ሎ ሐ ው ጽ ዋ ኃሠ ከመ ታ ቦ ት ከ መ ቀ
ጋ ር ፡ ቢ ሠ ጌ ሕ ሕ ሕ
ውስቴታ፤ መላእክት ይኬልልዋ፤ ላዕሌሃ ኀደረ

ትርጉም:- እርሷ ከሴቶች ትበልጣለች፤ ለሰማዕት እናታቸው፤ ለመላእክት እናታቸው፤ ለነገሥታት መድኃኒታቸው፤ ለካህናት ገጹሕ አክሊላቸው፤ ለከዋክብት ደግሞ ብርሃናቸው ናት።

ዘት ከል ሷ አስተር አየ ወር እንዘ ይት ቁጸል በርሱ
ሰቆ ድን:- ብክዩ ሕዙናን ኅልየክሙ ስደታ።
ቧሠ አድኅኅ ነ። ሥላሴ እግዝእ ብሔር በአትሮንሱ
ወላሕዉ ፍሡሐን ተዘኪረክሙ ብዝኅ ሠናይታ።
ሶበኒ፡ የሐው።ር በእግሩ ለባሲተቷ ዐቢይ
ማርያም ተዐይል ከመዖፍ ውስተ አድባረ ግብጽ
ሣህሎ ይሰቅየኒ። ለእጽባሕ ሕፃናት ጸዋ
ባሕቲታ። ተአወዩ በኅጢአታ ሀገረ አቡሃ
ዘአልቦ ወበቀራቷን ተተክለ መድኃኒት መስቀል
ኤፍራታ። ወደመሕፃናት ይውሕዝ በከፎ ፍኖታ።

ትርጉም:- ያዘናችሁ ሆይ! ስደቷን አስባችሁ አልቅሱ፤ የተደሰታችሁም የመልካምነቷን ብዛት አስባችሁ አልቅሱ፤ **ማርያም** በግብጽ ተራሮች(አንባዎች) ውስጥ ብቻዋን እንደ ወፍ ትዞራለች። የአባቷ ሀገር ኤፍራታን በማጣቷ ትጨነቃለች፤ የሕፃናትም ደም በመንገዷ ሁሉ ይፈሳል።

ሥረዩ፡፡ ሥረዩ፡፡ ፪፻፱ ሕፃን ከጸጸ አስካ፡
ወረብ:- ብክዩ ሕዙናን ኅልየክሙ ስደታ
፱፻፱ ባሬኅይል ምስለገብር ኤል። ገብኪ፡፡ ይትፊ ሥሐ፡፡ ርኮ
ለማርያም፤ **ማርያም** ተዐይል ከመዖፍ ባሕቲታ
ዓይኔ፡ ሃ፡ ሰብ፡ ሰብ፡
ውስተ አድባረ ግብጽ ተዐይል።
አዘ፡ ከሪእሳም ድንግል ወርወአዘዘ

ዚቅ:- አመ **አጉየይኪ** እምሰይፍ ዕጓለኪ

ትርጉም፦ ማርያም ሆይ! እንደ ቀለበት በልብሽ ውስጥ አኑሪኝ፤ እንደ መሊያ ማዕተብም ከፍ ባለችው ክንድሽ ያዢኝ፤ **ንግሥት** ሆይ! ስለ ጉሰቀላናዬ ግን አትናቂኝ፤ ሰማዕታትን በአበባው ሕይወት ላስጌጣቸው ለፍቅርሽ ሞት ንብረቴን ሰጥቻለሁና።

ወረብ:- አንብርኚ ማርያም ውስተ ልብኪ ከመ

መን ከ ፌዴራል ጋር ውይይት ሲያደርግ ለሀገሪቱ ጥቅም ላይ የሚውል ማድረግ ይቻላል።

፴፯ በ ዘ፴ ይ. ጌ ይሰ ወይን በ፬ ፡አገተ ና ፈ ቅ ራ፡፡ ን ዓ
በመዝራዕትኪ ልዕልት፤ በእንተ ርስሐትየሰ

ሐመ፡ ልማ ለ ወርቅ ሐመ፡ ልማ ለ ወርቅ አንፈር፡ ሽ፡ ቀጸ ላ
ኢትመንንኒ ኢትመንንኒ ንግሥት በእንተ

መን ግሥ ቱ
ርሰሐትየ።

ዚቅ፡- አስርገዎሙ፤ ለሰማዕት በሰማያት፤ ኣ፡

ከ ሰ ሲ እ ም ግ ብ ጽ ሷ ጸ ዋ ዕ ከ ዎ ሲ ሠ ሰ ማዕኩ
 ወንጌለ መንግሥት አወፈዮሙ፤ አ፡ ሰንበተ

ጸ ሎ ተ ከ ቧሠውበ ሥ ራ ሱ ለ፡ ሎ ሙ ወር ወ ዘ ዘ ዘ
፡ ፡ ተከ ፡ ገባ ፡ ዘባ ፡ ነፍ

ክርስቲያን ለዕረፍት ሠርዐ ሎሙ፤ አ፡ ከመ ወርቅ

በእሳት ፈተኖሙ፤ አ፡ ወከመ ጽንሐሐ

መሥዋዕት ተወክፎሙ፤ አሰርገዎሙ ለሰማዕት

ለሚካኤል

በሰማያት።

ትርጉም፦ ሰማዕታትን በሰማያት አስገባቸው፤ የመንግሥትን ወንጌልም ሰጣቸው፤ የክርስቲያኖችን ሰንበት ለዕረፍት ሠራላቸው፤ እንደ ወርቅ በእሳት ፈተናቸው፤ እንደ መሥዋዕት ጽናም ተቀበላቸው፤ ሰማዕታትን በሰማያት አስገባቸው።

ዓ.ዲ፡ በከመ ከዋክብት ያሰረግው ዎ ለሰማይ

በሥኖሙ፤ ከማሁ ሰማዕትኒ ያሰርግው ዋ ለቤተ

ክርስቲያን በገድሎሙ።

ወቦ ዘይቤ፦ ጽጌ ረዳሁ ለእስጢፋኖስ እምሥነ ጽጌያት ዘትጸድሊ። ተአምረ ፈውስ አንቲ **ማርያም** እብነ ናብሊስ ተጸንጸሊ። ወእለ ምስሌሁ ሰማዕታት ማኅበራነ ፊቅጦር ወአቦሊ። ለጽንጻሌ ፍቅርኪ እሙ በሰሚዐ ቃሉ መጥለሊ። ኢያእመርዎ ለሕማም ቀታሊ።

ዚቅ፦ ሃሌ ሉያ ለአብ ዘአንጾኪያ ውሉደ

መንግሥት፤ ሃሌ ሉያ ለወልድ ወዘኢየሩሳሌም

ዕንቁ ትርሲት፤ ሃሌ ሉያ **ወለመንፈስ ቅዱስ፤**

ፊቅጦር (ዮስጦስ) ወአቦሊ ወታውክልያ ቅድስት፤

(ወእስጢፋኖስ ሰማዕት) ረከብኩ ክብሮሙ

በመጽሐፍ ጽሕፍት።

ሰቆ ድን፡- ኢየሱስ ስዱስ ተስፋሆሙ ለስዱዳን።

ኢየሱስ ግፉፅ ምስካየ ግፉዓን። እግዚአብሔር

ማኅደር ዘአልበ ከመ ነዳያን። ኢየሱስ ነግድ

ወፈላሲ እንዘ ውእቱ ሕፃን። ወልደ አብ ፍቁር

በግሥት ምድን ግል ወ በቀራቷ ን ዮ ተተክለ መድኃኒ መስቀል በገብ ሰብእ ምኑን። መሐልየ ብካይ ኮነኒ ዘእሙ ሐዘን።

ትርጉም፡- የተሰደደው ኢየሱስ ለተሰደዱት ተስፋቸው ነው፤ የተገፋው ኢየሱስ ለተገፉት መጠጊያቸው ነው፤ እግዚአብሔር እንደ ምስኪኖች ማደሬያ የሌለው ሆነ፤ ኢየሱስ ሕፃን ሳለ እንግዳና ስደተኛ ነበር፤ በሰው ዘንድ የተናቀው ተወዳጁ የአብ ልጅ የእናቱ ሐዘን፤ የለቅሶ ምስጋና ሆነኝ።

ወረብ፡- ኢየሱስ ስዱድ ተስፋሆሙ ለስዱዳን፤

መሐልየ ብካይ ኮነኒ ኮነኒ ዘእሙ ሐዘን።

ዚቅ፡- አንቲ ውእቱ ምርጉዞሙ ለጻድቃን፤

ተስፋሆሙ ለስዱዳን፤ መርሶሙ ለእለ ይትሀወኩ፤

በዛ ወ ዜ ና፡ዌ ጥ በ ብ ኃሠ ሐ ዳ ስ ዩ ታን ሶ ሱ

ብርሃን ፍጹማን ወልደ አምላክ ሕያው።

ተርጉም:- የሕይወት አምላክ ልጅ ሆይ! አንተ ለጻድቃን ምርኩዛቸው፣ ለሰደተኞች ተስፋቸው፣ ለታወኩት ወደባቸው (መሻገሪያቸው)፣ ለበቁት ደግሞ ብርሃናቸው ነህ።

ግዲ፡ ሰርጎሙ ለሐዋርያት፤ ንዋየ ነዳያን ወምስካየ
ግፉዓን፤ ሠርከ ነአኩተከ መሐሪ ንጉሥ ዘኢይትኔይይ ተግባር

- መዝሙር፡- በ፫ ኪነ ጥበቡ መንከር በል
- ሰላም፡- በ፱ ሐረግ ወይን በል(ገጽ 125)

ጥቅምት 10 (አመ ፲ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ፡- ሰላም ለኸልያቲክሙ በል፤ (ገጽ 103)

[illegible]

ፊቅ:- ዝኪ ዘተዘርዐ ቃለ ጽድቕ በትውክልተ

ሰ ማ ይ ቢሠ ህ የን ተ ደ ሙ:: ሃ ሌ ል ዑ ለ ሙን በ ር
፡ ር ፡ ሲ ፡ ህ ፡ ጎ ፡ ኒ

መስቀል፤ ወፍሬሁኒ ኮነ መንፈስ ሕይወት፤

ወር ይ ኩ ነ ኒ ለ ሚ ካ ኤ ል በ ተ አ ም ኖ ጋ፡ ወ ት፡ረ፡። ሠ ናይት
 ሎ ር ሐ ጋ ሥ ፡፡ ጋ ጊ ይ

ተስፋሆሙ ለእለ ድኅኑ፤ ወበጽጌሁ አርአየ ገሃደ፤

ለ ቢሶ አስካለ በ ረከት ኒስ ጊዎር ሑ ቀ መ ዓ ት ወ መ

እምሳሌ ልብሰተ መለኮት፤ ዕቅረ ማየ ልብን ጽጌ

[illegible]

ወይን፤ ተስፋሆሙ ለጸድቃን።

ሃ ለቀ ሠ ና ይ ስ ስ ጸ ፡ ር ከ ኩ ሎ ሙ
ገብርኤል ወሚካኤል ከማኪ ርኅሩኅ።

ዚቅ:- ንዲ ርግብዩ ሰላማዊት በል አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 105)

ዓዲ:- ወይቤላ ንዲ ንሐር፤ ኅበ ደብረ ከርቤ

ውስተ አውግረ ስኒን፤ እኅትዩ መርዓት ርግብዩ ሠናይት።

ማሕ. ጽጌ ፬:- ክበበ ጌራ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክበበ ጌራ ወርቅ ጽሩይ ዘየኅቱ እምዕንቄ

ባሕርይ፤ አክሊለ አክሊለ ጽጌ ማርያም ቀጸላ

መንግሥቱ ለጊዮርጊስ።

ዚቅ:- ነያ ሠናይት በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 106)

ዓዲ:- በብዙኅ መናሥግት አጽንዐቶ፤ ለጸልቦ

አቅፈላት በወርቅ ወበዕንቀኅ ክቡር፤ መስቀል

ብሂል ዕፀ ሕይወት ብሂል፤ መስቀል ዘአስተአፀቡ ያቀልል።

ትርጉም:- መስቀሉን በብዙ ቁልፎች አጸናችው(ቤተ ክርስቲያን)፤ በወርቅና በከበረ ዕንቀም ለበጠችው፤ መስቀል ማለት የሕይወት ተክል(እንጨት) ማለት ነው፤ መስቀል የተቸገሩትን ይረዳል።

ሰቆ. ድን:- ብክዩ ሕዙናን በል፤ አመ ፳ ለዝ(ገጽ 149)

ወረብ:- ብክዩ ኅዙናን በል(ገጽ 149)

ዚቅ:- አመ ጐየይኪ በል፤ አመ ፳ ለዝ(ገጽ 148)

ዓ.ዲ.: ኀበ አዕረፍኪ እግዝእትየ **ማርያም** ታሕተ ጽላሎተ ዕፅ
እምጻማ። ፈያት ክልኤቱ ሶበ በጽሑኪ በግርማ።
እምትሕዝብተ ሞቱ ማሕየዊ ለወልድኪ ንጉሠ ራማ። እፎኑመ
አዕይንትኪ ማያተ አንበዕ አዝነማ። አዕይንትየ ለገብርኪ
ክልኤሆን ይጽለማ።

ዚቅ:- ኀግቤ ርስሐትየ ይኩን አንበዕኪ
ዘአንፀፍፀፈ ዲበ ምድር፤ አመ ወልድኪ ይዳዕር፤
በመልዕልተ መስቀል ጊዜ ቀትር፤ እንዘ ያመሐፀን
ኪያኪ እሞ ኀበ ረድኡ ዘያፈቅር።

መልክአ ወዳሴ:- አንቲ ውእቱ ማዕጠንት በል

ዚቅ:- **ማርያም** መስቀሎ ለበዓል ኀበ ትወዲ፤ ዩ
መስቀል ጸገየ ዘጋዲ፤ ዩ መስቀል ጸገየ ዘጋዲ።

➤ **መዝሙር:-** በ፫ ወመኑ መሐሪ በል

➤ **ሰላም:-** በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል (ገጽ 92)

ጥቅምት II (አመ ፲ወ፩ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ሰላም ለኩልያቲክሙ በል፤ (ገጽ 103)

ዚቅ:- ሐረገ ወይን በል፤ አመ ፫ ለዝ (ገጽ 125)

ማሕ. ጽጌ ፩:- ትመስል እምኪ በል፤ አመ ፲ ለዝ (ገጽ 157)

ወረብ:- ትመስል እምኪ በል (ገጽ 157)

ዚቅ:- እምኩሉ ዕለት በል፤ አመ ፲ ለዝ (ገጽ 158)

ማሕ. ጽጌ ፪:- ከመ ታቦት ስርጉት በል፤ አመ ፫ ለዝ (ገጽ 127)

ወረብ:- እምዘ ጸገዩኪ ላጳጦሰ በል (ገጽ 127)

ዓዲ፡ አመ ወፅአት በፍርሃት እምሀገር ዳዊት
 ዘይሁዳ፤ በብሥራተ መልአክ እንግዳ ኢረከበት
 ማየ በፍኖት ዘታሰትዮ ለወልዳ።

- መዝሙር፡- በ፫ ወመኑ መሐሪ በል
- ሰላም፡- በ፫ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል(ገጽ 92)

ጥቅምት 12 (አመ ፲ወ፪ ለጥቅምት)

መልአክ ሥላሴ፡- ሰላም ለአብ ገባሬ ኩሉ ዓለም።

ለወልድ ሰላም ወለመንፈስ ቅዱስ ሰላም።

ለማርያም ሰላም ወለመላእክት ሰላም። ሰላም

ለነቢያት ወለሐዋርያት ሰላም። ለሰማዕታት

ሰላም ወለጻድቃን ሰላም።

ትርጉም፡- ሁሉን ለፈጠረ ለአብ ሰላምታ ይገባል፤ ለወልድም፤
 ለመንፈስ ቅዱስም ሰላምታ ይገባል፤ ለማርያምና ለመላእክት ሰላምታ
 ይገባል፤ ለነቢያትና ለሐዋርያት፤ ለሰማዕታትና ለጻድቃንም ሰላምታ
 ይገባል።

ዚቅ፡- ዛሬ ይእቲ እኅተ ትጉሃን መላእክት፤ ወለቲ

ንዳ ሲገ ወ ሐ ዘ ን ል ረ ሰ ሲሠ ሸ ሰ ኪ ጥዑ ም ኗሠ ተ ው ሰ ኑ
 ለጌራን ነቢያት፤ እሞሙ ለሐዋርያት፤ ሞገሶሙ
 በ ዓ ይ ኑ ፡ በ አ ፉ ኪ
 ር

ለዳድቃን ወሰማዕት።

ትርጉም፦ የትጉሃን መላእክት እኅት፣ የደጋጎች ነቢያት ልጅ፣
 የሐዋርያት እናት፣ የዳድቃንና የሰማዕት ሞገስ ይህቺ ናት።

ዓዲ፡ ሃጌ ሉያ ለአብ ንሴብሕ፤ አሠረ እግዚአ
 በጽድቅ ደገነ፤ ሃጌ ሉያ ለወልድ ወለመንፈስ
 ቅዱስ፤ ወዐጸዱኒ ጸገየ ሥነ፤ ማቴዎስ
 በሃይማኖቱ ተአጽፈ ሰንዱነ፤ ድርገተ(ድርገቱ)
 ምስለ መላእክት ኮነ።

ጌሠ እስ መጋ ጎ ያጋ ል አን ተ ሲሠ ዘኢ ይጤየቅ ታ ማዕ ዛ
ማሕ. ጽ፩፡- ከመ ፍሕሶ ቀይሕ ከናፍርኪ ጽጌ።
 እግሠ ጊዜፍ ታ ና ሠርከ። ዘ ነፍ ሐ በ ዓይ ኑ ሣ ህ ሎ
 ስውጦ ሥርናይ ከርሥኪ ወሕጹር በጽጌ።
 ሞ ገ ሰ ል ታጋ ደ ት ኪጋ አ ባ በ የ ማ ነ ታ።
 ትእምርተ ሕይወትየ ድንግል ወዘጉንደ
 ወ ል ድ ኪ ታ ፌ ማ አክ ሊ ለሰ ታ ም ከ ወር ለ ወር ጎ ሳ ባጥ
 መንግሥት ጽጌ። በማሕሌተ ጽጌ እዌድሰኪ
 በ ሠርቁ አህ ጉረ ፀ ር ወረ ሰ አ ያ ሱ
 ለጽጌ። ተቀጺልየ ዘንጽሕኪ ጽጌ።

ተርጉም:- ከንፈሮችሽ እንደ ቀይ አበባ ናቸው፤ ማሕፀንሽ(ሆድሽ) ሥንዴ የተጨመረበትና በአበባ የተከበበ ነው፤ የሕይወቴ ምልክት የሆነሽ፤ የመንግሥት አበባ ግንድ **ድንግል** ሆይ! የንጽሕናሽን አበባ ተቀዳጅቼ ለጽጌ በጽጌ ማሕላት አመሰግንሃለሁ።

እ ን ተይ ስ ዕ ሞ ሂ መድኅን ን ቢሠ አስ ተ ዳ ሎ ከ

ዚቅ:- ሰንበተ ከርሰቲያን እምርት እንተ አቡነ

[illegible]

ዳዊት፤ ቡርከት እንተ ትመጽ መንግሥት።

ትርጉም:- የክርስቲያን ሰንበት ናት፤ የምትመጣው የአባታችን የዳዊት መንግሥትም የተባረከች ናት።

ማሕ. ጽን ፪:- ዴነወኒ በል፤ አመ ፬ ለዝ(ገጽ 132)

ወረብ:- ጽጌ ጽጌ በል(ገጽ 132)

ዚቅ:- ሠርጸ መንገዶች በል $\underline{\delta}$ ለዝ(ገጽ)

ማሕ. ጽጌ ፫፡- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ጽወፌ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ:- እንዘ ተሐቅፊዮ ለሕፃንኪ በል(ገጽ 158)

ዚቅ:- ንዚ ርግብዩ እንተ ሐዋርያት በል፤ አመ ፴ሁ ለመስ.(ገጽ)

ግ.ዲ.፡ ንዚ ኅብዩ ኣ ድንግል፤ ምስለ ዳዊት ኣቡኪ

መዘምር ዘሐለየኪ እንዘ ይብል፤ ከንፈር ርግብ በብሩር።

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ሰዊተ ሥርናዩ በል፤ኣመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 115)

ወረብ:- ማርያም ለጴጥሮስ በል(ገጽ 116)

ዚቅ:- አ መድኃኒት ለነገሥት በል፤ አመ ፀሁ ለመስ.(ገጽ 116)

ማሕ. ጽጌ ፩፡- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳ወ፳ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክበብ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 159)

ዚቅ:- መስንቆሁ ለዳዊት በል፤ አመ ፳ሁ ለዝ(ገጽ 190)

[illegible]

ሰቆ ድን፡- ገዕዮ የሴፍ ብሔረ ግብጽ ተንሢኦ

እምንዋሙ። መልአከ እግዚአብሔር ሌሊተ

በከመ ነገር በሕልሙ። ነሢአ ሕፃነ ዘምስለ

ማርያም እሙ። ይእቲ ትበኪ ወትቤ ቀቲሎቲየ

ይቅድሙ። እምእርአይ ለወልድየ ዘይትከወው ደሙ።

ትርጉም፡- የሴፍ ከእንቅልፉ ተንሥቶ ወደ ግብጽ ሀገር ሸሸ፤ የእግዚአብሔር መልአክ በሕልሙ እንደነገረው ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር ይዞ ሸሸ፤ እርሷም “የልጄ ደም ሲፈስ ከማይ እኔን መግደልን ያስቀድሙ” እያለች ታለቅሳለች።

ወረብ፡- የሴፍ ጐየ ዘምስለ እሙ ማርያም ነሢአ

ሕፃነ፤ መልአከ እግዚአብሔር በከመ ነገር

በሕልሙ ሌሊተ።

ዚቅ፡- ወነቂሖ የሴፍ እምንዋሙ ገብረ በከመ

አዘዞ መልአከ እግዚአብሔር፤ ነሥአ ሕፃነ

ወእሞ ወሐረ ብሔረ ግብጽ።

ትርጉም:- የሱፍ ከእንቅልፉ በነቃ ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ እንዳዘዘው አደረገ፤ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ ግብጽ ሄደ።

- መዝሙር:- በ፫ ወመኑ መሓሪ በል
- ሰላም:- በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል(ገጽ 92)

ጥቅምት 13 (አመ ፲ወ፫ ለጥቅምት)

መልአክ ሥላሴ:- ሰላም ለከልዖቲክሙ በል፤ (ገጽ 103)

ዚቅ:- ሐረገ ወይን በል፤ አመ ፫ ለጥቅምት(ገጽ 125)

በዛ ሲሠ ሕ ብ ረ ሐ መ ል ሚጋጋ ል ቀ ይ ይ ሷ አስ ተርአ የ
ማሕ. ጽጌ ፩:- ምሥጢረ መንግሥት ሠናይ ለኅቢዕ

ወ ት ስ ዕ ሚዮ እምሠ ሸ ፩ ጋ በ አ ካ ል ማ ር ያ ም
ወግብረ ጽጌኪ በክብር ለከሢት። **ሩፋኤል**

ሙ ፩ መረ ጋጋ ል ባ ሲተ ታ ዐ ቢይ ጋ፡በ አ ፉ ኪ እምሠ እም ኔ ከሙ።
መልአክ በከመ ይቤሎ ለጦቢት። ተአምረኪ

ሥ ላ ሴ ዕጢ አ መሐ ወ ጸ ለ ሣዘ ል ጋጋ ሰ ማ፡ኒበ ም፡። ድ ር
ማርያም ለዘየኅብእ ስሑት። ትኅብአ ምድር

ተ ወከፎ ዘ መ ዐ ዛ ሁ፡። ሕይ ወ ት በ ዲ በ ሥ ጋ የ
ሕያዎ እስመ አኅዞ ቅንአት። በከመ ኅብአቶ

፩ ፩ ፩
ኢ ትን በ ር ነ ጌ ሣ
ለዳታን ትካት።

ትርጉም:- መልአኩ **ሩፋኤል** ጦቢትን እንዳለው፣ የመልካም መንግሥት ምስጢርን መሸሸግ፣ የአባባሽን(የልጅሽን) ሥራም በክብር መግለጽ የተገባ ነው፤ **ማርያም** ሆይ! ተአምርሽን የሚሸሸገውን ስሑት ምድር ጥንት ዳታንን እንደዋጠችው ከነሕይወቱ ትዋጠው፤ ቅናት ይዞታልና።

ጋ ወ ኩ ሉ እምድንግል አስተ፡፡ ር አ የ ዘምስ ሌ ኪ
ወረብ:- ምሥጢረ መንግሥት ሠናይ ለኅቢእ

ግብረ ወግብረ ጽጌኪ ለከሢት፤ በከመ ይቤሎ

ፋፋኤል መልአክ ለጦቢት ይቤሎ መልአክ።

ዚቅ፡- ንዒ ኅቤዩ ኦ ድንግል፤ ምስለ ዑራኤል

ወሩፋኤል ሠናያነ ራእይ፤ እለ ዜነዉ ምሥጢራተ ዘሰማይ።

ትርጉም፡- ድንግል ሆይ! ዐይነ መልክ መልካሞች ከሆኑና የሰማይ ምስጢራትን ከሚናገሩ ከዑራኤልና ከፋፋኤል ጋራ ወደኔ ነዩ።

ዓዲ፡ በምድረ ጽዮን ኢይኩን ሀከክ፤ ወበገራሕታ

ኢይብቀል ሦከ፤ ጸሊ ኅበ አምላክ ራጉኤል

መልአክ፤ ዐውደ ዓመት ከመ ይትባረክ።

ማሕ. ጽጌ ፪፡- ትመስል እምኪ በል፤ አመ ፲ ለዝ(ገጽ 157)

ወረብ፡- ትመስል እምኪ በል(157)

ዚቅ፡- እምኩሉ ዕለት በል (ገጽ 157)

ማሕ. ጽጌ ፫፡- እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ ወ፳ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ፡- እንዝ ተሐቅፊዮ በል(158)

ዚቅ፡- ንዒ ርግብዩ ሰላማዊት በል፤ አመ ፱ ለዝ(ገጽ 150)

ዓዲ፡- ሃሌ ሃሌ ሉዖ ሰሎሞን ይቤላ በል አመ ፯ ለዝ

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ከበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳ ወ፳ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ፡- ከበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 159)

ዚቅ፡- ይእቲ ተዐቢ በል፤ አመ ፰ ለዝ(ገጽ 148)

ሰቆ. ድን፡- ጐዮ ዮሴፍ በል፤ አመ ፲ ወ፪ ለዝ(ገጽ 165)

ወረብ፡- ዮሴፍ ጐዮ በል(ገጽ 166)

ዚቅ:- ወነቂሖ በል፤ አመ ፲ወ፪ ለዝ(ገጽ 166)

መልክአ ውዳሴ:- ለኪ ይደሉ በል

ዚቅ:- ለኪ ይደሉ ክብር ወስብሐት ወስግደት፤

እምነበ ሰብእ ወመላእክት።

➤ መዝሙር:- በ፫ ወመኑ መሐሪ በል

➤ ሰላም:- በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል(ገጽ 92)

ጥቅምት 14 (አመ ፲ወ፬ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ለገባሬ ኩሉ በል(ገጽ 163)

ዚቅ:- ሃሌ ሉያ ሃሌ ሉያ ሃሌ ሉያ፤ ንፌኑ ስብሐተ፤

እምነበ ሰብእ ወመላእክት።

ለዘአክበረ ነቢያተ፤ ን፡ ወለዘኅረየ ሐዋርያተ፤ ን፡

ወለዘአፍቀረ ካህናተ፤ ን፡ ወለዘአጥብዐ

ሰማዕታተ፤ ን፡ ወለዘአጽንዐ መነኮሳተ፤ ን፡ እለ

ዓሉ አድባራተ፤ ን፡ ንበሎ ኩልነ፤ አቢተነ አንተ።

ትርጉም:- (ቅድመ ዓለም የነበረ፣ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር) ነቢያትን ላከበረ ምስጋና እናቀርባለን፤ ሐዋርያትን ለመረጠ፣ ካህናትን ለወደደ፣ ሰማዕታትን ላጠነከረ፣ ገዳማትን የዞሩ መነኮሳትን ላጸና ምስጋና እናቀርባለን። ሁላችንም “አንተ አሳድረን” እንበለው።

ማሕ. ጽጌ ፩:- በከመ ይቤ መጽሐፍ በል፤ አመ ፫ ለዝ(ገጽ 125)

ወረብ:- በከመ ይቤ መጽሐፍ በል(ገጽ 126)

ዚቅ:- ሰንበቶሙ በል አመ ፫ ለዝ(ገጽ 126)

ማሕ. ጽጌ ፪:- እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመሰ.(ገጽ 93)

ወረብ:- እንዝ ተሐቅፊዮ በል(ገጽ 158)

ዚቅ:- ዕፀ ጳጦስ ይእቲ በል አመ ፲ወ፩ ለዝ(ገጽ)

ማሕ. ጽጌ ፫:- ከበበ ጌራ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመሰ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ከበበ ጌራ በል(ገጽ 159)

ዚቅ:- ሰክሊ ለነ በል አመ ፫ ለዝ(ገጽ 137)

ከ በ በ ቅ ፊ ዮ ሷ እስ ተርእ ዮ ፅጢ አ መ ሐ ወ ጸ

ማሕ. ጽጌ ፬:- ለተአምርኪ ማርያም ኃጥእ ውእቱ

ጸወል ቡ ና እ ም ነ ከ ታልበ ኔ። ምሕረ ት ፅጢ አ መ
ዘአስተቶ። ከመ ስብሐቲሁ ኢይርአይ እስመ

ሐ ወ ጸ ሣ ህ ሎ አግሠ ዚ ታ። ከልበኔ። ወቅስፍ ፅጢ ሰ አ ሲ ለ ነ

ጽጌኪ አዕተቶ። ለተአምርኪሷ እንዝ ይነግር

ሣ ህ ሎ ዛቲ። ዘ ፈ ጠረ ለ ቤ ዛ ዓ ለ መ ቢሠ እን ዘ። ት ሠ ርር

ረድኤቶ። ቦ ዘፈለሰ ኅዲጎ ብእሲቶ። ወቦ ገዳመ

መ። ሰ መ። ፩ 1 ረ ረ ለ

ዘተግሕሠ መኒኖ መንግሥቶ።

ትርጉም:- ተአምርሽን ያቃለለ እርሱ ኅጢአተኛ ነው፤ ምስጋናውን(ክብሩን) እንዳያይ አበባሽ(ልጅሽ) አስወግዶታልና፤ ነገር ግን የተአምርሽን ረድኤት እየተናገረ ሚስቱን ትቶ የተሰደደ አለ፤ መንግሥቱን ንቆ ራቅ ብሎ ወደ ገዳም የሄደም አለ።

ዓይ 1 ። ሆ። ም ይትፌሥ ሐ አንጺ ሐ ሥ ጋ ሃ ኢየሁሎ ጣ። ወለ ደ ቷ።

ወረብ:- ቦ ዘፈለሰ ኅዲጎ ብእሲቶ ኅዲጎ ብእሲቶ

ቀተ ሰ ዶ ኅ ዘ ኃኒ። ሰዓ። ት ርአ። ከ ም ፩። ቀ ዲ። ሰ።

ብእሲቶ ኅዲጎ፤ ወቦ ገዳመ ዘተግሕሠ መኒኖ

፩ . ምዘወ ኖ ሎ ትኩ ከ በ በ ጋ ብ ሂ ዓ አ ቡ ቀ ለምሲስ ፴፱ እም ኃ ን ግ ሠ .
ዕም ገባ

ዘቆላት ወከመ ሮማን ዘውስተ ገዢት፤ ለዘአክበሮ

ጋ፡ና ብ ዕ ል ዕ፱ እም ኃ ንግሡ ጋ፡ በ አ ፉ ኪ ወ ለ ቱ ለ ታ ቅ ሥ ራ
ር ለሉ

ለቂርቆስ (ለዘቀደሳ ለሰንበት) ኪያሁ ፍርህዎ

እን ተ ሥቀረ ት ፴፱ ሰ አ ሊ ለ ነ ሣ ህ ሎ
ማን ር

ወሰብሐዎ፤ ወተማኅፀኑ ኀቤሁ።

ትርጉም፦ ቆላ ውስጥ እንደሚገኝ የሱፍ አበባ በገነት ውስጥም እንዳለ ሮማን፤ የቅዱሳን መዐዛ በዚህ ቦታ እነሆ መልካምና ያማረ ነው፤ **ቂርቆስን** ያከበረውን እርሱን ፍሩት፤ አመስግኑትም፤ ወደ እርሱም ተማፀኑ

ማሕ. ጽጌ ፩፦ ትመስል እምኪ በል፤ አመ ፲ ለዝ(ገጽ 157)

ወረብ፦ ትመስል እምኪ በል(157)

ዚቅ፦ እምኩሉ ዕለት በል አመ ፲ ለዝ(ገጽ 157)

ማሕ. ጽጌ ፪፦ እንዘ ተሐቅ በል፤ አመ ፳፱ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ፦ እንዘ ተሐቅፊዮ በል(ገጽ 158)

ጋ፡ና ጋ ለምሠ ሰ ከ በኩ ወልድ ኪ ጋ፡ በ አ ፉ ኪ ፡፡ ፀ ሐ ይ ለ ብ ሩ ህ
፡፡ ተ ፡፡ ቤ ጋ፡ ር ፡፡ ፀ ጋ ዙ

ዚቅ፦ ንዒ ርግብየ ወንዒ ሠናይትየ፤ ቃልኪ አዳም

ኗሠ ከመ ይ ቤ ዙ ል ዑ ለ መን በ ር ወ ለ ቱ ለ ታ ቅ ሥ ራ
፡፡ ቤ ለ ሠ ጋ፡ ኒ ጋ ለ ለሉ

ይጥዕመኒ እምአስካለ ወይን፤ አርአዮ ለመሴ

ኗሠ ስብ ሐት የ ዐ ው ዳ ኪ ነ ጥ በ ቡ ኗሠ ቀጸ ላ መን ግሥ ቱ
፡፡ መዳ ሰጣ ጋ፡ ፡፡ ህየ ገባ ዓለ

ግብራ ለደብተራ ወተናገሮ በዐምደ ደመና፤

መ፡ ፲፱፡ ጋ፡ ፲ ፲፱፡ ጋ፡ ፲ ጋ፡ ፲ ፲፱፡ ጋ፡ ፲
፡፡ በ ጎ ል ሰ ከ በኩ ጋ፡ በ አ ፉ ኪ ኗሠ ከመ ይ ቤ ዙ
፡፡ ፡፡ ተ ጋ፡ ር ሠ ፡፡ ቤ

እሞሙ ይእቲ ለሰማዕት፤ ወእኅቶሙ

በማ . . . ስ . ስ
ኃሠ ውስተ ምድር ርነ

ሰው
፩
ለመላእክት፤ አርአዮ ለ፡ ግ፡ ለደ።

ትርጉም፦ ርግቤ ሆይ! ነዬ፤ መልካሜ ሆይ! ነዬ፤ መልካሙ ቃልሽ ከወይን ዘለላ ይልቅ ይጥመኛል፤ የድንኳኒቱን ሥራ ለሙሴ አሳየው፤ በደመና ዐምድም ተናገረው፤ እርሷ ለሰማዕት እናታቸው፤ ለመላእክትም እሳታቸው ነች። የድንኳኒቱን ሥራ ለሙሴ አሳየው።

ማሕ. ጽጌ ፫፡- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ጁወጂ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ፡- ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 159)

ዚቅ፡- አመጥዶይኪ በል፤ አመ ፳ ለዝ(ገጽ 149)

ቤዛ . . . ስ . ስ
ቤሠ እንዘ፪ ተ ሐ ቅ ፊ ዮ ሷ አስ ረ እ ዮ ሀ ዘ ጥ ቀ።

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም ይገብር

ይ . ል ሂ እምሠ ጊ ዜ ፍ ታ ና ሠ።Ch ዘ ነፍሐ ፅ።እ ስ ሐ ሠ ወ ጸ
መንክረ። እንዘ ጸዕረ ሞት ያረከበ ወያስተጥዕም

ለ ሣህል እ ም ነከ ታ በ ኔ።ወቀሰጥ ለ ባ ሲተ ታ ዐ ቢ ይ
መሪረ። በመዐዛ ጽጌኪሷ ለዘበዐውደ ስምዕ

ትአዛ ዝ እ ከ ሲ ለ ስ ታ ም ከ በማ በማ ር ይም ድን ግ ል ። ወ ለ ኪ ኒ
ሰክረ። ውግረተ አእባን ይመስሎ ሐሠረ እሳትኒ

፩ ስ
መድኃ ኒ ት መስ ቀ ል

ማየ ባሕር ቆሪረ።

ትርጉም፦ ማርያም ሆይ! የፍቅርሽ ተአምር፤ የሞት ጣርን እያስረሳ፤ መራራንም እያጣፈጠ ተአምርን ይሠራል፤ በምስክር አደባባይ በአበባሽ መዐዛ ለሰከረ ሰው በድንጋዮች መወገር እንደ ገለባ ይመስለዋል(እንገለባ ይቀለዋል)፤ እሳቱም ቀዝቃዛ የባሕር ውሃ ይመስለዋል።

፩ ስ
ፀም ፡ ሰ። ስ።ዓይ ፀም ፡ ሰ። ስ። ፳፭ ፡ን ዜ ኑ።።

ወረብ፡- ውግረተ አእባን ውግረተ አእባን ሐሠረ

። ጽጌ። ወ ፀ ሐ ዮ ዓ ለ ከ በ። በ። ስ።ም ተ
ይመስሎ ይመስሎ ሐሠረ፤ ለዘበዐውደ ስምዕ

ዚቅ:- ሐረግ ወይን በል፤ አመ ፫ ለጥቅምት(ገጽ 125)

ግዲ፡ ስብሐት ለአብ ለአጋዜ ክፍሉ ዓለም፤ ስብሐት ለወልድ ለዘኣክበራ ለማርያም፤ ስብሐት

ለመንፈስ ቅዱስ፤ ለዘአሰርገዋ ለምድር በጽጌያት፡

ጢዛ ሲሠ ማእ ረ ረ ትን ቢት ሷ ማ ር ያ ም በ ል ማደ

ማሕ. ጽጌ ፩:- ቀስተ ደመና ማርያም ትእምርተ

ታ ምሐርት ወ ሃህል አ መ ቤተ ታ መቅ ደ ስ ቦ አ ኪ ለ ባ ሲተ ታ
 ኪዳነ ለኖኅ። **ዘእግዚአብሔር** ሄመኪ ለተዝካረ

ዐ ቢ ይ ት እ ዛ ዝ እ ም ነክ ረብ ኢሩ ወ ቀ ስ ጥ
ምሕረት ወፍትሕ። ህየንተ ቀሰፋ ለምድር

[illegible]

ኩ ሉ፡፡ ዓ ሰ ም አሰ ከ ቤ ተ፡፡ ል ሐ.ም ፡፡ እምነ ሲ ላ

ኩሉ አቅማሕ። ከመ በከዋክብት አሰርገዎ

፩ ሐ ራ ሁ ሐ ፆ ደ
ለሰማይ ስፋት።

ትርጉም፦ እግዚአብሔር ለምሕረትና ለፍትሕ መታሰቢያነት የሾመሽ፤ የኖሃ የቃል ኪዳን ምልክት የሆነሽ ቀስተ ደመና ማርያም ሆይ! ምድርን ስለቀሰፋትና በውሃ ስላጠፋት፤ ሰፊውን ሰማይ በከዋክብት እንዳሰገጠው ሁሉ ስለ አንቺ ብሎ በሁሉም የፍሬ አበባ አሰጌጣት።

ዓይኑ ከ፡ ሙ ይ ቢ መጽሐ፡ ፍ ማ እ ከ ለ ፈ ጣ ራ፡

ወረብ፡ ቀስተ ደመና ማርያም ትእምርተ ኪዳነ

ወፍጡራን፡፡ ከ መ ነ ጐድ ዳደ ክረ ምት ሰባ፡ ትት ሐወክ
ለኖኅ ትእምርተ ኪዳኑ ለኖኅ በእንተኣኪ

ኃባ ር ኮ ወቤ፡ ህያ፡ ዮ ሐ ንስ፡ ሊቀ፡ መ ላ እ ከት

አሰርገዋ አሰርገዋ ለምድር በጽጌ አቅማሕ።

[illegible]

ዚቅ:- ንጉሥኪ ጽዮን፤ አሰርገዋ ለምድር

መረጃው ለሚካኤል ሲሆን ፤ ጥንቃቄው ለገሰ ዋዕላ ነው።

በጽጌያት፤ ወለሰማይኒ በከዋክብት፤ ውእቱ

[illegible]

ክብርሙ ለቅዱሳን።

ትርጉም፦ ጽዮን ሆይ! ንጉሥሽ ምድርን በአበቦች አስጌጣት፤ ሰማይንም በከዋከብት አስጌጠው። እርሱ ለቅዱሳን ክብራቸው ነው።

ማሕ. ጽጌ ፪፡- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳፬ኛ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል(ገጽ 158)

ዚቅ:- በሰላም ንዒ በል፤ አመ ፳ወ፳ ለመስ.(ገጽ 109)

ግዲ፡ ንዚ ኅቤየ እንቲኣየ፤ ሠናይት ርግብየ፤ መዐዛ

አፋሃ ከመ ኮል፤ ወኩሉ ነገራ በሰላም።

ማሕ. ጽጌ ፫:- ክበብ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ጸወ፤ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክብብ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 158)

ዚቅ:- በወርቅ ወበዕንቅ በል፤ አመ ፩ ለዝ(ገጽ 121)

[illegible]

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ይትባረክ ጽጌኪ ማርያም ለልብ

ፍቅረኪ ዘከፈሎ። ወኢያርሐቀ እምኔየ ለኪዳንኪ

ሣ ህ ሎ ሕ መ ቤተ ጋ መቆ ደ፡ሰስ ሰ እኪ እምቤ ተ መን ግሣት፡

ሣህሎ። ትእምርተ ኪዳንኪ ይሁብ ለዘማውያን

የሐንሰ፡ ወላዴ መጥቅሶ፡ በኮከል ጸሐይ እምዕንቄ ባሕርይ፤ አክሊለ ጸጌ ማርያም

፡፡ ወበመን ፈሰቅ ዱ፡ ለመሰብ ወርቅ
ቀጸለ መንግሥቱ ለጊዮርጊስ፡፡

ዚቅ፡- ይእቲ ተዐቢ በል፤ አመ ፳ ለዝ(ገጽ 148)

ማሕ. ጸጌ ፫፡- ተአምረ ፍቅርኪ በል፤ አመ ፲ወ፭ ለዝ(ገጽ 173)

ወረብ፡- ውግረተ አእባን በል(ገጽ 173)

ዚቅ፡- ሐሙርኅቡ በል፤ አመ ፲ወ፭ ለዝ(ገጽ 174)

ማሕ. ጸጌ ፬፡- ዘንተ ስብሐተ ወዘንተ ማሕሌተ፡፡

ዕጢ ጸልብ የእምእዴ የውሕ ዘእምህሶበ፡ እጹውዕ፡ ስመከ
(ዘኒ ስብሐተ ወዘኒ ማሕሌተ) ተአምርኪ ጸገየ

ከሂት የእፈእምህሶበ፡ እጹውዕ ስመከ ዕጢአመሐውጸ
ወፈረየሊተ፡፡ ከመእሰብሕ ዳግመእንዝእጸውር

ለሣህል ከከረቅታ፡ ጸዱሳን በከመይቤ በልማደ
ፀበርተ፡፡ ምስለእለኅፀቡ አልባሲሆሙ በደመ

ታምሕረት ወሣህል ከመይሰታቅ የእምህውሒዝ
በግዑድርገተ፡፡ ውስተባሕረማህውድንግል

፩ ለሠናይአርዝ
ከፍልኒ ቁመተ፡፡

ትርጉም፡- ይኼን ምስጋናና ይኼን ማሕሌት ተአምርሽ አብበ
አፈራልኝ፤ ድንግል ሆይ! በበጉ ደም ልብሶቻቸውን(ሰውነቶቻቸውን)
ካጠቡ ጋራ የዘንባባ ዝንጣፊ ተሸክሜ ዳግመኛ አመሰግንሽ ዘንድ
በብርጭቆ ባሕር ውስጥ መቆምን አድዬኝ፡፡

ወረብ፡- ምስለእለኅፀቡ አልባሲሆሙ

ጥቅምት 18 (አመ ፲ወ፳፰ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ለአፉክሙ በል፤ አጃወ፯ ለመስ.(ገጽ 91)

ሷ ከ መ፡ት ኩ ፡፡ ረ፡፡ መድኅ ኒ ቶ ሙ ጊሠ ውስተ ኑ ጎ ሰ ማ ይ
፳፮ ፡፡ ፲፱

ዚቅ:- መዐዛሆሙ ለቅዱሳን ከመ ጽጌ ደንጎላት፤

ወን ጌ ሊ መንግ ሥት አ ቡ ቀ ለም ሲስ ካ ህ ና ሲሠ ተ
፡፡ ገብ ፡፡ ዛብ

ወከመ ሮማን ዘውስተ ገኒት፤ ይትፌሥሑ

ሰ ማ ይ ሲሠ ውበሥ ራት አ ቡ ቀ ለም ሰ ሰ ወ ት ስ፡፡ ዕ
፡፡ ተከ ፡፡ ዛብ

ጻድቃን የውሃን ውሉደ ብርሃን፤ በትፍሥሕት

ሚ ዮ ለ ሚ ካ ኤ ል
፡፡ ር

ዔሉ ውስተ አድባር።

ትርጉም:- የቅዱሳን መዐዛቸው እንደ ሱፍ አበባ ነው፤ በገነት ውስጥ እንደሚገኝ ሮማንም ነው። የብርሃን ልጆች የሆኑ ደጋገች ጻድቃን ይደሰታሉ፤ ወደ አድባራትም በደስታ ዞሩ።

ማሕ. ጽጌ ፩:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ጃወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል(ገጽ 178)

ዚቅ:- ንዒ ርግብየ አግዓዚት በል፤ አመ ፯ ለዝ(ገጽ 139)

ማሕ. ጽጌ ፪:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ጃወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 178)

ዚቅ:- ሰአሊ ለነ በል፤ አመ ፭ ለዝ(ገጽ 137)

ቢዛ ሲሠአንዘ፤ ተ ሐ ቅ ፊ ሳ አስ ተ ርአ የ መዘሙ ረ ቅ ታ

ማሕ. ጽጌ ፫:- ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም በማኅበረ

ዳ ሴ ሙ በ አ ካ ል ም ር ያም፡፡ ድንግል ለ ባ ሲ ተ ታ ዐ ቢ ይ

ጽድቃን ተወደሰ። ወፊድፋደስ በላዕለ ኃጥአን

ትእዛ ዝ እምሠ ሶ ቦ፡፡ ለ ጼ ውዕ፡፡ ስ መ ከ
ነገሡ። እስመ አሕየወ መታነ(እስመ አንሥአ መታነ)

መረ ጸ ሐ ወ ጸ ለ ሣህ ል ዘቲ በብ፡፡ ሥ ላ ሴ ጋ ዘ ጥ ቀ፡፡ ይ ል ሂ
ወሕመማነ ፈውሰ። ቦ ዘይቤ አጽገዩ ዘየብሰ።

መ፡፡ ገመ፡፡ ፩ ፩ ፩ ፩
ጸአልበ ታ ከማ ሃ ዘ ረ ከ በ ግፍዐ
ወቦ ዘይቤ አድባረ አፍለሰ።

ትርጉም፡- ማርያም ሆይ! የፍቅርሽ ተአምር በጻድቃን ማኅበር ዘንድ ተመሰገነ፤ ይልቁንም በኅጢአተኞች ላይ ነገሡ፤ መታንን አድኗልና፤ የታመሙትንም ፈውሷልና፤ “የደረቀውን እንዲያብብ አድርጓል” የሚሉ አሉ፤ “ተራሮችን አፈለሰ” የሚሉም አሉ።

፡፡ ሥ ረዩ ፡ብርሃኡ ነ ጋር አ፡ ከ ዎ ሰ ባ፡ ኬ መ፡፡
ወረብ፡- ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም በማኅበረ

ድኅ ኒ ት አንፈር ጋዐ ፀ፡ ቀ ጸ ላ መን ግ ሥቱ በብ ፍህጋጋጋ
ጽድቃን ተወዷሰ ተአምረ ፍቅርኪ፤ ቦ ዘይቤ

፡፡ ግ ጋ፡ ግ ላ መ ከርስቶ ጋስ ሃ፡፡፡ ዮ ሐ ንስ ል ብ
አጽገዩ ዘየብሰ ወቦ ዘይቤ አድባረ አፍለሰ።

ተር ፤ ር ፡፡ ገመረ ጸ ሐ ፡፡ ሣ ጸ ፡፡ ይ ፡፡ ገ
ኗወ ፡፡ ዘ ሳ አ ፀ ር ዎ ፡፡ ብ ሂ ሂ ሳ ለ ጽ ምዕ የ ፡፡ አ ድ ምዕ ተስፋ
፡፡ ፡፡ ለሉ ፡፡ ገቦ ፡፡ ዛብ ፡፡ ር

ዚቅ፡- ይዌድስዋ ኩሎሙ ወይብልዋ፤ እኅትነ ነያ፤

ሷቷ ፊልተ ሠ ና የ ኃሠ ሥ ረዩ ሣ ህ ሎ ኩ ጸ ሎ ተከ ፡፡ ፈ ረ ሰ
፡፡ ልተ፡፡ ድድ ፡፡ ር ፡፡ ፡፡ ተከ ፡፡ ነድ

ካዕበ ይብልዋ ሐዳስዩ ጣዕዋ፤ በሰማያት ኩሎሙ

፡፡ ፡፡ ገመረ ጸ ሐ ፡፡ ገ ፡፡ ሣ ጸ ፡፡ ይ ፡፡ ገ
ቢሠ ወብ ሥ ራት ሳ ጸ ዋ ዕ ከ ዎ ቢሠ ማ ር ያ ም ፡፡ ፈ ረ ሰ
፡፡ ፡፡ ዛብ ፡፡ ፡፡ ተከ ፡፡ ነድ

መላእክት ይኬልልዋ፤ ካ፡ ወበምድር ኩሎሙ

፡፡ ፡፡ ገመረ ጸ ሐ ፡፡ ገ ፡፡ ይ ፡፡ ገ ፡፡ ገ
ቢሠ ወብ ሥ ራት ሳ ጸ ዋ ዕ ከ ዎ ፡፡ ስ ፋከ፡፡ አ ዴ ከ ኃሠ ሥ ረ ዩ
፡፡ ፡፡ ዛብ ፡፡ ገብ ፡፡ ሎሙ ፡፡ ር

ቅዱሳን ይቆድስዋ፤ ካዕበ ይብልዋ ሐዳስዩ ጣዕዋ።

ትርጉም፦ ሁሉም ያመሰግኗታል፤ “እነሆ እኅታችን” ይሏታልም፤ ዳግመኛ “አዲሲቷ እንበሳ” ይሏታል፤ በሰማያት ያሉ መላእክት ሁሉ ይጋርዷታል፤ በምድርም ያሉ ቅዱሳን ሁሉ ያመሰግኗታል፤ ዳግመኛ “አዲሲቷ እንበሳ” ይሏታል።

ግዲ፡ ይዌድስዋ ኩሎሙ በበነገደሙ፤
ወበበማጎበሮሙ ለቅዱሳን፤ ወይብልዋ በሐኪ
ማርያም ሐዳስዩ ጣዕዋ፡፡

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ለምንት ሊተ ኢትበሊ እምአፈ ኃጥእ
 ዓ ለ ሙ እምሠ ሰባ፡፡ አ ጼ ወዕ ስ መ ከ ወ ዕ ፀ ኪ ነ ት
 ውዳሴ። ይበቋዐኒ ዙብየ እምአፈ ጸድቃን
 ሣ ህ ሎ እግሠ ወበ ታኦን ተ ዝ፡፡ ሥ ላ ሴ ቢሠ ለዳ ዊ ት
 ቅዳሴ። ጽጌ መድኅኒት ማርያም ዘሠረጽኪ
 ባ ሕ ር የከ ር ሠ አክ ሊ ለስታ ም ከ ፡፡ ዘ ጥቁ፡፡ ዓ ለሙ
 እምሥርወ እሴ። እመ ተወከፍኪ ኪያየ አባሴ።
 አህጉ ረ ፀ ር ወረ ስ አ.ያ ሱ
 ተአምረኪ የአኩት ብናሴ።

ትርጉም፦ ድንግል ሆይ! “ከጎጢአተኛ አፍ ምስጋና ለምኔ፤ ከጸድቃን አፍ የሚቀርብልኝ ምስጋና ይበቃኛል” አትበዩ፤ ከዕሴ(ከዕሣይ) ሥር የበቀልሽ የመድኅኒት አበባ ማርያም ሆይ! እኔን በደለኛውን ብተቀበዩ ተአምርሽን ጨረቃ ያመሰግናል።

ወረብ:- ለምንት ሊተ ኢትበሊ ድንግል ውዳሴ
እምክሩ ኃጉእ፤ ይበቀዳለች ዘብየ ቅዱስ እምክሩ ጻድቃን፡፡

ሣ ሀ ለ ሙከፈልተ፡፡ ሠ ና ይ ቢሠ ያንቅ ሐ ኔ ቃ ል ኪ ቢሠ፡፡ከ መ
 ር ልተ ድድ ገበ ሳብ

ወይቤ፤ ጽገዬ ገዳም ተፈሥሐ ገዳም፤ እስመ

ዝ ኑ ጎ ዩ ለ፡፡ ናን ሶ ሱ ወር በብ ር ሃ ኑ
 ር ቤ ኑ ር

ናሁ ናርዶስ ወሀበ መዐዛሁ፡፡

ትርጉም፡- (ቅድመ ዓለም የነበር፣ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር) “ዱር ሆይ! አበባ አውጪ፤ ዱር ሆይ! ተደሰኛ፤ አሁን ናርዶስ የተባለ ሽቶ መዐዛውን ሰጥቷልና ተደሰኛ፡፡” እያለ፣ **ገብርኤል** ከፍ ባለ ቃል አሰምቶ ተናገረ፤

ማሕ. ጽጌ ፪፡- ትመስል እምኪ በል፤ አመ ፲ ለዝ(ገጽ 157)

ወረብ፡- ትመስል እምኪ በል(ገጽ 157)

ዚቅ፡- እምኩሉ ዕለት በል፤ ፲ ለዝ(ገጽ 157)

ማሕ. ጽጌ ፫፡- እንዝ ተሀቅፊዮ በል፤ አመ ፳፱ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ፡- እንዝ ተሀቅፊዮ በል(ገጽ 178)

ዚቅ፡- ዕፀ ጳጦስ በል፤ አመ ፲ወ፩ ለዝ(ገጽ 161)

ዓዲ፡ ንዒ ርግብየ በል፤አመ ፲ወ፭ ለዝ

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳፱ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ፡- ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 178)

ዚቅ፡- ይእቲ ተዐቢ በል፤ አመ ፳ ለዝ(ገጽ 148)

በ ዝንቱ፡፡ እም ግ ብጽ ሷ ጸ ዋ ዕ ክዎ ወ ት ስዕ

ሰቆ. ድን፡- አይቴኑ መልአክ ዘአብሠረኒ፤ ብካይየ

ማ ዮ ዘ ኢ ይ ን ሱ ማ ር ያም፡፡ድንግ ል ቤ ተቅ ድ ሳ ት

ይርአይ ወይርድአኒ፤ ወአልብየ ሰብእ ዘየአምረኒ፤

ከ መ ነ ሀብ ቷ ሎ ቱ ተ ቅ ድ ሳ ት ተ ፈ ጸ ለ፡፡መ፻፲፭

እንዝ ትብሊ **ድንግል** አራጎራጎከኒ፤ በገዳም አመ

አ በ ው ወር ወ ይ ነ ፍ ቅ ር ኪ፡፡ ዓ ለ ሙ ወ ኩ ሎ በ ዘ ይ ደ ለ

ነሥኡኪ ልብሰ ወልድኪ ረቡኒ፤ ጸላኢ ወተቃራኒ

፩ 1 1 1
አቅ ደ ም ከ ጎ ል የ

ፈያታይ ማሕዘኒ።

ትርጉም፦ ድንግል ሆይ! ጠላትና ተቃራኒ የሆኑ አሳዛኝ ሽፍቶች፤
መምህር የሆነውን የልጅሽን ልብስ ዱር ላይ በያዙት ጊዜ፤
“የሚያውቀኝ ሰው የለምና ለቅሶዬን አይቶ ይረዳኝ ዘንድ ያበሠረኝ
መልአክ ወዴት አለ?” ስትዬ ልቤን አባባሽው።

፩ 1 1 1 1 1 1 1
ይ ቤ ላ፡ መ ል ሥ፡አከ፡ ፃይ ይት ሥ ሐ ቀዋ፡ ምያ፡ፈየ

ወረብ፦ አይቴኑ መልአክ ዘአብሠረኒ ዘአብሠረኒ

፡መ ዐ፡ዛ፤ ሙ መ ሰ በ ወር ሕ ን ዘ ይ ብ ሉ፡፡፡ ተ ጽሕፈ

ገብርኤል ወይርድአኒ፤ እንዘ ትብሊ ድንግል

፡ፀሐ፡ ሥ፡ጽድቅ ፩ ል ዐ፡ሐ ው እ ቱ፡ ፡ልዑ ለ መን በር

አራጎራጎከኒ ወአልብየ ሰብእ ዘየአምረኒ።

ዚቅ፦ አመ ወፅአት በል፤ አመ ፲ወ፩ ለዝ(ገጽ 163)

መል. ውዳ፦ ለኪ ይደሉ በል ገጽ

ዚቅ፦ ለኪ ይደሉ በል

➤ **መዝሙር፦** በ፩ ሠርዐ ሰንበተ ለዕረፍት በል

➤ **ሰላም፦** በ፪ ሐረገ ወይን በል(ገጽ 125)

ጥቅምት 20 (አመ ፳ሁ ለጥቅምት)

መልአክ ሥላሴ፦ ለገባሬ ኩሉ በል፤ አመ ፲ወ፪ ለዝ(ገጽ 163)

ሷ ዘ ከ ለ ላ ፩፡ሰአ ሊ ለ ነ ፡ በ አ ፉ ኪ ፍ ሥ ሐ
ብሰ ር

ዚቅ፦ ሃሌ ሉያ ይከፈልዋ መላእክት፤ በውስተ

ወ ሰ ላም ሥ ረ ፡ ዩ ቢሠ ተው ህቦ መ፡ ፡ በ አ ፉ ኪ ሣ ህ ሎ፡፡፡
ከድ ፡ ጠላ ፡ በ ፡ ር

ውሳጤ መንጠላዕት፤ ለቅድስት **ማርያም፤** ነቢያት

እንደምትገነዘብ፣ ሕይወትንም እንደምትወልጃ **እግዚአብሔር** ለዳዊት ቤት ምልክት ሰጠ፤ ኢሳይያስም በግልጽ ተናገረ።

ወረብ:- ነቢያት ሰመዩኪ እለ ርእዩ ኅቡዓተ ደብረ

ዳ ሰ :አ ሰ እም ፍጥ ረ ት አጽነ ነ ርእሶ አን፡።ቤተኃ

ኅይል ወደብረ ጥበብ ፤ ገኘተ ጽጌ ጽጌ ጽጌ

ን ግሥተ ሰማያት
ወኅተ ምሥራቅ።

አ ዘ ና ሁ ፡ በ አ ቶ ኪ ወር በ ሣ ህ ሉ ጽንፈ. ል ሷ ብ ሰ ኪ

ዚቅ:- መሰንቆሁ ለዳዊት ወአክሊሉ ለሰሎሞን፤

፡ሃገ፡። ምድር ይባላል፡፡ ምድር የምትለኩትን ሕይወት ለማስተካከልና ለመቆየት ማድረግ አለብኝ፡፡

እነዚህ ሰውያን በሀይማኖት እና በሀገር መካከል ያለውን ጥበቃ ለማድረግ ብቻ አይደሉም፡፡ ሁሉም ሰውያን በሀይማኖት እና በሀገር መካከል ያለውን ጥበቃ ለማድረግ ብቻ አይደሉም፡፡ ሁሉም ሰውያን በሀይማኖት እና በሀገር መካከል ያለውን ጥበቃ ለማድረግ ብቻ አይደሉም፡፡

ይ ሠ ወ ጥ ፡፡ መል አ ክ፡፡፡ ለይ ሥ ሐ ቅ ፡፡ ለ ሐ ር ወ ት
 ፡፡ ድድ ፡፡ ወአ ፡፡ ያዕ ፡፡ ጽል
 ኤልያስ መስብከት ዘኤልሳዕ፤ ፅንሰ ምስለ

ከ፡፡ ተ ቤ ቱ ረዎ እንተ ወ ረ ጸ ት

ትርጉም፦ ለዳዊት መሰንቆው፤ ለሰሎሞንም አክሊሉ ነበ፤ የተዘጋች ገነት፤ የተከደነች ጉድጓድ፤ የኤልያስ መሰባ ወርቅ፤ የኤልሳቦ ማሰሮ ነበ። ኢሳይያስ የተናገረላት፤ ፅንሰ ከድንግልና ጋር አስተባብራ የተገኘች ሴት አንቺ ነበ።

ግዲ፡- ሃሌ ሃሌ ሉያ፤ ሃሌ ሉያ፤ ገዢት ዕጹት ገዢት
 ፡ ፈረ ነድ ፡ ተረ ፡ ነጸ ፡ ፡
 ዕጹት አዘቅት ኅትምት፤ ተሰውጠ ዲቤሃ ምዑዝ
 ር
 ዕፍረት።

ወ ግፍታሌም ቡራ ከሁከሪ ወርወረፈኔ ማህተም ማህተም

ወፈረየት፤ ሐውልተ ሰምዕ ዘኢያሱ ፀምር

0 ማ ኑ ኤ ል በሠ ጎ በ፡፡፡ ምደ ወወር ቅ ኃሠ ተ ቀ ጸ ላ

ዘጌዴዎን፤ ሙዳየ ዕፍረት ወቀርነ ቅብዕ

1 1
 0 7 6 8 9
 1

ዘሳምኤል።

ትርጉም፦ በቅላና አብባ ያፈራች በትር፤ የኢያሱ የምስክር ሐውልት፤ የጌዴዎን ምንጣፍ፤ የሳሙኤል የሽቶ ሙዳይና የቅባት ቀንድ ናት። (ማርያም)

ጥዲ፡ ስብሐተ ማርያም ይነግር አፉየ፤ ወኩሉ

ዘሥጋ ይባርክ ለሰማ ቅዱስ፤ ለዓለም ወለዓለም ዓለም።

ወቦ ዘይቤ፡- ማእረረ ትንቢት ማርያም ዘመነ ጽጌ እንግዳ።
ወዘመነ ፍሬ ጽጋብ ዘዓመተ ረኃብ ፍዳ። ብኪ ተአምረ ዘይቤ
ኢዩኤል ነቢዩ ኤልዳ። ያንጸፈጽፍ እምኢድባሪሁ
ወእምአውግሪሁ ለይሁዳ። ጸቃውዐ መዓር ቅድው ወሀሊብ
ጸዐዳ።

ዚቅ:- ይበሎ ኤልሳዕ ለንጉሥ፤ ናሁ ደምፀ

እገራሁ ለዝናም፤ ያንጸፈጽፍ መዓር እምክድባር፤

ወያኔ መለሰ ምል አውግር።

ማሕ. ጽጌ ፫፡- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል(ገጽ 178)

ዚቅ:- ንዚ ርግብዮ በል፤ አመ ፱ ለዝ(ገጽ 150)

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ክበብ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክብብ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 178)

፡፡አግዚአቲ ብ ሐኒ፡፡ር ሥ ላ ሴ ሰ ባ ሲ ተ ዐ ቢ ይ ትእ ዛ ት
ጽላተ ኦሪት ማርያም ጸዋሪተ ትእዛዝ ዐሥር።

ሀ። ሳ ሲ ኪ ያ ን ቀ ዐ ዱ እም እ ዴ። የውሕዝ ፡፡ ያን ኩ ኩ ር
እምይደቅ እምቃልኪ አሐዱ ነገር። ይቀልል

ታ ሕ ተ ደ ይን መድኅ ኒ ት መስ ቀ ል
ኅልፈቶሙ ለሰማይ ወምድር።

ትርጉም፦ የአበባ መጽሐፍ ተአምርሽ፤ እንደ ተወዳጁ ሕፃንሽ ቅዱስ ወንጌል በኔ ዘንድ ክቡር ነው፤ ዐሠርቱ ትእዛዛትን የያዘች የኦሪት ጽላት **ማርያም** ሆይ! ከቃልሽ አንድ ነገር ከሚወድቅ የሰማይና የምድር ማለፍ ይቀልላል።

ሥረ ፡፡ ዓይ፡፡፡፡፡፡፡፡፡፡ ሳ ለ መ ሰለ ፋ ሲደ ስ ጎ በ በ ካ ፋ
ወረብ፦ ወንጌሉ ቅዱስ ለሕፃንኪ ከመ ወንጌሉ

እምልዑል በ ከመ፣ ይ ቤ፡፡፡፡፡፡፡፡፡፡ ቅዱስ ው እ ሀ በ ኒ፡፡ትመ፡፡፡፡፡፡፡፡፡ እ ም
ቅዱስ፤ መጽሐፈ ጽጌ ተአምርኪ ክቡር ክቡር በኅቤየ።

፡፡ በ ጎ ፡፡ ወ ሪ ድ የኩ ር ኢ ከ ም ፡፡ ሠ ናይ ት ኗሠ ውስተ ጀ
ዚቅ፦ ይቤ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ እንዘ

ቤ ተ መ ቅ ደ ስ ል ዐ ላ፡፡ ይ ሥሐ ቅ ቢሠ ወ ይ ቤ ሎ ፡፡ ረባ ሳ ርስ
ይሜሀረኒ በወንጌሉ ስቃስ፤ ወባሕቱ ይቀልል

ሳ ይቤ፡፡ ቅ ዱ ስ ዛቲሠ ወ ተ ፡፡ ል ይሥሐቀ ፋ ፍ ተ፡፡፡፡፡፡፡፡፡፡ ዒ ፡፡ በ አ ፋ ኪ
ሰማይ ወምድር ይኅልፍ፤ እምትደቅ አሐቲ ቃል እምኦሪት።

ትርጉም፦ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሉቃስ ወንጌል ሲያስተምረን፤ “ነገር ግን ከኦሪት አንዲት ል ከምትወድቅ የሰማይና የምድር ማለፍ ይልላል።” አለ።

ዓዲ፡ ወኃይዝተ ወንገል በል፤ አመ ሿሁ ለመስ.(ገጽ 114)

ማሕ. ጽጌ ፬፡ ዘኒ ስገሐተ በል፤አመ ኀወጂ ለዝ(ገጽ 179)

ወረብ፦ ምስለ እለ ኅፀቡ በል(ገጽ 179)

ማሕ. ጽጌ ፫:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳፱፻ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል(178)

ዚቅ:- ሰኣሊ ለነ በል፤ አመ ፭ ለዝ(ገጽ 137)

ዓዲ:- አክሊሎሙ ለሰማዕት ተስፋ መነኮሳት፤

ሠያሚሆሙ ለካህናት ነያ ጽዮን መድኅኒት።

ማሕ. ጽጌ ፬:- ዘኒ ስብሐተ በል፤ አመ ፲፱፻ ለዝ(ገጽ 179)

ወረብ:- ምስለ እለ ኅፀቡ በል(ገጽ 179)

ዚቅ:- ገጹ ብሩህ በል፤ አመ ፲፱፻ ለዝ(ገጽ 180)

ሰቀ. ድን:- እስከ ማዕዘኑ በል፤ አመ ፭ ለዝ(ገጽ 138)

ወረብ:- በከመ ይቤ ሥዝያን በል(ገጽ 138)

ዚቅ:- ትንቢተ ኢሳይያስ በል፤ አመ ፭ ለዝ(ገጽ 138)

➤ መዝሙር:- በ፭ ጸደቀ ወይን ወፈረየ ሮማን

➤ ሰላም:- በ፱ ሐረግ ወይን በል(125)

ጥቅምት 24 (አመ ፳፱፻ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ለገባሬ ኩሉ በል፤ አመ ፲፱፻ ለዝ(ገጽ 163)

ዚቅ:- ዛቲ ይእቲ በል፤ አመ ፲፱፻ ለዝ(ገጽ 163)

ወቦ ዘይቤ:- ሰላም እብል ለንዋየ ውስጥ ምሕረትክሙ።

ትሩፋነ ገድል ኩኑኒ ሥላሴ አምጣነ ትሩፋን አንትሙ። ሶበ

ሐርኩስ ከመ እትለቃሕ ገድሎሙ። **ጊዮርጊስ** ኢወሀበኒ መጠነ

ነጥበ ጠል እምደሙ። **ወተክለ ሃይማኖት** ከልኣኒ ስባረ

እምዐጽሙ።

ዚቅ:- ሃጌ ሉያ ለአብ ሃጌ ሉያ ለወልድ፤ ሃጌ ሃጌ

ሉያ ወለመንፈስ ቅዱስ፤ ንዕዱ ማዕዶተ ንትካፈል

ርስተ። ኅበ ጽጌ ዘሠምረ፤ ኅበ አስተዳለወ ዓለመ

ከቡረ፤ ምስለ ተክለ ሃይማኖት ንትፈሣሕ ኅቡረ።
ማሕ. ጽጌ ፩፡- እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ፡- ንዒ ርግብየ ትናዝዝኒ ንዒ ርግብየ ምስለ

ሚካኤል፤ ወ ን ዒ ሠናይትየ ምስለ ገብርኤል

ገብርኤል ፍሡሕ ሊቀ መላእክት።

ዚቅ፡- በሰላም ንዒ በል፤ አመ ፳ወ፳ ለመስ.(ገጽ 109)

ማሕ. ጽጌ ፪፡- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ፡- ክበበ ጌራ ወርቅ ጽሩይ ክበበ ጌራ ወርቅ

ዘየጎቱ እምዕንቁ ባሕርይ፤ አክሊለ አክሊለ ጽጌ

ማርያም ለጊዮርጊስ ቀጻላ መንግሥቱ።

ዚቅ፡- ሰአሊ ለነ በል፤ አመ ፳ለዝ(ገጽ 137)፤ ዓፄ አክሊሎም በል ገጽ(ገጽ 197)

ማሕ. ጽጌ ፫፡- ተአምረ ፍቅርኪ በማኅ. ጻድ. በል፤ አመ ፲ወ፳ ለዝ(ገጽ 181)

ወረብ፡- ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም በል(182)

ዚቅ፡- ይዌድስዋ በል (ገጽ 182)

ማሕ. ጽጌ ፬፡- ለምንት ሊተ በል፤ አመ ፲ወ፳ ለዝ(ገጽ 183)

ወረብ፡- ለምንት ሊተ በል(ገጽ 183)

ዚቅ፡- አዘከሪ ለኃጥኣን በል(ገጽ 184)

ሰቀ. ድን፡- እስከ ማዕዘኑ በል፤ አመ ፳ ለዝ(ገጽ 138)

ወረብ፡- በከመ ይቤ ምዝያን በል(ገጽ 138)

ዚቅ፡- ትንቢተ ኢሳይያስ በል፤ አመ ፳ ለዝ(ገጽ 138)

➤ መዝሙር፡- በ፭ ጸገየ ወይን ወፈረየ ሮማን

➤ ሰላም፡- በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል(ገጽ 92)

አ ስ ከ ሪ ምሥራ ቀ፡፡ ወይብ ኪ ኃሠ በ ጎ ኪ ማ ር ያ ም
፡፡ አን ፡፡ ለኪ ፡፡ በ

ሞገሶሙ ለሐዋርያት እሞሙ ለሰማዕት

መረ ሥ፡፡ ፡፡ ስ መረ ሥ፡፡ ፡፡ ስ
ዕጠ ሰአ ሊ ለ ነ ለ ሚ ካ ኤ ል
፡፡ ፡፡ ር

ወእኅቶሙ ለመላእክት

ትርጉም፦ የነቢያት ምሳሌና ትንቢት የሆነሽ **ድንግል** ሆይ!
ለሐዋርያት ሞገሳቸው፣ ለሰማዕት እናታቸው፣ ለመላእክት
ደግሞ እኅታቸው ነሽ።

ማሕ. ጽጌ ፩፦ እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ፦ ንዒ ርግብየ ትናዝዝኒ በል(ገጽ 198)

ዚቅ፦ ንዒ ርግብየ በል፤ አመ ፯ ለዝ(ገጽ 139)

ማሕ. ጽጌ ፪፦ ጽጌኪ ማርያም በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 94)

ወረብ፦ አመ ገቦሁ በል(ገጽ 94)

ዚቅ፦ ሃሌ ሉያ ወልድ እኑየ በል(ገጽ 95)

ማሕ. ጽጌ ፫፦ ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ፦ ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 198)

ዚቅ፦ በወርቅ ወበዕንቀሁ በል፤ አመ ፩ ለዝ(ገጽ 121)

ማሕ. ጽጌ ፬፦ ዘኒ ስብሐተ በል፤አመ ፲ወ፯ ለዝ(ገጽ 179)

ወረብ፦ ምስለ እለ ኅፀቡ በል(ገጽ 179/)

ዚቅ፦ አመ ይነግሥ በል፤ ፳ወ፯ ለዝ(ገጽ 196)

ዘቲ ቡቢ፡፡፡ ፡፡ ፡፡ ስ መረ ሥ፡፡ ፡፡ ስ
የዮ ሴፍ ሷ ብ ሔረ ግ ብእ ወ ት ስ

ሰቆ. ድን፦ ለምንት ነገድኪ እግዝእትየ እምርስተ

ዕ ሚ ዮ ሥ በ አ ካ ል ፡፡ እ ግ ዚ አ፡ በ ኃ፡፡ ወቀሁ ስጥ

አቡኪ በአንብዕ። ውስተ ብሔረ ሕዝብ ካልዕ

መረ ሥ፡፡ ፡፡ ስ ፡፡ ስ ፡፡ ስ፡፡ ፡፡ ስ
ዕጠ አ መ ሐ ወ ጸ ለ ሣህ ል ዘ አን በ፡፡ ረ ቅ ድ መ ተ በ ው

ምስለ ወልድኪ ባቀሳ። ዘይፈትሕ ጽድቀ ለኩሉ

ሀ ለ ኪ ዕጠ አ ከ ልኑ አ ባ ል ከ ወር ወይነ ፍ ቅርኪ፡፡ አ ዚ ዝ

ግፉዕ። ሊተሰ ለኃጥእ ይደልወኒ በርትዕ።

አፍቀ ርኩ ኪ ወር አፍቅ ር ኒ መድኃኒት መስቀል

ዘከማኪ ተአንግዶ በረኃብ ወጽምእ።

ትርጉም፡- እመቤቴ ሆይ! ለተገፋ ሁሉ እውነትን ከሚፈርድና ጠቃሚ ከሆነ ልጅሽ ጋራ ከአባትሽ ርስት ወደ ሌላ ሕዝብ ሀገር በእንባ ለምን ሄድሽ? ለእኔ ለጎጠአተኛው ግን እንዳንቺ በረኃብና በጥም መንገላታት በእውነት ይገባኛል።

ኃሠተ ውህበሙኅ ዓይ ለ ሰማያት ትቢሠ እምድን ግ ለመረ ለ

ዚቅ፡- ግፋዓን ይትመሐፀንዋ ለመንግሥተ

ሰማያት፤ አንተ ውእቱ **ዮሐንስ፤** ምስለ ኩሉም

እከ ለ ለ

ሰማዕት።

ትርጉም፡- የተገፉት፤ መንግሥተ ሰማያትን ይጠባበቋታል፤ **ዮሐንስ** ሆይ! (ከሁሉም ሰማዕት ጋር) ከእነርሱ ውስጥ አንዱ አንተ ነህ።

ዓዲ፡ ጸማ ቅዱሳን ዲቤሁ አዕረፈ፤ አፈዋተ

ወንጌል ጸገየ ዘልፈ፤ አባ ተክለ ሃይማኖት

ሃይማኖተ ተአጽፈ፤ ኀብ ዐምደ ወርቅ ስሙ ተጽሕፈ።

ሰቀ. ድን፡- እስከ ማዕዘኑ በል፤ አመ ፭ ለዝ(ገጽ 138)

ወረብ፡- በከመ ይቤ ያዝያን በል(ገጽ 138)

ዚቅ፡- ትንቢተ ኢሳይያስ በል፤ አመ ፭ ለዝ(ገጽ 138)

ዓዲ-ሰቆ. ድን፡- ኢየሱስ ስዱድ በል፤ አመ ፱ ለዝ(ገጽ 154)

ወረብ፡- ኢየሱስ ስዱድ በል(ገጽ 154)

ዚቅ፡- አንተ ውእቱ በል(ገጽ 154)

➤ መዝሙር፡- በ፭ ጸገየ ወይን ወፈረየ ሮማን

➤ ሰላም፡- በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል

ጥቅምት 27 (አመ ፳፱፻፲፱ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ሰላም ለኩልዮቲክሙ በል፤ (ገጽ 103)

ዚቅ:- ዝኬ ዘተዘርዐ በል፤ አመ ፲ ለዝ(ገጽ 155)

ዓዲ:- እስመ ውእቱ ከብሮሙ ለቅዱሳን፤

መድኅንቶሙ ለጻድቃን፤ አሰርገዋ ለምድር በጽጌ

ሮማን፤ ስብሐተ ዋሕድ ዘምስለ ምሕረት፤

በመስቀሉ ወበቃሉ አዕበዮሙ ለአበዊን፡፡

ማሕ. ጽጌ ፩:- እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳፱፻፲፱ ለመስ. (ገጽ 93)

ወረብ:- ንዒ ርግብዩ ትናዝዝኒ በል(ገጽ 198)

ዚቅ:- ንዒ ርግብዩ በል፤ አመ ፳፱፻፲፱ ለመስ. (ገጽ 105) ፤ **ዓዲ** ወይሌላ ንዒ በል

ማሕ. ጽጌ ፪:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳፱፻፲፱ ለመስ. (ገጽ 95)

ወረብ:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 198)

ዚቅ:- አክሊሎሙ በል፤ አመ ፳፱፻፲፱ ለዝ(ገጽ 197)

፲፱ አ ድ ጎ ነ ነ አ ቡ ቀ ለምሲስ ምርሕይ ምጋ

ማሕ. ጽጌ ፫:- አድኅንኒ በተአምርኪ ዳግመ

በ አ ካ ል ለ ዘ ይሰ ታ፡አ ለ ኪ፡ ብ አ ሲ ዕጠ አ መ ሐ ወ ጸ

ኢያስቆቁ፡፡ ሰቆቃወ ዚኣኪ **ድንግል** ይበቀሳሲ

ሣ ህ ሎ ዘ እን በ፡፡ ረ ቅ ድ መ ወ ሰ ወ ላ ዲ ት ከ፡፡

በሕቁ፡፡ እስመ አንቲ ወትረ መድኅንተ አዳም

ተ ማሕፅ ዮ ሃ ሴ ኪ፡፡ ያንቀ ዐ ዱ ወር ወይ ነ ፍ ቅ ር ኪ፡፡ ዓ ለ ሙ

ወደቂቁ፡፡ ኅልዬ ኃጥኣነ እስከ አድኅነ በጽድቁ፡፡

፩ ፲ ሙ ፲ መ፡፡ ፩ ወ ረ ረ አ ያ ቡ

ከመ ጽጌኪ ንጉሥ ተሰቅለ ዕራቁ፡፡

ትርጉም:- ዳግመኛ እንዳላለቅስ በተአምርሽ አድኚኝ፤ **ድንግል** ሆይ! ያንቺ ለቅሶ እጅግ ይጠቅመኛል፤ አንቺ ሁልጊዜ የአዳምና የልጆቹ መድኃኒት ነሽና። ንጉሥ አበባሽ(ልጅሽ) እርቃኑን እንደተሰቀለ በጽድቁ እስከሚያድን ድረስ ኃጥአንን አስቢ።

ወረብ:- አድኅንኒ ኢያሰቆቁ በተአምርኪ አድኅንኒ
 ሊቀ፡መ ላእክ ት፡፡ ሊቀ መላ ኢዳ፡ ሠ ለስ ቱ ዕ ደ ው
 በተአምርኪ ወላዲተ ቃል፤ እስመ አንቲ ወትረ
 ፡፡አ መውስተ እሳ፡ ት ተ ወ ድ ዩ፡፡ ዘ አድኅን ት
 መድኃኒተ አዳም ወደቂቁ በተአምርኪ።

ዚቅ:- አዘኪሪ ድንግል ለወልድኪ ዕርቃኖ፤ አመ
 በ ገድ ሎ መ፡፡ ዕሊ፡ ዘ ሲ ና ቢሠ ፪ ኅ በ፡፡ ዐም ደ ወር ቅ
 ፡፡ በብ አን ለኪ
 ሰለብፀ አይሁድ ከዳኖ፤ ለአማዑተ ከርሥኪ
 መረ፡፡ ለ ባ ሲተ ቷ ዐ ቢ ይ ወር ዘይ ሁ ዳ
 ነበልባለ ሐዘን ዘአርሰኖ።

ትርጉም:- የሆድሽን አንጀት የሐዘን ነበልባል የጎዳው **ድንግል** ሆይ! አይሁድ ልብሱን በገፈፉት ጊዜ የልጅሽን እርቃን አስቢ።

ዓዲ፡ ማርያምስ ተንቱ እምትካት ውስተ ከርሡ
 ለአዳም ከመ ባሕርይ ጸዕዳ፤ እስመ በእንቲአሃ
 ወበእንተ አዝማዲሃ ተሰቀልኩ ዲበ ዕዕ ይቤ፤
 ከመ አድኅኖሙ አዳምሀ አቤልሀ፤ አብርሃምሀ
 ይሥሐቅሀ ወያዕቆብሀ።

ዓዲ፡ መንከር ተአምራሁ ለመድኃኒኒ፤ በከመ
ወፅአት በትር እምሥርወ ዕሣይ፤ በአምሳለ በትረ
ያዕቆብ፤ በዘይርዒ አባግዒሁ፤ ይእቲኬ ማርያም ይእቲ።
ሰቀ. ድን፡- እስከ ማዕዘኑ በል፤ አመ ፭ ለዝ(ገጽ 138)
ወረብ፡- በከመ ይቤ ያዝያን በል(ገጽ 138)
ዚቅ፡- ትንቢተ ኢሳይያስ በል፤ አመ ፭ ለዝ(ገጽ 138)
➤ መዝሙር፡- በ፭ ጸገዩ ወይን ወፈረዩ ሮማን
➤ ሰላም፡- በ፫ ናሁ አስተርአዩ ጽጌ በል

ጥቅምት 28 (አመ ፳፱፻፲ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ፡- ሰላም ለኩልዖቲክሙ በል፤ (ገጽ 103)
ዚቅ፡- አሰርገወ ገዳማተ ሥን በል፤ አመ ፳፱፻፲ ለመስ.(ገጽ 107)
ማሕ. ጽጌ ፩፡- ዘብኪ ተባረኩ በል፤አመ ፳፱፻፲ ለመስ.(ገጽ 107)
ወረብ፡- ዕፀ ሳቤቅ በል(ገጽ 108)
ዚቅ፡- ቡራኬሁ ለሴም በል ገጽ
ማሕ. ጽጌ ፪፡- እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳፱፻፲ ለመስ.(ገጽ 93)
ወረብ፡- ንዒ ርግብዩ ትናዝዝኒ በል(ገጽ 198)
ዚቅ፡- በሰላም ንዒ ማርያም በል፤ ፳፱፻፲ ለመስ.(ገጽ 109)
ማሕ. ጽጌ ፫፡- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳፱፻፲ ለመስ.(ገጽ 95)
ወረብ፡- ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 198)
ዚቅ፡- አክሊል ዘእምጳዝዮን በል፤አመ ፳፱፻፲ ለመስ.(ገጽ 106)
ማሕ. ጽጌ ፬፡- ዘኒ ስብሐተ በል፤አመ ፳፱፻፲ ለዝ(ገጽ 179)
ወረብ፡- ምስለ እለ ኀፀቡ በል(ገጽ 179)
ዘቅ፡- ማኅሌተ ነዐርግ ወስብሐተ ዘነግህ ንፌኑ ለኪ
ማርያም።

ትርጉም:- ማርያም ሆይ! ማሕሌትን እናሳርጋለን፤ የጧት ምስጋናንም ላንቺ እናቀርባለን።

ዓ.ዲ. የም ሠረፁ በል፤ አመጽኛውን ለመስ

ሰቆ. ድን:- ኢየሱስ ስዱድ በል፤ አመ ፱ ለዝ(ገጽ 154)

ወረብ:- ኢየሱስ ስዱድ በል(ገጽ 154)

ዚቅ:- አንተ ውእቱ በል(ገጽ 154)

➤ **መዝሙር:-** በ፭ ጸገየ ወይን ወፈረየ ሮማን በል

➤ **ሰላም:-** በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል

ጥቅምት 29 (አመ ፳፱ ወ፱ ለጥቅምት)

መልክአ ሥላሴ:- ሰላም ለኩልያቲክሙ በል፤ (ገጽ 103)

ዚቅ:- ትወፅእ በትር በል፤ አመጽኛውን ለመስ(ገጽ 110)

ዓ.ዲ: ሃሌ ሉዮ ንዕዱ ማዕዶተ በል ገጽ

በሠ አድ ጎ ነ ነጋጋ እምግ ብጽ ሷ ጸ ዋ ዕ ከ ዎ

ማሕ. ጽጌ ፩:- ኢየሱፍር ቀዋመ ቅድመ ሥዕልኪ

መ ዝ ሙ ረዋ ጌ ዳ ሴጢ በ እ ካ ል እምሠ ሸ፤ መከፈልተ

ወርኅ ጽጌ ረዳ አመ ኅልቀ። ዘኢየሱፍር

ሰረ ሷ ለ ት ኪ ሰ ሳ ሲተ ጌ ዐ ቢይ ት እዛ ዝ

ስብሐተካ (ስብሐተ) እንዘ እሴብሐኪ ጥቅ።

ቤዛ እምሠ፡ ኔ ከ ሙ፡ እ ሐ ዳ፡ ዐ ት ድ ሳ ት እከ ሲ ለ ስ ጌ ም ከ

ተአምርኪ ማርያም ከመ አጠየቀ። ጸውዖ ስምኪ

፡፡ ሴጢ ጌ ል ሂ ደ ሰ ስ ሲ ጌ ጌ ሰ ግድ ው እ ቱ

ያነሥእ ዘወድቀ። ኃጥአኒ ይፊሲ ደድቀ።

ትርጉም:- የአበባ ወር ባለቀ ጊዜ፤ የማያልቅ ምስጋናን በእጅጉ እያቀረብኩልሽ በሥዕልሽ ፊት ለመቆም አልፈራም። **ማርያም** ሆይ! ተአምርሽ እንደሚያስረዳው ስምሽን መጥራት የወደቀን ያነሣል፤ ኅጢአተኛንም ደድቅ ያደርጋል።

ካ ኤ ል ፡፡ ሥ ረ ዩ ፡፡ ፈ ረ ሰ ፡፡ ወ ፈ ር ዩ፡፡ ር ማ ን ለምሠ ፴

ከርሥኪ፤ ፀሓይ ብሩህ ወወርኅ ንጹሕ፤ ኮከብ

ነ ጸ ረ ከ ና ፍ ረ ወልድ ኪ ፡፡ ሳ ቤ ዩ

ስርግው ኅብ ማርያም ኅደረ።

ትርጉም፦ ማርያም ሆይ! አንቺ የተባረከሽ ነሽ፤ የማሕፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው፤ ብሩህ ፀሓይ፤ ንጹሕም ጨረቃ፤ ያንጠ ኮከብ በማርያም ውስጥ አደረ።

ማሕ. ጽጌ ፫፦ እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ፦ ንዒ ርግብየ ትናዝዝኒ በል(ገጽ 198)

ዚቅ፦ ንዒ ርግብየ በል፤ አመ ፱ ለዝ(ገጽ 150)

ዓዲ፦ ወተወልደ እምኔሃ፤ ወይቤላ ንዒ ርግብየ

ሠናይት፤ ንባብኪ አዳም።

ማሕ. ጽጌ ፬፦ ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ፦ ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 198)

ዚቅ፦ አክሊል ዘእምጳዝዮን በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(106)

ቢዛ ምስ ስ ሢ ረ ሙ ን ግሥሥት ሠ ና ይ

ማሕ. ጽጌ ፭፦ ሕብረ ሐመልሚል ቀይሕ

አ ቡ ቀ ለም ሲ ስ መዝሙ ረ ቅቷ ዳ ሴጶ በ አ ካ ል

ወጸዐድዒድ አርአያ ኮስኮስ ዘብሩር።

ቢዛ ምስ አ ጼ ወፅ ጋድንግ ል ወ ዕ ፀ ኪ ነ ት ኢ ኮ ነ

ተአምርኪ ንጹሕ በአምሳለ ወርቅ ግቡር።

ዘ ወ ለደትቷ ጽ ጌ ወ ዕ ፀ ኪ ነት ኢ ኮ ነ ሣ ጶ ሳ ር ካ

ተፈጸመ ናሁ ማሕሌተ ጽጌ ሥሙር። አስምኪ

ጥር 1 በማ ፡፡ ስ፡፡ በ ሳል ማደቷ ም ህረት ወ ሣ ህ ል ዘ ኢ አ ነ ም ም

ቦቱ ንግሥተ ሰማያት ወምድር። ከመ በሕፅንኪ

፩ 1 1 1
ጠ ቢ ባ ን ብ ኪ ን

ያሰምክ ፍቁር።

ትርጉም፦ የብር ጉብጉብ አምሳያ፣ የቀይና የነጭ ልምላሜ ሕብር የሆነ ንጹሕ ተአምርሽ በወርቅ አምሳል የተሠራ ነው፤ የሠመረ የጽጌ ማሕሌት እነሆ ተፈጸመ፤ የሰማይና የምድር ንግሥት ሆይ! የተወደደው ልጅሽ ወደ እቅፍሽ እንደ ተጠጋ፣ በእርሱ አስጠገ።

ሽ ረ ዩ ፡ ወ መንከ ረ ተ፡ጽ፡፡ ነ፡ ከመ፡ ልሰ በዲ በ ጽዕ ፡ ደዋ፡

ወረብ፦ ናሁ ተፈጸመ ተፈጸመ ናሁ ማሕሌተ ጽጌ

አፍ ራ፡ ስ፡ ለ፡ ወ እ ግዐ ዛ ሠር ዐ

ሥመር ተፈጸመ ናሁ፤ አስምኪ ቦቱ አስምኪ

ለ ነ ወፀ፡ ሐ የ ዓ ለ

ቦቱ ንግሥተ ሰማያት።

፡፡ ን ዓ ሷ ዓይ፡፡፡፡ ቤሠ ዋ፡ ቲ ሃ ሳ ጐሥዐ ል ብ የ

ዚቅ፦ ሃሌ ሃሌ ሉያ፤ ሃሌ ሉያ፤ ጥቀ አዳም

፡፡ ለኤ ዝ ሩ ነ አ ቡ ቀ ለምሰሰ ናሠ ነፍ ስ የ ጥ ቀ በ ዕ ለ ተ ኅ ይ ል

መላትሕኪ ከመ ማዕነቅ፤ ይግበሩ ለኪ ከሰከሰ ወርቅ።

ትርጉም፦ (ቅድመ ዓለም የነበረ፣ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር) ጉንጭሽ እንደ ዋናስ በጣም ውብ ነው፤ የወርቅ ጉብጉብ ይሥሩልሽ።

ቢሠአ ድግ ነ ነ፡፡፡፡ ለመረ ፡፡ ለ፡፡፡፡

ሰቆ ድን፦ ተመየጢ እግዝእትየ ማርያም ሀገረኪ

ይ ፍ ት ላ እጭከ መት ታ፡ ፀ ን ሲ፡ ድንግ ል ወ ዕ ፀ ኪ ነጉ ኢ

ናዝሬተ። ወኢትጐንድዬ በግብጽ ከመ ዘአልብኪ

ኮ ነ ዘ ያ ሜኒ ታ፡፡፡፡ ለ፡ መረ ፡፡ ለ፡ ለ፡ አከ ሊ ለ

ቤተ። በላዕሌኪ አልቦ እንተ ያመጽእ ሁከተ።

ይስቅ የ ኒ ለ ለ ጽ ባ ሐ እምእ ዴ፡፡፡፡ ውሕዘ ከ መ ይ ሰ ታቅ የ

ለወልድኪ ዘየንሥሦ ይእዜሰ ሞተ። በከመ ነገር

- መዝሙር:- በ፩ ትወፅእ በትር በል
- ሰላም:- በ፫ ናሁ አስተርአየ ጽጌ በል

ጥቅምንት 30 (አመ ፴ ለጥቅምንት)

መልክአ ሥላሴ:- ለአፉክሙ በል፣አመ ፳፻፱ ለመስ.(ገጽ 91)

ሷ ዘ ከ ለ ለ ኃሠተ ውህቦ መ፡፡ጎ ሠ ሠት ኪ ያ ኪ

ዚቅ:- ሃሌ ሉያ ለክርስቶስ ይደሉ ስብሐት፤

ለ መ ሠ ረ ት ኪ ሷ መ ምህ ረ ቅ ዱ ሳ ንኩ ሣ ህ ሎ መንጦ ላ ዕት

ለዘአብጽሐኒ እስከ ዛቲ ሰዓት እግዚአ ለሰንበት፤

ቢሠሳ ጥ ቀአምሠ ሷ ታ ፴ ሷ መ ቃ ብ ራ ት ሷ ን ዑ ሣ ህ ሎ ፡በ አ ፉ ኪ

አኩቴተ ነፀርግ ለመንግሥትከ፤ ምድረ በጽጌ አሰርጎከ።

ትርጉም:- (ቅድመ ዓለም የነበረ፣ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር) እስከዚች ሰዓት ላደረሰን፣ የሰንበት ጌታ ለሆነው ለክርስቶስ ምስጋና ይገባል፤ ለመንግሥትህ ምስጋና እናቀርባለን፤ ምድርን በአበባ አስጌጥህ።

ዓዲ:- ወበጽጌያት ምድረ አሰርጎከ፤ ወሥነ

ገዳምኒ ምስለ ቅዱሳንከ፤ ወመኑ መሐሪ

ዘከማከ፤ ወከመ ወሬዛ ሀያል መላትሒሁ፤

ጉርዔሁ መክርዒር አምሳሉ ዘወይጠል፤ ወመኑ

መሐሪ ዘከማከ።

ማሕ. ጽጌ ፩:- ኢየሱፍር ቀዊመ በል፣ አመ ፳፻፱ ለጥቅ.(ገጽ 206)

ወረብ:- ኢየሱፍር ቀዊመ በል(ገጽ 207)

ዚቅ:- እለ ትነብሩ በል(ገጽ 207)

ማሕ. ጽጌ ፪፡- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ:- ንዚ ርግብየ ትናዝዝኒ በል(ገጽ 198)

ዚቅ:- ንዚ ርግብዮ በል፤ አመ ኔ ለዝ(ገጽ 139)

ማሕ. ጽጌ ፫፡- ክበብ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክብር ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 198)

ዚቅ:- አክሊል ዘእምዳዝዮን በል፤ኣመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 106)

ማሕ. ጽን ፬፡- ኅብረ ሐመልሚል በል፤ አመ ጳወ፱ ለዝ(ገጽ 209)

ወረብ:- ናህ ተፈጸመ በል(ገጽ 210)

ዚቅ:- ጥቀ አዳም በል(ገጽ 210)

ሰቆ. ድን:- ተመሳጢ በል፤ አመ ፳ወ፱ ለዝ(ገጽ 210)

ወረብ:- ተመዋጢ በል(ገጽ 211)

ዚቅ:- ተመየጢ በል(ገጽ 211)

- መዝሙር፡- በ፩ ክርስቶስ ሠርዐ ሰንበተ በል
- ሰላም፡- በ፱ ሐረግ ወይን በል

ኅዳር ፩ (አመ ፩ ለኅዳር)

መልክላ ሥላሴ፡- ለአፋካሙ በልጅነት ደውሏል ለመስ.(ገጽ 91)

ዚቅ:- አሠርገወ ገዳማተ በል፤አመ ፳፬፤ ለመስ.(ገጽ 107)

ዓዲ ለኩልያቲክሙ በል ገጽ ፤ ዚቅ:- እምሥርወ ዕሢይ በል ገጽ

ማሕ. ጽጌ ፩፡- ኢየሱፍ ርዕሰ ሰል፣ አመ ፳፱፱ ለጥቅ.(ገጽ 206)

ወረብ:- ኢየንፍር ቀድመ በል(ገጽ 207)

ዚቅ:- እለ ትነብሩ በል(ገጽ 207)

ማሕ. ጽጌ ፪:- ለንጉሠ ነገሥት ሰሎሞን በል፤ አመ ፩ ለጥቅ.(ገጽ 119)

ወረብ:- እክምር ለኪ በል (ገጽ 120)

ሣ ጋ። ነገር ጋ፡ ዘመኒ ጋ። . | ጋ፡ ዘበማ ጋ፡ ||
 .. ወወቅ አ ት መንፊ. ቤ ለ ሚ ካ ኤ ል ኗሠ እንተ አል ብ ተ ኃሠከም ታ በ ት
 . ቱ ጎ ር .. ቢ ነገር ጋ፡ ኔ

ዚቅ:- ሰሎሞን ይቤላ ለማርያም ወለተ ሐና ወኢያቄም

መረ . . . ማመረ . . . ለ
 ፀጠላም ን ንግሡ ፡በ አ ፋ ኪ

$$u \quad \Lambda^0 \quad , \quad C$$

ጽጌ ይመና ዙብርሃን።

ኅዳር 2 (አመ ፪ ለኅዳር)

መልክአ ሥላሴ:- ሰላም ለኩልያቲክሙ በል፤ (ገጽ 103)

ዚቅ:- ለክርስቶስ ይደሉ በል፤ አመ ፴ሁ ለዝ(ገጽ 212)

ማሕ. ጽጌ ፩:- ኢየሱፍር ቀዊመ በል፤ አመ ፳ወ፱ ለጥቅ.(ገጽ 206)

ወረብ:- ኢየሱፍር ቀዊመ በል(ገጽ 207)

ዚቅ:- እለ ትነብሩ በል(ገጽ 207)

ማሕ. ጽጌ ፪:- እንዝ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ:- እንዝ ተሐቅፊዮ በል(ገጽ 214)

ዚቅ:- ንዒ ርግብየ በል፤ አመ ፲ወ፪ ለዝ(ገጽ 115)

ዓዲ፡ ንዒ ኅቤየ ኦ ድንግል፤ ምስለ ኩሎሙ

መላእክት፤ ከመ ታዕርጊ ጸሎተነ ጊዜ መንፈቅ ሌሊት።

ማሕ. ጽጌ ፫:- ሰዊተ ሥርዓዩ በል፤ አመ ፴ሁ ለመስ.(ገጽ 115)

ወረብ:- ማርያም ለጴጥሮስ በል(ገጽ 116)

ዚቅ:- ኦ መድኅኒት በል(ገጽ 116)

ማሕ. ጽጌ ፬:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 214)

ዚቅ:- ውድስት አንቲ በል፤ አመ ፳ወ፯ ለመስ.(ገጽ ገጽ 96)

ማሕ. ጽጌ ፭:- ኅብረ ሐመልሚል በል፤ አመ ፳ወ፱ ለዝ(ገጽ 209)

ወረብ:- ናሁ ተፈጸመ በል(ገጽ 210)

ዚቅ:- ጥቀ ኡዳም በል(ገጽ 210)

ሰቆ. ድን:- ተመየጢ በል፤ አመ ፳ወ፱ ለዝ(ገጽ 210)

ወረብ:- ተመየጢ በል(ገጽ 211)

ዚቅ:- ተመየጢ በል(ገጽ 211)

➤ **መዝሙር:-** በ፯ ክርስቶስ ሠርዐ ሰንበተ በል

➤ **ሰላም:-** በ፱ ሐረገ ወይን በል

ወረብ:- ተመየጢ በል(ገጽ 211)

ዚቅ:- ተመየጢ በል(ገጽ 211)

- መዝሙር:- በ፫ በሰንበት ኢጋንንተ አውፅኦ በል
- ሰላም:- በ፱ ሐረግ ወይን በል

ኅዳር 4 (አመ ፬ ለኅዳር)

መልክአ ሥላሴ:- ለአፉክሙ በል፤ አመ ፳፱፻ ለመስ.(ገጽ 91)

ዚቅ:- ናሁ ሠናይ በል፤ አመ ፲፱፻ ለጥቅ.(ገጽ 171)

ዓዲ ጎበ ጸገየ ወይን በል

ማሕ. ጽጌ ፩:- ኢየሱስ ምስክር በል፤ አመ ፳፱፻ ለጥቅ.(ገጽ 206)

ወረብ:- ኢየሱስ ምስክር በል(ገጽ 207)

ዚቅ:- እለ ትነብሩ በል(ገጽ 207)

ማሕ. ጽጌ ፪:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል፤ አመ ፳፱፻ ለመስ.(ገጽ 93)

ወረብ:- እንዘ ተሐቅፊዮ በል(ገጽ 214)

ዚቅ:- ንዒ ርግብየ በል፤ አመ ፳፱፻ ለዝ(ገጽ 125)

ማሕ. ጽጌ ፫:- ሶበ ዴገነኪ አርዌ በል፤ አመ ፬ ለዝ(ገጽ 133)

ወረብ:- ብእሲተ ሰማይ ማርያም በል(ገጽ 134)

ዚቅ:-በሊዐ ሕጻናት በል(ገጽ 134)

ማሕ. ጽጌ ፬:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል፤ አመ ፳፱፻ ለመስ.(ገጽ 95)

ወረብ:- ክበበ ጌራ ወርቅ በል(ገጽ 214)

ዚቅ:- ውድሰት አንቲ በል፤ አመ ፳፱፻ ለዝ(ገጽ 96)

ማሕ. ጽጌ ፭:- ኅብረ ሐመልሚል በል፤ አመ ፳፱፻ ለዝ(ገጽ 209)

ወረብ:- ናሁ ተፈጸመ በል(ገጽ 210)

ዚቅ:- ጥቀ አዳም በል(ገጽ 210)

ሰቆ. ድን:- ተመየጢ በል፤ አመ ፳፱፻ ለዝ(ገጽ 210)

ወረብ:- ተመየጢ በል(ገጽ 211)

ዚቅ:- ተመየጢ በል(ገጽ 211)

- መዝሙር:- በ፮ ክርስቶስ ሠርዐ ሰንበተ በል
- ሰላም:- በ፱ ሐረግ ወይን በል

